

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

Actio Decima Calchedonensis Concilii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

ACTIO DECIMA CALCHEDONENSIS CONCILII.

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΚΑΤΗΣ ΤΗΣ ΕΝ ΚΑΛΧΗΔΟΝΙ ΑΓΙΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ.

* circumfidentibus

* custodes * f. cu effem in carcere in Antiochia sub ordine comitia,

* propter

SIMILITER sexto Kalend. Nouembris, eodem consularu, in eadem sanctissima ecclesia sanctae martyris Euphemiae, * praesidentibus eisdem magnificentissimis & gloriosissimis iudicibus, & eadem sancta & vniuersali Synodo secundum iussionem diuinissimi & piissimi domini nostri Marciani perpetui Augusti, ingressus praedictus reuerendissimus Ibas episcopus dixit: Deprecor magnificentiam vestram, & sanctam hanc & vniuersalem Synodum. Eutyches aduersus me pro fide quaedam falsa confinxit, nec me in Synodum introire permisit, per quadraginta mansiones per diuersos ad inuicem succedentes ordines direxit me, viginti amplius * carceres mutauit, * tamquam non esset carcer in Antiochia in ordine comitianorum, dicunt mihi, quia damnatus es. Si videtur ergo magnificentiae vestrae & sanctae vestrae Synodo, quae sine iudicio in absentia mea aduersum me acta sunt, infringere, in vestra erit potestate. Ob hoc etenim, sicut iam docui, adij sacrum & immortalem verticem: & iussit vestram magnificentiam & sanctam Synodum audire, quae * aduersum me gesta sunt. Et cognouistis ex decreto, quia in nullo culpabilis sum repletus. Magnificentissimi & gloriosissimi iudices dixerunt: Pridem dilatione facta, vt sancta

ΟΜΟΙΩΣ τῆ αὐτῆ * πέντε * ἔτι Lat. καλανδῶν Νομβελῶν, ὑπατεία τῆ αὐτῆ, ἐν τῇ ἀγίῳ τῆ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας μάρτυρος Εὐφημίας καλεσθέντων ἡ αὐτῶν μεγαλοπρεπέστατων καὶ ἐνδοξοτάτων δεξιόντων, ἐκ τῆς αὐτῆς ἀγίας καὶ οἰκουμένης συνόδου, κατὰ κέλευσιν τοῦ ἡσυχίου καὶ διαβεστάτου ἡμῶν δεσποτοῦ Μαρμάρου τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, εἰσελθὼν ὁ παρελθὼν διαβεστάτης Ἰβας εἶπε· δεομαι τῆς μεγαλοπρεπείας ὑμῶν, καὶ τῆς ἀγίας ταύτης καὶ οἰκουμένης συνόδου. Εὐτυχὴς με διὰ τὴν πίστιν σωτηριώδησάτο· οὐ σωχῶρησέ μοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν συνόδον, διὰ τὸ παρεστῆσθαι μου ἐν ἀνομιαῖς ἡμῶν τῶν ἁγίων παρεπέμψέ με· εἰκοσὴ ἢ καὶ πλείους * φυλακῆς ἡμετέρας, * ὡς εἶμι ἐν φυλακῇ ἐν Ἀντιοχίᾳ ὑπὸ τῶν κομητικῶν τάξιν, λέγουσίν μοι· ὅτι καθήρεθες. εἰ παρίσταται τῇ μεγαλοπρεπείᾳ ὑμῶν καὶ τῇ ἀγίᾳ ὑμῶν συνόδῳ, τὰ ἀκρίτως ἐπ' ἐμοὶ δόξαντι γινόμενα ἀνὰ βραβίονα, τὸ ὑμετέρας ἐξωθίσαις. πῶς γὰρ πύτου, ὡς ἦδη ὑμᾶς εἰδὼσα, προσήλθον τῇ θείᾳ καὶ ἀθάνατῳ κορυφῇ· καὶ ἐκέλευσε τὸ ὑμετέραν μεγαλοπρεπέστατον, ἐκ τῆς ἀγίας συνόδου, ἀκοδοῦν ἡμῶν καὶ ἐμῆ. Ἐγνώστε διὰ τῆς ὀμνύσεως, ὅτι ἐν οὐδενὶ αἴτιον διέδωκεν. Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξοτάτοι ἀρχόντες εἶπον· τῇ προσοφείᾳ ὑπερδύσεως γρηγορήσας εἰς τὸ τὴν ἀγίῳ τῆ

* φυλακῆς Lat. ἡμετέρας * ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας

ANNO
 CHRISTI
 451.

συνόδον τῆς δικοιῶνται αὐτῆ εἰπεῖν ὡς
 Ἰβᾶ τῆς βλαβεράτου, πᾶ δόξαντα αὐ-
 τῆ Φθνερά καθεστάτω. Ὁ βλαβερά-
 τοι Ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἀπόντα οὐ-
 δεῖς κατακρίνει. Ἰβᾶς βλαβεράτος εἶ-
 πε· δέομαι ἡμῶν. ἀπὸν κατακρίθην·
 οὐ παρήμην· ἐκ ἔργων δόλοσθαι·
 ἐκ ἡζιώθην λόγου. Ὁ βλαβεράτοι
 Ἐπίσκοποι ἐβόησαν· κακῶς ἐποίησαν
 Ὁ παρὰ τῶν κανόνων κατακρίνδου-
 τες αὐτόν· πᾶ κατὰ δόποντος ἡμῶν
 δερμίτω. ταῦτα πάντες λέγοντες· οὐ-
 δεῖς ἀπόντα κατακρίνει. Πατελικὸς
 ὁ βλαβεράτος Ἐπίσκοπος Τυανῶν εἶ-
 πε· ὡς ἔστιν ἀνεγνώσθαι ὅτι τῶν πᾶ-
 τε διακρίτων τυπώθεντων, Φημι δὴ,
 Φωπού κὶ Εὐσταθίου τῶν βλαβερά-
 των Ἐπισκόπων· ἔκριναν αὐτόν ἱε-
 ρεῖα ἔσθαι. πάντες οὖν σωμανοδόμοι πᾶ-
 ὄσον ἐκείνους, καὶ βουλόμην αὐτόν ἔσθαι
 ἱερέα. Ὁ ἀνατολικὸς Ἐπίσκοπος ἐβόη-
 σεν· αὐτὴ δίκαια κρίσις. πνές τῶν ἐ-
 πισκόπων ἐβόησαν· ἀντιλέγεται. εἶ-
 σιν Ὁ κατηγορεῖν θέλοντες Ἰβᾶ τῆς β-
 λαβεράτου Ἐπισκόπου. καὶ εἰσελθόν-
 των Θεοφίλου διακόνου καὶ Εὐφρα-
 σίου, κὶ Ανπόχου, ἔ Αβραμίου, Θεό-
 φιλος διάκονος εἶπεν· ἀξιοῦμεν πᾶ ἐ-
 πὶ Ἰβᾶ παρεαγμένα ἐν Βηρυτῶν ἀνα-
 γνωσθῆναι, ἵνα μάθωμε, ὅτι δικαίως
 κατακρίθη. Ὁ μεγαλοπρεπέστατος κὶ
 ἐνδοξότατος ἀρχόντες εἶπον· κατηγο-
 ρήσαν Ἰβᾶ τῆ βλαβεράτου Ἐπισκόπου
 εἰσελήλυθας, ἢ ὡς ὑπὲρ τῆς πίστεως
 ἀγωνισθῆναι, πᾶ παρεαγμένα ἡ-
 γεῖς ἀναγνωσθῆναι; Θεόφιλος διάκο-
 νος εἶπεν· Ὁ κατηγοροὶ δὴλοὶ εἰσι,

Synodus quæ ei viderentur edi-
 ceret de Iba reuerendissimo;
 quæ ei placent, manifeste de-
 claret. Reuerendissimi epis-
 copi clamauerunt: Absentem
 nemo condemnat. Ibas reue-
 rendissimus dixit: Exoro vos.
 absens condemnatus sum, non
 aderam: non obtinui me de-
 fendendi locum, non mihi per-
 missum est facere verbum. Re-
 uerendissimi episcopi clama-
 uerunt: Male fecerunt, qui
 eum præter Canones dudum
 damnauerunt. Quæ aduersus
 absentem facta sunt, vacuen-
 tur. Hæc omnes dicimus. Nul-
 lus condemnat absentem. Pa-
 tricius reuerendissimus episco-
 pus Tyanensis dixit: Pridem
 relecta est sententia eorum qui
 tunc iudices fuerunt deputa-
 ti, (dico autem Photij & Eu-
 stathii reuerendissimorum e-
 piscoporum) & decreuerunt
 eum sacerdotem esse. Omnes
 ergo eorum definitioni con-
 sentimus, & eum esse volumus
 sacerdotem. Orientales epi-
 scopi clamauerunt: Iustum est
 hoc decretum. Quidam reue-
 rendissimi episcopi clamaue-
 runt: Contradicitur. Sunt [ac-
 cusatores eius foris, & iube-
 antur ingredi. Magnificentis-
 simi & gloriosissimi iudices
 dixerunt: Ingrediantur] qui
 Ibam reuerendissimum episco-
 pum accusare volunt. Et in-
 gressis Theophilo diacono, &
 Euphrasio, & Abraamio, &
 Antiocho, Theophilus dixit:
 Rogamus, quæ super Iba in Be-
 rryto gesta sunt, relegi, vt ad-
 discatis quia iuste damnatus est. Magnificentissimi & gloriosissimi
 iudices dixerunt Theophilo: Accusaturus Ibam reuerendissimum
 episcopum aduenisti, an tamquam pro fide certaturus, gesta rele-
 gi quæris? Theophilus diaconus dixit: Accusatores manifesti sunt,

* 101
 L.
 101
 101
 101

& hic non sunt. Ego diaconus sum, & scio violentiam ciuitatis. Et si accuso, & testes non adsunt, denegat. Magnificentissimi & gloriosissimi iudices dixerunt: Scriptas probationes de re aliqua praestare potes? Theophilus diaconus dixit: Habeo monumenta, quae super eo gesta sunt in Beryto, & quae in Epheso. Ecce & dominus Thalassius religiosissimus episcopus nouit: ipse, qui suscepit relationes, adest. Interrogetur ipse, ob quam causam damnationem fecit. Et dominus Eusebius adest, & nouit. Eusebius reuerendissimus episcopus Ancyrae Galatiae dixit: Ego relatione non suscepi: dum autem in Epheso relegeretur, audiui. & est versuum charta multorum, & multorum hominum depositiones habens. Si autem habet monumenta, tamquam ad petitionem gesta, eius est probare. Ego enim cum multitudine auditor fui. Thalassius reuerendissimus episcopus Caesareae Cappadociae dixit: Cum omnibus audiebamus. Magnificentissimi & gloriosissimi iudices dixerunt: Aderat tunc reuerendissimus Ibas in vestra audientia? Thalassius reuerendissimus episcopus Caesareae Cappadociae, & Eusebius reuerendissimus episcopus Ancyrae Galatiae, dixerunt: Non aderat. [Orientales & Pontici] reuerendissimi episcopi clamauerunt: Absentem nullus abiecit. Theophilus diaconus dixit: Veritas in sancta Synodo demonstretur. Et dominus Eustathius dixit: Quia introduxerunt tres, & sex, & duodecim testes propter dictionem quam dixit, hoc est: Non in iudeo Christo facto Deo.

καὶ ἐκ εἰσὶν ἐν ταῦτα. ἐγὼ διάκονός εἰμι, καὶ οἶδα πλὴν βίβου τῆς πόλεως· καὶ εἰ κατηγορῶ, οὐ παρέοι μάρτυρες, καὶ ἀρνεῖται. Ὁ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἀρχόντες εἶπον· * ἐπεὶ φωνῶ δὲ ποιεῖς πρὸς δὲ ναυτι παρασχῶν; Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· ἔχω τὰ ἱστορικὰ πρὸς αὐτὸν περὶ τῶν ἐν Βηρυτῶν, καὶ τὰ ἐν Εφέσῳ. ἰδοὺ δὲ ὁ κύριος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Θαλάσσιος οἶδεν· αὐτὸς διεξάμειρος τὰς ἀναφορὰς, παρέσιν αὐτὸς ἐρωτηθῆναι· αὐτὸς καὶ πλὴν κατὰ ἑσπερον αὐτὸν ἐπίσπε· διὰ πῶν ἡμετέραν, καὶ ὁ κύριος Εὐσεβίου παρέσιν, καὶ οἶδεν. Εὐσεβίου ὁ βλαβερίστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· ἐγὼ ἀναφορὰν ἐκ ἐδεξάμην· ἤκουσα δὲ ἀναγνωσκουμένης αὐτῆς ἐν Εφέσῳ· ἔστι πολυεπὴς ὁ γράμματα, καὶ πολλῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸς ἔχων. εἰ δὲ ἐχῶ ἱστορικὰ, ὡς ἐν δεξιᾷ αὐτῶν ὅτι διεξάμην· ἐγὼ γὰρ μὴ πῶς πληθὺς ἀκροατῆς ἦμην. Θαλάσιος ὁ βλαβερίστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε μὴ πάντων ἡκροατῆμα. Ὁ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἀρχόντες εἶπον· παρὶν πτωμαῦτα Ἰβας ὁ βλαβερίστατος τῆ ἡμετέραν ἀκροατῆ; Θαλάσιος καὶ Εὐσεβίου ὁ βλαβερίστατος ἐπίσκοπος εἶπον· οὐ παρὶν. Ὁ βλαβερίστατος ἐπίσκοπος ἐβόησαν· ἄσπιντα οὐδέτις κατὰ κρίνῃ. Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· ἢ ἀλλήλα ἀλλήλῃ τῶν ἀγίας συνόδου. καὶ ὁ κύριος Εὐστάθιος λέγει· ὅτι εἰς ἡμετέραν ἦτε, καὶ ἐξ, καὶ δώδεκα μάρτυρες διὰ τὸ λέξῃ ἡμετέραν εἶπε, πλὴν οὐ φθονῶν τῶν Χριστῶν ἡμῶν διὰ.

* condemnat.

* ἐν ἐπιπέ.

* ἐν δεξιᾷ αὐτῶν.

ANNO CHRISTI 451.

ἐπιταύθα ἔστι Φωτίος ὁ ἐπίσκοπος· περὶ αὐτοῦ τὸ διαβήθιον. Ὁ μεγαλοπρεπέστατος ἔνδοξοτάτος ἀρχιεπίσκοπος Πέπειραμύριος ὁ βλαβέστατος ἐπίσκοπος Φωτίος τῆς κρίσεως τῆς σωόδου, τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἵππ' ἵς ἰδίῃς παθήμασι βίβρε, φυλάξαι ἔνωσιν ἀσπασίαν, διηγουμένους ἡμῖν, ὡς ἔρχετο καὶ Ἰβάν ὁ βλαβέστατος πράγμα. * Φωτίος ὁ βλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Τυρίων πόλεως εἶπε· τὸ δὲ λέγω οὐτε γὰρ πρέπει ἐν οἰκονομῆσι παθήματα γίνεσθαι· πολλὰ δὲ μάλλον ἵππ' ἰσοῦται καὶ ἰσοῦται, καὶ ἰσοῦται παρὰ τῆς ἡμετέρας ἰσοῦσιαι ἔνδοξοι οἰκονομικῆς συνόδου φανεραῖς. ἐπὶ αὐτῷ ἐλθόντες δὲ τὸν Μεσοποταμίας πρεσβύτεροι ἔμεινον, ἐλέγοντο αὐτῷ· εἴτα ἔτι ἠρνεῖτο. ἡμεῖς ὡς ἐμεταζήμιθα, καὶ δὲ τὸ ὄγκου τῆς δυσφημιᾶν, καὶ δὲ τῆς ὀχλήσεως τῆς μοναζόντων καὶ πρεσβυτέρων, * περὶ αὐτοῦ ἔλεγειν αὐτοῖς δὲ τὸν Τύρου. ἐπικαταλίξτε γὰρ ἡ πόλις, μηδέποτε ἰσοῦται π * νοήματα, μήτε ἀκούσιαι. μετὰ ταῦτα αὐτῷ ὁμνύοντες, μηδὲν εἰρήσασθαι παρ' αὐτῷ, ἐδέξαμεθα ἡμεῖς ἀφορμαί, ὡς εἰρηώσασθαι τὸν ἀμφοτέρους, κοινωνήσασθαι αὐτοῖς· παρὼ δὲ νομίζω, ἔοικε ὁ δὲ δίκαιος Εὐλόγιος δὲ τὸν Κωνσταντινουπόλεως· ἡμεῖς φίλοι αὐτοῖς ἐποιήσαμεν. Ὁ μεγαλοπρεπέστατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· ἡλίγη ἴσιν Ἰβάν ὁ βλαβέστατος παρὰ τῆς κατηγορησάντων αὐτῷ; Φωτίος ὁ βλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· οὐ. ἔλεγε δὲ· * ἐλθόντες πνὲς, συνόντες αὐτοῖς τῶν κληρικῶν, πρεῖς, ὑβελῶσι καὶ ἀπμάροισι, καὶ μαζουμένοις παρὰ αὐτῶν, μὲν πρεῖν· ἡμεῖς εἶπομεν, ὅτι ἐκ

Hic est Photius episcopus. Proponatur ei euangelium. Magnificentissimi & gloriosissimi iudices dixerunt: Expertus reuerendissimus episcopus Photius sententiam Synodi, iustitiam quam in propria causa inuenit, custodire nunc quoque festinet, narrans nobis quomodo se habuit Iba negotium. * Latine. Photius reuerendissimus episcopus Tyri dixit: Vere dico. neque enim decet in quacunque causa mentiri, multo magis in tali & tanta, & quæ a vestra potestate requiritur, & ab vniuersali Synodo aperte. [Quæstione quadam de eo mota] aduersus eum venientes presbyteri & monachi a Mesopotamia, dicebant de ipso: iste vero negabat. Nos tamquam mediatores, & pro mole blasphemiarum, & pro importunitate monachorum & presbyterorum, * iussimus egredi eos a Tyro. Scandalizabatur enim ciuitas, quæ nunquam tale aliquid vel cogitauerat, vel audierat. Post hæc eo iurante nihil tale a se dictum, occasionem percepimus vt pacificaremus ambos, & communicarent sibi, (aderat autem, vt puto, & domnus diaconus Eulogius Constantinopolitanus) & nos amicos eos fecimus. Gloriosissimi iudices dixerunt: Ibas igitur reuerendissimus a suis accusatoribus est conuictus? Photius reuerendissimus episcopus Tyri dixit: Non. Dicebat autem: Venerunt quidam, tres cohabitatores ipsis clericis iniuriantibus, & litigantibus contra eum, dicere testimonium. Nos diximus quia non

Ευμαρίος.

* τὸ πρῶτον ἐπίσκοπος αὐτῶν ἐπιπέραμυρ ἢ περὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιπέραμυρ ἐπὶ τῶν ἐπιπέραμυρ ἐπὶ τῶν ἐπιπέραμυρ ἐπὶ τῶν ἐπιπέραμυρ.

* αὐτῶν L.

* ἄλλοι L.

* f. rogauimus

possunt cohabitantes inimicis suscepi- biles ad testimonium comprobari. Fecimus ergo eos amicos: sancta munera * rursus in episcopio communicaverunt inuicem presbyteri & ipse. Theophilus diaconus dixit: Per salutem imperatorum, eorumque victoriam, legantur quae super eo gesta sunt. Magnificentissimi & gloriosissimi iudices dixerunt: Relegantur ea quae super Iba reuerendissimo in Tyro gesta dicuntur*. Et his oblati, Constantinus deuotus magistrilianus [&* adiutor facti consistorii] relegit.

* supra

* Latine, legi, legimus, legit. * f. auditor

ἐστὶν τῶν σωόντων τοῖς ἐχθροῖς δεκ- τῶν τῆ) εἰς μαρτυρίαν. ἐποιήσαμεν οὖν αὐτοῖς φίλους· τὰ ἅγια δῶρα αὐτῶ ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ ἐκοινωνήσαν μετ' ἀλλήλων αὐτὸς καὶ ὁ πρεσβύτερος. Θεο- φίλος διάκονος εἶπε· τὴν σωτηρίαν τῶ βασιλέων, & τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἀναγνω- δῆται ἐπ' αὐτὰ πεπραγμένα. οἱ μα- γαλοπρεπέστατοι ἀρχόντες εἶπον· ἀνα- γνωσκέσθω τὰ ἐπίβια τῶν διαβεβη- τῶ ἐν τῇ Τυρίῳ λεγόμενα πεπρα- γθῶ. καὶ ἐπιδοθέντων αὐτῶν, Κων- σταντῖνος ὁ καθολικῶν μαγιστρί- νὸς ἀνέγνω.

ANNO CHRISTI 451.

* ῥωμαῖοι, αὐτοὶ, αὐτοῦ, αὐτῶν.

Commonitorium [pro causa Iba Edesseni episcopi] Damascio spectabili tribuno & notario pratorianorum.

Υπομνητικὸν Δαμασκίῳ τῷ ἀξι- ολόγῳ τριβουνῷ καὶ νοταρίῳ πρατωριανῷ.

* ὁμοιω- σάμεν. 1.

SCIENTES admirationis tuae propositum, & cognoscences quantum habeas studium, vt te ipsum Deo & nostrae pietati commendes; visum nobis est, vt tu pergas cum Vranio reuerendissimo episcopo Himerorum ciuitatis ad partes orientales, & cooperantibus per singula loca iudicibus, inducas reuerendissimum Ibam Edessena ciuitatis episcopum, & Danielem reuerendissimum [Carrhenorum ciuitatis episcopum, & Ioannem reuerendissimum] Theodosiopolitanum episcopum, in Phoenicum prouinciam properare, & ibi inquiri quae mouentur a reuerendissimis praedictarum ciuitatum clericis, tam apud praedictum religiosissimum Vranium, & Photium reuerendissimum episcopum Tyri * ciuitatis, * metropolis, quam Eustathium

Εἰδοτες τὴν ἀφοσίωσιν τῆς σῆς θαυμασιότητος, καὶ ἐπιστά- μνοι ὀπίσσω ἔχοντες ἀποδιδῶν εἰς τὸ παραδέσθαι ἑαυτὸν τῷ θεῷ καὶ τῇ ἡ- μετέρα βίβλῳ, ἐδοκίμασαμεν, * ὡς τὸ ἀπελθεῖν ἄμα Οὐραγίου τῶν δι- λαβεστάτων ἐπισκόπων τῆς Ἰμερίων πόλεως εἰς τὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς, καὶ συνεπιγυρόντων τῶν καὶ τῶν δρχόν- των, παρασκεδάσαι Ἰβαν ἐπι- βεβητόν ἐπισκόπον τῆς Ἐδεσηνῶν πό- λεως, καὶ Δανιήλον ἐπιβεβητόν ἐπισκόπον Θεοδοσιουπόλεως, εἰς τὴν Φοινίκην ἀπελθεῖν ἐπαρχίαν, καὶ αἰεὶ κινηθῆναι τὰ κινούμενα πα- ρὰ τῶν διαβεβητότων κληρικῶν τῶν περὶ τῶν ἐπιβητότων κληρικῶν τῶν ἐρημιῶν τοσβεβητότου Οὐραγίου, καὶ Φωτίου τῶν διαβεβητότου ἐπισκόπου τῆς Τυρίων πόλεως, καὶ Εὐσταθίου

* ἡ. ὡς

ANNO
CHRISTI
451

Ἡ ἀλαβεράτου Ἐπισκόπου τῆς Βηρυ-
πίων πόλεως, καὶ τῆς μητροπολιτικῆς
Ἐπισκοπῆς ἀποστάσας, ἀποστάσας
τοίνυν καὶ τὰ παρασάτα τῆς ἡμέτε-
ρας ἰσότητι, ἀπέλθειν εἰς τὰ μέρη τῆς
ἀνατολῆς, καὶ παρασιδάσαι, ἐπὶ
πρεσβυτέρους ἀλαβεράτους Ἐπισκό-
πους εἰς τὴν Φοινίκην παραγυῖας, καὶ
καίσε πάντα τὰ κινέμενα κεφάλαια
παρὰ τῆς ἀλαβεράτων κληρικῶν τῆς
Ἐδεσσηνῶν πόλεως ἀκριβῶς ἡπιζυῖαι ἐ-
πι τῆς μητροπολιτικῆς Ἐπισκοπῆς,
καὶ τὰ ὀρεζόμενα παρ' αὐτῶν
ἡραπ ἀφαιρέσει. ἐδόθη τῆς αὐτῆς
ἡμετέρας ἀλαβεράτου Νοεμβρίου ἐν Κων-
σταντινουπόλει.

reuerendissimum Berytiorum
ciuitatis episcopum, aduersus
supra memoratos religiosissi-
mos episcopos. Festina igitur
secundum ea quæ nostræ diui-
nitati visa sunt, pergere ad par-
tes orientales, & inducere præ-
fatos reuerendissimos episco-
pos in Phœniciam aduenire, &
ibi omnia capita quæ mouentur
a venerabilibus clericis E-
desse[n]s[is] & Carrhen[sis] & Theo-
dosiopolitana[rum] ciuitatis, in-
quiri subtiliter apud memoratos
religiosissimos episcopos, &
quæ ab iis fuerint definita, effe-
ctui mancipare. Datum Con-
stantinopoli, * sexto Kalendas * septimo
Nouembris.

Τὰ ἐν Βηρυτῶν πεπραγμένα
τῆς 16α.

*Berytensis Synodus habita in
causa Iba Edesseni episcopi, re-
lecta Calchedone.*

ΜΕΤΑ τὴν ἑξαπέμψιν Φλαυί-
ου Ζυλιανῆος καὶ Ποστυμιανῆος τῶν
λαμπροτάτων, καλῶν δὲ Σεπτεμ-
βρίου, ἡμετέρας, ἐν κο-
λονίᾳ Φιλόχριστου Βηρυτῶν συνεδρόν-
των Φωτίου, Εὐσταθίου, Οὐρανού,
τῆς θεοφιλεστάτης Ἐπισκοπῆς, ἐν τῷ
νέῳ Ἐπισκοπείῳ τῆς ἐν Βηρυτῶν ἀ-
γιωτάτης νέας ἐκκλησίας, παρόντος
Ἐδδαμίου τοῦ ἀρεστοτάτου τελε-
τουλάου καὶ νοταρίου τοῦ τοῦ παλατίου,
καὶ Εὐλογίου τοῦ θεοφιλεστάτου διακό-
νου τῆς κατὰ τὴν Φιλόχριστον Κων-
σταντινουπόλιν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας,
παρόντων τῆς θεοφιλεστάτης Ἐπισκο-
πῆς, 16α, Ἰωάννου, Δανιήλου, ἐσώ-
των δὲ Σαμουήλου, Κύρου, Εὐλογίου,
Μάρα, Αβλαβίου, Ἰωάννου, Ανατο-
λίου, Καίουμου καὶ Αβίβου, ὁ ἀρεστοτά-
τος Δαμάσιος εἶπε· τῆς παρόντων
Concil. Tom. 9.

POST consulatum Flauii Ze-
nonis & Postumiani viro-
rum clarissimorum, Kalendis
Septembris, indictione secun-
da, in colonia Christi ami-
ca Beryto, confidentibus Pho-
tio & Eustathio & Vranio re-
ligiosissimis episcopis in no-
uo episcopio Beryti sanctissi-
mæ nouæ ecclesiæ, præsentibus &
Damasio spectabili tribuno &
notario diuini palatii, & Eu-
logio religiosissimo diacono
Christi amantissimæ Constan-
tinopolis sanctissimæ eccle-
siæ, præsentibus religiosissi-
mis episcopis Iba, Ioanne, Da-
nielle; stantibus autem Samue-
le, & Cyro, & Eulogio, &
Mara, & Ablauio, & Ioane,
& Anatolio, & Caiuma,
& Abibo, vir spectabilis Da-
mascius dixit: Cum præsentibus
D ij

reuerendi clerici adissent piiffimum & diuiniſſimum domini noſtrum imperatorem, & accuſaſſent reuerendiſſimum [*& Deo amantiſſimum*] Ibam epiſcopum, & reuerendiſſimum Ioannem epiſcopum, & reuerendiſſimum Danielem epiſcopum, pietas eius fanxit (ſicut continent & pia ſacræ literæ, quæ ad veſtram datæ ſunt ſanctitatem) vt ij qui accuſati ſunt, ab Oſroena prouincia ad Phœniciam aduenirent, & ad illata crimina apud veſtram religioſitatem reſponderent. Et deputatus ſum eos deducere, & quæ a vobis fuerint definita, executioni mandare. Adſunt ambæ partes ad hoc quod vobis placuerit. Religioſiſſimi epiſcopi Photius & Euſtathius & Vranius dixerunt: Pium commonitorium dignetur tua magnificentia demonſtrare, vt per omnia intentionem piiffimi & Chriſtianiſſimi imperatoris noſtri ſequamur: præfulgere etenim debet hiſgeſtis. Quo factò, Eulogius diaconus [*Constantinopolis*] dixit: Adeuntibus reuerendiſſimis clericis, Samuele, Cyro, Eulogio, Mara, Ablauio, Ioanne, & Anatolio, & Caiuma, & Abibo, Deo amantiſſimum & ſanctiſſimum archiepiſcopum noſtrum Flauianum in ſanctiſſima eccleſia regiæ Constantinopolis nouæ Romæ, & accuſantibus Ibam, Ioannem, & Danielem reuerendiſſimos epiſcopos, approbauit eius ſanctitas veſtram religioſitatem audire negotium: & de hoc literas detuli, & dedi veſtræ ſanctitati. Et adſunt

ἁγιαγῶτατων κληρικῶν περσελθόντων πρὸ βίσεβείτων & ἰδιόθεν ἡμῶν δεαπόση, & αἰπάσεμῶρων. Ὁ ἁγιαγῶτατων Ἰπποκοπον Ιβαν, καὶ Ὁ ἁγιαγῶτατων Ἰπποκοπον Δανιῆλον, ἐδίκασεν ἡ αὐτῶ βίσεβεία, ὡς περὶ ἐλοιοι καὶ αἱ περὶ ἡ ἡμετέραν διοστέλειου βίσεβεία καὶ ἴδια συλλαβαί, ἑδὼ αἰπαδόντας δὲ τὸς Ὁσρολιῶν πλὴν Φονικῶν κατὰ λαβείν, & περὶ τὰ ἐπαγῶνῶρα αὐτοῖς ἰπὶ τὴς ἡμετέρας διοστέλειας ἀπολογησάσαι. καὶ περὶ τῆς αὐτοῖ περσευαγείν, καὶ ἡ περὶ ἡμῶν ὀλεθῶνῶρα ἐκβίβασημῶ παραδωῶναι. ἡ ἡμεῖς ἀμφότῆρα τὰ μέρη εἰς τὸ πικισάμῶρον. Ὁ θεοφιλέτατοι Ἰπποκοποι Φώπος καὶ Εὐστάθιος καὶ Οὐρσανῶτες εἶπον· τὸ βίσεβεία κομμονιτωῦν κατὰ ξιῶση ἡ σὴ μεγαλοπρέπεια Ἰπποδείξαι, ἵνα πῶ σκοπῶ τῆς Φιλοχρῆστου ἡμῶν βασιλείας διὰ πάντων ἀκολουθησομένη· περὶ αὐτοῖ ἡ ὀφείλει τὸς δε τὴς περσεξείας. πούτου γενόμεναι, Εὐλόγιος διάκονος εἶπε· περσελθόντων ἡ ἁγιαγῶτατων κληρικῶν, Σαμουήλου, Κυρε, Εὐλογίη, Μάρεα, Ἀβλαβίς, Ιωάννης, Ανατολίς, Καίουμου καὶ Αβίβου, πρὸ θεοφιλέτατων & ὀσιώτατων ἀρχιεπισκοπῶ ἡμῶν Φλαυιανῶ τὴς κτῆ πλὴν βασιλεύουσαν Κωνσταντινουπολιν νέαν Ρώμην ἀγιοπέτης ἐκκλησίας, ἢ αἰπάσεμῶρων Ιβαν καὶ Ιωάννῶν & Δανιῆλον ἑδὼ διοστέβεία τῶ Ἰπποκόποις, ἐδοκίμασεν ἡ αὐτῶ ἀγιότης, ἡ ἡμεῖς δὲ διοστέβείαν ἀκούσαι τὴς ἱποδότησεως· καὶ περὶ τούτου γράμματῶ ἐπόμισα, καὶ ἀποδέδωκα τῆ ἡμετέρας ἀγιοσώτη. καὶ πῶρεσι

LEO CA
PI.
τὰ μέρη περ
ἡ θεοφιλέτατων
ἡμῶν πῶρεσι
ἡ ἡμεῖς
χρῆσι, ἐδοκίμα
πὸ τῶν διοστέβ
πῶρεσι τὸ
λησάμῶν τὴ
Ανατολίς περ
Σαμουήλου ἐπ
λησάμῶν, Σα
ἱ ἡμεῖς δὲ τὸ
ἀκούσαι τὴ
περὶ τῶν διοσ
ἐπῶν τῶν Φλα
λεῖπῶν & ἀγ
Κωνσταντινου
πῶρεσι τὸ
ἡμῶν ἡμῶν
τὰ διοστέβ
τῶν διοστέβ
πῶρεσι τῶν
αὐτῶν διοστέβ
ἡμῶν, ἐπὶ τῶν
εἰ τὰ ἀγιο καὶ
περὶ τῶν διοσ
πῶρεσι τῶν
κῶν τῶν διοσ
ἐπῶν τῶν διο
ἡμῶν διοστέβ
τὸ διοστέβ
κατὰ τὴν αὐτῶ
ἡμῶν ἀκούσαι
κατὰ τὴν ἐκεί
πῶρεσι τῶν διο
bis, vt occur
dum nos mille

ANNO
 CHRISTI
 451.

τὰ μέρη πρὸς τὸ περιστάμενον. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐπειδὴ ἀποροῦμεν, ὅπως πρὸς ἀγαθὸν τὰς πύσας καὶ τὰς ἀποκρίσεις τοῖς τὸ πρῶτον τῶν κατηγόρων ἐπέχουσι, διδάσκειτο ἡμᾶς ὁ θεοφιλέστατος Ἰβας ἐπίσκοπος, εἴη κατ' αὐτῶν πτωρακτικὴ ἐπὶ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου τῆς κατὰ μέγαλον Ἀντιόχειαν πρῶτον συγκροτηθείσης. Σαμουήλως εἶπε· παρακαλοῦμεν τὰς λέξεις, Συρασί λέξι, διὰ τὸν ὁσιώτατον ἐπίσκοπον Οὐραίνιον· ὁ δὲ ἀκριβῶς οἶδε, ἵνα ὅτι τὰ γραφέντα τῷ θεοφιλέστατῳ καὶ ἀγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Φλαυιανῷ πρὸς τὸν θεοφιλέστατον καὶ ἀγιωτάτον ἀρχιεπίσκοπον Δόμνον ἀπὸ ἡμῶν· παρὼν γὰρ ἐν Κωνσταντινουπόλει, οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· παρὶ τῶν διωκτικῶν ἐπιμελῶν εἰς τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Οὐραίνιον. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος ἐβόησαν· καὶ ἡδη περὶ τὴν πρῶτην ἀπόκρισιν τοῖς τῷ θεοφιλέστατῳ ἐπίσκοπῳ Ἰβᾶ, ὡς διδάξαι ἡμᾶς, εἴη πρὸς τὴν ἐξῆς ἐπιπέσει ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ, τῇ πρῶτῃ συνάξει καὶ τῇ φιλοχρῆστον Ἀντιόχειαν· ὡς ἀκριβῶς προσεγγάζειν ἡμᾶς αὐτοῖς τὰς πύσας καὶ ἀποκρίσεις. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· οὗτοι ὁ πᾶσι καὶ ὁ ἐξῆς ἡμετέροις ἐπίσκοποις τῶν θεοσεβέστατων ἐπίσκοπων κλεῖον Δόμνον· καὶ κατήξωσεν ἡ αὐτῶν ἀγιωσύνη δηλώσει ἡμῖν ἀπαντήσει. καὶ ὁ δὲ πᾶσι καὶ κληρονομήσει ἡμῖν, ἐκέλευσε μετὰ τὸν ἡμέτερον ἀπαντήσει ἡμῖν, ἡμετέροις ἐμοὶ, ὡς ἀπο-

partes ad hoc quod vobis videtur. Reuerendissimi episcopi dixerunt : Quoniam dubitamus, quomodo proferre interrogationes aut responsiones debeamus his qui personam accusatorum obtinent, Deo amantissimus episcopus Ibas nos doceat, si quid aduersus eos actum est in sancta & magna Synodo, quae in Antiochena pridem facta est ciuitate. Samuel dixit: Rogamus vt ea quae dicuntur, dicantur Syra lingua propter sanctissimum episcopum Vranium : quoniam integre nouit ea quae scripta sunt Deo amantissimo & sanctissimo archiepiscopo Flauiano a Deo amantissimo & sanctissimo archiepiscopo Domno, de nobis. adfuit enim apud Constantinopolim. Deo amantissimi episcopi dixerunt : Adsit vnus eorum, qui * possit interpretari Deo amantissimo episcopo Vranio. [Notarii dixerunt: Adest Maras, qui potest interpretari Deo amantissimo episcopo Vranio.] Deo amantissimi episcopi dixerunt : Iam interrogationem intulimus tibi religiosissimo episcopo Iba, quatenus nos doceres, si quid de his stantibus actum est in sancto magnoq. Concilio, quod est pridem in Antiochia Christo amantissima congregatum, vt congrue eis nos inferamus interrogationes, siue responsa. Religiosissimus episcopus Ibas dixit : Isti quatuor, qui stant, libellos obtulerunt religiosissimo episcopo Domno, & dignata est eius sanctitas mandare nobis, vt occurreremus. Et quoniam quadragesima erat, post diem nos iussit occurrere. Qui scripsit mihi, vt ab excommu-

* possunt

nicatione eos absoluerem. Erant enim a me excommunicati. Ego omnia sententiae archiepiscopi dereliqui. Qui archiepiscopus propter festiuitatem ab excommunicatione eos absoluit, sub ea tamen definitione, vt non excederent Antiochia, donec sententiam causa perciperet. Si autem exirent antequam finem causa perciperet, maiori poenae essent damnationis obnoxii. Samuel & Cyrus, antequam adueniremus in ciuitatem, deferentes, in comitatum profecti sunt: Maras autem & Eulogius remanserunt. Deinde vbi collecta est sancta Synodus, (erant enim illic non pauci episcopi) iussit libellos relegi. Relecti libelli sunt: continebantur nomina quatuor accusatorum: stabant autem duo. Interrogauit autem eos: Vbi sunt vestri sodales, [qui vobiscum obtulerunt libellos?] Illi autem dixerunt: Nescimus. tamen sicut audiimus, Constantinopolim perrexerunt. Religiosissimi episcopi dixerunt: Tua religiositas, quae tunc praesens fuit, debet scire intentionem sancti illius & magni Concilii, vtrum integre damnasset, an in dubio hanc sententiam protulisset. Manifestum est enim, quia non patietur tua sanctitas, quae a sancto illo non sunt gesta Concilio, dicere quasi gesta. Nam & facile percipitur veritas. Religiosissimus episcopus Ibas dixit: Occulta nosse non possum. Ego puto, quia perfectam horum damnationem fecit. Si au-

λυθῶμαι αὐτοῖς τῆς ἀκοινωνησίας ἦσαν γὰρ μοι ἀκοινωνῆται. ἐγὼ τὸ παῦ ἐπέστρεψα τῇ γνώμῃ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς. ὁ ἀρχιεπίσκοπος διὰ τὴν ἐορτὴν ἀπέλυσε αὐτοὺς τῆς ἀκοινωνησίας, ὅτι τῷ ὄρω πύττω, ὅτι τῷ μὴ ἔξειλθῆν Ἀντιόχειαν, ἕως δὲ ὑπὸν λάβῃ τὰ κατὰ τὸ πρῶτον. ἐδὴ ἡ ἔξειλθωσι πρὶν ὑπὸν δεῦξεν τὸ πρῶτον, ὑποκείδω αὐτοῖς μείζον ἐπιπμῶν καὶ καταρτίσεως. Σαμουὴλος καὶ Κύρος, πρὸ τῆς ἡμᾶς ἐπιστήναι τῆς πόλεως, καταλιπόντες, ἀνεχώρησαν εἰς τὸ κομητάριον. ἔμεινε δὲ Μαρᾶς καὶ Εὐλόγιος. εἶπε ὡς συνεκροτήθη ἡ ἀγία συνόδος ἦσαν γὰρ ἐκ ὀλίγων ἐπίσκοποι ἐμεί ἐκέλευσαν ἀναγνωθῆναι τῶν λιβελλοῖς. ἀνεγνώσθησαν ὁ Νέελλος ἐνεφέρεθ ὀνόματι πωστέρων κατηγορῶν ἐσηκείσαν ἡ δὲ δύο ἤρετο αὐτοῖς ποῦ εἰσιν ὁ ἔσθιοι ὑμῶν; ὁ δὲ εἶπον ἐκ οὐδαμῶν. ὡς ἡ κοινότητα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπῆλθον. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος εἶπον ἡ σὴ θεοσέβεια παροδοσα τῶν σοκῶν ὁ φείλει εἶδεναι τῆς ἀγίας ἐκείνης καὶ μεγάλης συνόδου, εἶπε τελείως κατέλειν, εἶπε ἐπὶ ἀμφιβολίᾳ τῶν ὄρων ὄξειφάντισε. δὴλον γὰρ ὅστιν, ὡς ἐκ δὴ ἔλονται ἡ σὴ οὐσίῃς τὰ μὴ παρὰ τῆς ἀγίας ἐκείνης συνόδου παραχθέντα, ὡς πεπραγμένα εἶπεν ἐπεὶ καὶ ῥάδι καταλαβῆν τὴν ἀλήθειαν. ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπε τὰ κρυπτά εἶδεναι οὐ δύναμαι. ἐγὼ νομίζω, ὅτι τελείαν καταρτίσειν αὐτῶν ἐποίησατο. εἰ δὲ φανεραὶ ὑμῖν διὰ τῆς καταστάσεως αὐτῶν τὴν καταρτίσειν αὐτῶν μὴ πεποι-

Leo P.I. Concilium 451. Anno christi 451. ...

ANNO CHRISTI 451.

ηκέναι, υμέτρών δε κρίναι. Θεοφιλέστατοι επίσκοποι εἶπον· λαβόντες δε τὸ νομότατον, ἐκείνο τὸ μέρος τὸ περὶ τῆς ἀπολειφθέντων διελθῶσιν, ἵνα γνώμεν τὰ περὶ αὐτῶν. Σαμουήλως εἶπε· πᾶσαν δικαιολογίαν ἡμῶν ἀρμόζειν καὶ τῆς κατὰ πίστιν τῆς βίβλου τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἰβᾶ, καὶ τῆς κελυφθέντων ἀναγνωστέων, φυλαχτέων τῶν ἡμετέρων μερῶν, παρακαλοῦμεν δικαιοῦσαι τὴν ὑμετέραν βίβλον. οἱ θεοφιλέστατοι επίσκοποι εἶπον· εἰς τὸ ἐπίγραμμα σὸν οὐκ εἶπομεν τὴν ἀναγνωστέων ἡμετέραν. Σαμουήλως εἶπεν· ὅτι τὰ περὶ τὸ ἴδιον ἀκολουθῶντος περὶ εἴπεται, καὶ πολλὰ καὶ ἐπιείκῃ ἡμᾶς ἔγραψεν, καὶ οὐ πάντᾳ ἠξιώσαμεν· δε φυλαχτέων ἡμῶν δικαιολογίαν, καὶ περὶ τούτου ἀγωνιστέον καὶ δικαιοῦμεν, ὅτι ἐκ ἐπιείκειας ὑπεύθιμοι τῆς καθήκοντος, οὐδὲ τῆς ἀκουστικῆς. ἄλλα τὸ ἡμῶν ἴδιον, καὶ ἀπὸ τῆς γέροντος καὶ πατρὸς τῶν κανόνων, παρὰ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἰβᾶ. οἱ θεοφιλέστατοι επίσκοποι εἶπον· ἀναγνωστέων τὸ μέρος τῶν ὑπομνημάτων, τὸ περὶ τῆς ἀπολειφθέντων ἐν τῇ ἀποδοσὶ τῆς καὶ τῶν μεγίστων ἀνπόχων γεγραμμένων.

Ἡ ἀγία συνέδος εἶπε· ποδοῖσιν ὁ ἅμα ὑμῶν ἐπιδικαστικῶν τῶν λιβέλλοις; Μάρας καὶ Εὐλόγιος πρεσβύτεροι εἶπον· τὰς συσκευαίας αὐτῶν μαδόντες, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐμάδομεν, ἐκ οἰδαμεν πῶς ἐκείνοι ἀνεζώρησαν. Ἡ ἀγία συνέδος εἶπε· ποδοῖσιν καὶ νῦν εἰσιν; Μάρας πρεσβύτερος εἶπεν· οὐκ οἶδαμεν ἀκριβῶς· ὡς δὲ ἀκούομεν, ἐν Κωνσταν-

cisse, vestrum est iudicare. Reuerendissimi episcopi dixerunt: [Ea quæ gesta sunt in sancto illo Conuentu, tua sanctitas præ manibus habet: Religiosissimus episcopus Ibas dixit: Habeo, & adiacent. Reuerendissimi episcopi dixerunt:] Suscipientes notarii, illam partem gestorum percurrant, quæ continet de his qui se subtraxerunt; vt quæ de his gesta sunt, agnoscamus. Samuel dixit: Omnem allegationem nobis congruam aduersus depositionem reuerendissimi episcopi Ibas, & aduersus ea quæ iussa sunt relegi, referuari nostræ parti, sicut iustum est, vestram sanctitatem statuere quæsumus. Deo amantissimi episcopi dixerunt: Ad præiudicium tuum non diximus nunc fieri lectionem. Samuel dixit: Quoniam ea quæ aguntur, consequenter aguntur, & forte imminet vobis, vt non hæc, sed alia moueantur: rogauimus autem referuari nobis allegationem, & ob hoc certamus, & ostendimus, quia non subiacemus damnationi, neque excommunicationi: sed hoc quod factum est, sine ordine & præter regulas a reuerendissimo episcopo nostro Iba factum est. Deo amantissimi episcopi dixerunt: Relegatur pars illa gestorum, quæ de his qui se de audientia subtraxerunt, pridem in maxima Antiochia sunt confecta.

Sanctum Concilium dixit: Vbi sunt qui vobiscum obtulerunt libellos? Maras & Eulogius presbyteri dixerunt: Eius calumnias agnoscentes, sicut & nos didicimus, nescimus quomodo illi disceserint. Sanctum Concilium dixit: Nunc autem vbi sunt? Maras presbyter dixit: Nescimus integre: sicut autem audiuius, Constan-

* sipe cogunt nos, non hæc, sed alia mouere:

Pars Conc. Antioch.

tinopolim sunt profecti. Neque vero literas eorum suscepi-
 mus, neque scimus integre. Sanctissimus Dominus archiepi-
 scopus dixit: Quas calumnias metuebant, cum ego utique
 scripisssem religiosissimo lba ob hoc, & rescripserit, relin-
 quens mihi omnia; & absoluti vobiscum sunt ab excommuni-
 cationis pœna, sub hac defini-
 tione, vt vos quidem habere-
 tis communionem: si quis autem vestrum causam desereret
 ante finem, ecclesiasticæ disci-
 plinæ subiaceret. Manifesti sunt igitur desertores, & excom-
 municationem & apostolicum hunc thronum contemnentes, & semetipfos submittentes ma-
 iori damnationis supplicio. Samuel dixit: Rogo subscriptiones eorum episcoporum, qui ibidem reperti sunt & subscripserunt, relegi, & inseri monimentis. Reuerendissimi episcopi dixerunt: Relegantur subscriptiones religiosissimorum & sanctissimorum episcoporum, qui in his inserti sunt monimentis, pariter & subdantur.

προυπλοι ἀδελυσαν· οὔτε ἄρα μμα-
 τε ἀπὸν ἐδέξαμθα, οὔτε οἶδαμθ
 ἀκριβῶς. ὁ ἀγιώτατος δεχρησκοπος
 ΔόμνⓈ εἶπε· ποίας ὑφωρεσθῆτο συ-
 σιθας; ἐ μὲν ἐμοδ γράφαντος τῷ
 θεοφιλεσάτω ἐπισκόπω Ιβα πῶδ πύ-
 του, ἀνέγραψαν, ἡμῖν διδοίς τ̄ πᾶν· κὴ
 ἐλύθησαν ἀμα ὑμῖν τῆ ἑπισημίου τῆς
 ἀκωνωνσίας ἑπὶ ὄρα· ποιούτῳ, ἑπὶ
 τῷ ἐχθρῶν ὑμας τ̄ κοινωσῖαν· ἐὰν δέ
 πῆς ὑμῖν ἄπολειφθῆναι πῶδ πέρστος
 τῆς ὑποδίσσας, ἐκκλησιαστικῶ ὑπο-
 βληθῆσῃ ἑπισημίου, δῆλοι τὸν ἰω εἰσὶν
 ἄπολειφθῆντες, κη τῆς ἀκωνωνσίας
 κὴ τῆ ἄποστολικῶς ἑυτου θεου κατὰ
 φρονήσαντες, ἐ ἑαυτοῖς ὑποβαλόντες ἐ
 τῷ μείζονι τ̄ κατατρέσεως ἑπισημίου.
 Σαμουήλος εἶπεν ἀξίω τῶ ὑπογρα-
 φας τῆ ἄρεθῶντων ἐκεί ἑπισκόπων
 ἐ ὑπογραψάντων ἀναγνωσθῆναι, ἐ
 ἐνταγθῆναι τῆς πρῶτηοιδμῶς. οἱ θεο-
 φιλέσαστοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἀναγνω-
 σῆδωσαν ἀ ὑπογραφαί τῆ ἑοφι-
 λεσάτων κὴ ἀγιώτατων ἑπισκόπων τῆ
 ἐκμεθῶν τῶ δὲ τῷ ὑπομνήματι κὴ
 ἐπὶ ἑπῆδωσαν.

Subscriptiones.

Domnus episcopus Antio-
 chiæ interlocutus sum.
 Symeonius episcopus Ami-
 dæ hæc eadem interlocutus
 sum.
 [Stephanus episcopus Hierapolytanus hæc eadem interlocutus sum.]
 Constantinus episcopus Bo-
 stræ [sanctissimæ ecclesiæ,] hæc
 eadem interlocutus sum.
 Theoctistus episcopus Berrhææ hæc eadem interlocutus sum.
 Thomas episcopus Mopsuestiæ hæc eadem interlocutus sum.

ΑΙ ΥΠΟΓΡΑΦΑΙ.

ΔόμνⓈ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας δι-
 ελάλησα.
 Συμεώνιος ἐπίσκοπος Ἀμίδης τὰ
 αὐτὰ διελάλησα.
 ΚωνσταντῖνⓈ ἐπίσκοπος Βόστρης
 τὰ αὐτὰ * διελάλησα.
 Θεόκτιστος ἐπίσκοπος Βερροίκας τὰ
 αὐτὰ διελάλησα.
 Θεωμας ἐπίσκοπος Μοψουεστίας τὰ
 αὐτὰ διελάλησα.

Γράβιος

Πλάγιος
 συν ἀγίας
 Φιλαρίτου
 Εὐλαχίου
 τῶ τῆ ἀπὸν
 Δαυίδος ἐπι-
 τῶ ἀπὸν
 Δαδῆος ἐπι-
 διελάλησα.
 Οἱ ἐπιση-
 μῶν ἑπὶ
 σπυ κη
 κη δεχρησκο-
 ποῦ
 ἀναγνωσθῆ-
 ναι πῶδ πέρστος

ΟΙ ΚΑΤ

Τῆς ἀναγνω-
 σῆς κη
 πῆς, Φω-
 ρεσῖα, κη
 Κύρου, Εὐ-
 θεοφῶν τῆ
 πῆ ἀναγνω-
 σῆς

ΗΜΕΙΣ

ἀναγνω-
 σῆς κη
 τῶ τῆς κη
 ἀναγνω-
 σῆς κη
 πῶδ πῶ
 κα, ἐκκλῆσια ὁ
 λαοῦ ἡμῶς ἐπὶ
 ἡμῶν ἀπὸ τῆ
 Council Tom

ANNO CHRISTI 451.

Πλάκιος ἐπίσκοπος τῆς κτ' Γερασσαν ἀγίας ἐκκλησίας τὰ αὐτὰ ἐψηφισάμενος.

Εὐόριος ἐπίσκοπος τῆς Ζάβματς τὰ αὐτὰ διελέησα.

Δανιήλος ἐπίσκοπος πόλεως Βεργείων τὰ αὐτὰ διελέησα.

Δάδας ἐπίσκοπος Βάτων τὰ αὐτὰ διελέησα.

Οἱ θεοφιλέστατοι ἑπίσκοποι εἶπον· ἡλίη ὄντι ἡ διαλαλία τῆς θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Δόμου. Τησαρῶν δὲ λιβέλλοι ἑποδόντες χθὲς ἀμαρτωσκέδωσαν, καὶ ἐπέπιδωσαν τοῖς ἀσεπτομένοις.

Plancus episcopus Gerasenæ sanctæ ecclesiæ hæc eadem decreui.

* Euoltius episcopus Zeugmatis hæc eadem interlocutus sum.

Daniel episcopus * Carrhen- sium hæc eadem interlocutus sum.

Dadas episcopus Bateno- rum hæc eadem interlocutus sum.

Deo amantissimi episcopi dixerunt: manifesta est interlocutio reuerendissimi & sanctissimi patris nostri & archiepiscopi Domni. Libelli igitur, qui heri oblati sunt, relegantur, & gestis addantur.

ΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΙΒΑ
λίβελλοι.

Τοῖς ἀγιωτάτοις καὶ πάντα ὁσίωνταῖς καὶ θεοφιλεστάτοις ἑπισκόποις, Φωτίῳ, Εὐσταθίῳ καὶ Οὐρανόῳ, ἱκεσία παρὰ Σαμουήλου, Κύρου, Εὐλογίου, Μαρα, πρεσβυτέρων τῆς κτ' Εδεσαν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας.

LIBELLVS SA-
muelis & aliorum presbyterorum Edesse, ad Photium & ad reliquos episcopos, contra Ibam.

Sanctissimis per omnia & Deo amantissimis episcopis, Photio & Eustathio & Vranio, petitio oblata a Samuele, Cyro, Eulogio, Mara, presbyteris sanctissimæ ecclesiæ Edessena.

ΗΜΕΙΣ μὲν νυξάμεθα τὸ ἀπεράγμονα τῆς ζωῆς ἀπαντα βιώναι χρόνον. Ἐπὶ δὲ τῶν ἐπισημνούντων κατὰ τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας καὶ τῆς διαγωγῆς τῆς πατέρον ἡμῶν πίστεως, παρὰ τῆς ἀλαβεστάτου ἑπισκόπου Ιβας, ἐπέκεινα ὄντα τῆς ἀδικίας, σωήλασεν ἡμᾶς ἐπὶ πτωδὲ ἢ κατηγορεῖαν ἐλθεῖν αὐτῷ τε, καὶ τῶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
Concil. Tom. 9.

NOS equidem optabamus per omne tempus vitæ sine litigio viuere. Quoniam autem ea quæ audacter gesta sunt aduersus nostram ecclesiam & sanctorum nostrorum patrum fidem, a venerabili episcopo nostro Iba, * per summam iniustitiam, compulerunt nos ad hanc accusationem descendere, tam eius, quam eius fratris
E

* omnē iniustitiam superantia,

Danielis, qui idem episcopus est Carthensium ciuitatis, consequenter & secundum Canones adeuntes Concilium tam orientale, quam occidentale, oportuit nos & piissimum atque Christianissimum principem nostrum pro his deprecari. Ex hoc ergo & sanctissimo nostro archiepiscopo Flauiano pariter decernente, & cum piissimo nostro principe disponente, a vestra sanctitate nostrum exerceri negotium, aduenimus parati nobis adesse. Adimus igitur per hos nostros deprecantes libellos, vt iubeatur a vestra sanctitate inchoari negotium.

Samuel presbyter libellos obtuli cum collegis.

Cyrus presbyter porrexi libellos cum collegis.

Eulogius presbyter obtuli hos libellos cum sociis.

Maras presbyter obtuli libellos cum sociis.

Samuel dixit: Rogamus hoc nobis licitum existere a vestra iustitia, vt hæc eadem Syra lingua dicantur Deo amantissimo & sanctissimo episcopo Vranio, quoniam aderat Constantinopoli, quando literæ de hoc scriptæ ab archiepiscopo Domino ad archiepiscopum Flauianum, relectæ sunt: & iterum adfuit in Antiochia, quando de hoc moturi eramus sermonem. Et de hoc qualia ei locutus sit, & quid ei dixerit, rogamus vt dicat. Photius & Eustathius reuerendissimi episcopi dixerunt:

ερακελοδιδυμω αυτον ειπειν. οι θεοφιλες τρι επισκοποι Φωτιος η Ευσεβιος ειπον

Δανιηλου, και αυτ' επισκοπου της Καρθηλων πολεις ακολουθως και κατα κανονας της συνοδος προσελθοντες, ταυτο μη τη δυνατοκη, το εη τη δυνατη, εδησαν ημας η τω υστεροτατω η φιλοχρησω ημων βασιλα φει πολυται προσελθουν και τα αγιωτατου δεχημοσκοπου ημων Φλαυιανου συμψηφισαμενου τω υστεροτατω ε φιλοχρησω ημων βασιλει, η τω πωσαντος επι ε ημεστας αγιοτης τα καθ ημας γυμναδιωται, παρεχουμεθα, ετοιμως εχοντες εαυτοις συνηαι. προσαιμεν πινυω δια ηρηδε ημων η λελλων, δεοιδυμοι επι βαρπηναι παρα της ημεστας αγιοτης, αρξασθαι της υσποδιαστας.

Σαμουηλος προσβυτη επιδεδωκα τριδε εδν λελλοις αμα εητοις.

Ευλογη προσβυτη επιδεδωκα τριδε εδν λελλοις αμα εητοις.

Μαρας προσβυτη επιδεδωκα τριδε εδν λελλοις αμα εητοις.

Σαμουηλ προσβυτη ειπε παρακαλοδιδυμω η ταυτο υσαρξαι ημιν παρα της ημεστας δικαιοσυνης, ωστε αυτα ταυτα συρεσι ρηδιωται τω θεοφιλετατω ε αγιωτατω επισκοπω Ουραγιο, επι παρλιω εν Κωνσταντινουπολει, λυικα τα γραφοντα φει

τουτου γραμματα παρα ε δεχημοσκοπου Δομουου προσ ε δεχημοσκοπον Φλαυιανον, ανεγνωσθη και παλιν παρλιω εν Αντιοχεια, οτε ηρι τουτου εμνηριδω κινειν λογον. ε ηρι τουτου οια αυτω διελεχθη, ε η αυτω ειπε, πα

ANNO CHRISTI 451.

Lat. & sic inf.

αυτω

LEO CAL
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

ANNO CHRISTI 451.

ἀπαντα, ἀπὸ ἐρήπιας, ὁ παρὲς τῶν θεοσεβέστατων ἐπισκόπων Οὐρανόω δια τὴν οἰκείας ἐριμωβίας γλώσσας, καὶ ἡριμωβίαν. * διδάξαι λοιπὸν καὶ ἡμᾶς ὁ δὲ λαβέσαστος Μάρκας, ἀπὸ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Οὐρανόω τῆς οἰκείας διελέχθη Φωνῆ. Μάρκας εἶπε· ταῦτα εἶπεν. ἀνεγνώθη τὰ γραμματα ἐπὶ τῶν πατρικίων· ὅτι ἐπὶ τῶν σωτέριον τὸ σωτέριον, ἐπισημαίνον αὐτοῖς ἀκοινωνήτοις, ὅμως ἢ ἐγὼ κριτὴς ἐδίδω, καὶ οὐ διὰ μαμα μάρτυρεν. ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ιβας εἶπεν· ἐκέναν ὁ κύριος Δόμων ἐκ ἐμνημόνευσεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, γραφῶν πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Σεργεπίσκοπον Φλαυιανόν, ἀπαξ καὶ ἐρημίων. Θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἐρημίων· ἡ δὲ ἐστὶν ἡ διαλλαχὴ τῶν θεοφιλέστατων καὶ ἀρχιεπίσκοπων πατρὸς ἡμῶν, καὶ Σεργεπίσκοπου Δόμων. ἀναγνωσκέσασαν πηγαροῦ αὐτοῦ Θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἐπιδοθέντες παρὶ ἡμῶν λιβελλοὶ γενικῶς πνα πειρέχουσι κατηγορεῖν. ἐπεσφῶς τῆγαροῦ ἕκαστος κατὰ πειδῶ, πὶ τε κατηγορεῖν ἐγὼ, καὶ οἷοις ἐνσιῶσαι κεφαλαίους βεβούλω. Σαμουήλ εἶπε· κατὰ τὰς κεφαλαίας διὰ τῶν πατρῶν πρὸς τὸν ἐπίσκοπον τῶν ἡμετέρας ὁσίοπτος. Σεργεπίσκοπος δὲ ἀπὸ πύτου τῶν κεφαλαίων. Θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἕκαστος οἰκεία Φωνῆ κατὰ πειδῶ, εἰ ἐνίσταται πῶν κατηγορεῖν πρὸς τὸν ἐπίσκοπον κεφαλαίων. Σαμουήλ εἶπεν· ἐνίσταμαι. Μάρκας εἶπεν· ἐνίσταμαι. Εὐλόγιος εἶπεν· ἐνίσταμαι. Κύρος εἶπεν· ἐνίσταμαι. Θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον·

Omnia quæ expetisti, is qui ad est, religiosissimo episcopo Vranio propria interpretabitur lingua. Et postquam interpretata sunt, [Deo amantissimi Photius & Eustathius episcopi dixerunt:] Edoceat nos venerabilis Maras, quæ religiosissimus episcopus Vranus propria voce locutus est. Maras dixit: Hæc dixit. Relectæ sunt literæ coram * patriciis, & quoniam confundebant confesum, fecimus eos * excommunicari. Tamen ego iudex datus sum, & non possum testari. Religiosissimus episcopus Ibas dixit: Non fecit illorum mentionem dominus Dominus in epistola, quam scripsit ad sanctissimum archiepiscopum Flavianum, qui fuerunt semel damnati. Religiosissimi & sanctissimi episcopi dixerunt: Diximus, clara est interlocutio Deo amantissimi patris nostri & archiepiscopi Domni. relegantur igitur rursus libelli. Et postquam relecti sunt, Deo amantissimi episcopi dixerunt: Libelli, qui a vobis oblatis sunt, generalem quamdam continent accusationem. In scriptis igitur vnusquisque vestrum deponat & quid accusare habeat, & quibus deliberauerit instare capitulis. Samuel dixit: Per ordinem ex ore capitula coram vestra sanctitate proferimus. Incipimus autem ab isto capitulo. Deo amantissimi episcopi dixerunt: Singuli propria voce deponant, si accusationi persistunt de iis capitulis, quæ dederunt. Samuel dixit: Persisto. Maras dixit: Persisto. Eulogius dixit: Persisto. Cyrus dixit: Persisto. Deo amantissimi episcopi dixerunt:

* patriciis, quoniam

* excommunicatos.

ANNO CHRISTI 451.
* 3600

ἐπεχείρησεν αὐτὸν ἐπίσκοπον χερσονή-
σαι τῆ * Βαλνικῶν πόλεως ἢ κωλυ-
θεὶς παρὰ τῶ πτωχῶντα δερχιδιανό-
νε αὐτῶ, ἠγανάκτησε ἢ τὸ μὲν ὑπεύθυ-
νον θαυμάσιον, καὶ ἑαυτὸν ἐπιφύσει (εἶ)
ἐπίσκοπον, τὸ ἢ μιλύσαντα τὸ θρύλλον
τὸ πόλεως, ἔειπόντα, ὡς οὐ δίκαιον γε-
νέσθαι, ἀπεικόνισε τὸ πόπου, ποιήσας ἀ-
κοινώνητον, διώξας ἔ τ ἐκκλησίας, ἢ
ἐπὶ τῆ οὐ παρέβη αὐτῶ τῶ τῶ ἐπίσκο-
που, ἠπέχθη αὐτὸν ποιήσαι ξενόδοχον
καὶ ἔχθ παρακατασχῶν τὸ χερσίω τ
ροπυτικῶν ἐπιπέσειων ὁ ἔλαβεσα-
τος ἠμῶν ἐπίσκοπος, ὁ Φείλων τῶ ἀρ-
χη τῆ ἐπαρχίας τὸ ἀπηροβήμενον
παροσενέκειν καὶ τῶ ἀκολουθίω τ
νόμων.

Βαλέντιον πνα ἐπὶ ῥήτητον ἀνδρα,
οὐ πάντες ὁ συγκαμήται καπέδονσαν
ἐγχεράφως ἔ ἀρχάφως μοιχείω ἔ
δερσενκοσίαν, ἐχρητόνησε πρεσβύτε-
ρῶ ἔ ἀελοδεντίω, Φυλακήσας ἢ
τῶ ἀρχονη παραδύει σῶν κατὰ βου-
σαντας ἢ ταῦτα, ἐμφανισαίτων αὐ-
τῶ χερσίω τῶ θεοφιλεστάτου δερ-
χεπίσκοπου Δόμου.

Οπ ἐχρητόνησε Δαμιῆλον τῶ αὐτῶ
ἀδελφιδιῶ ἐπίσκοπον τῆς Ἑλλωίων
πόλεως ὁ ποτε ἐδὲ πινθίμα ἀγον γε-
νέσθαι, οὐ ἠδύατο τὰ ἔργα καταμδέ-
σαι, ἢ ἕσπεύσαι, νῦν γουὲ εἰς ἐπί-
γνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν αὐτὸν ἀτακτον
ὄντα, ἢ ἀσελγέστατον, ἔ νεώτερον. οὐδὲ
γὰρ ἠξίωσεν, οὐδὲ ἠνώγατό ποτε λαθεῖν.
ἀλλὰ δι ὄλου χερδὸν τῆ ἡμετέρα πό-
λει παραβάλλων διὰ Χαλλωῶν πι-
να ὑπαιδρῶ, ἐκτοπίζων ταῦτῶ,

tem, & luxuriosissimum. Neque enim statuit, aut passus est a-
liquando latere, sed pene semper in nostram adueniebat ciuita-
tem propter Challoom quamdam maritatum, circumducens eam

tentauit eum Batenorum ciui-
tatis ordinare episcopum : &
prohibitus ab eo, qui tunc ar-
chidiaconus erat, indignatus
est. Et hunc quidem, qui mor-
ti erat obnoxius, apud semet-
ipsum decreuit esse episcopum.

Illum vero qui * turbam inci-
tauerat ciuitatis, & dixit iustum
non esse hoc fieri, remouit de
proprio loco, & excommuni-
cavit, & expulit ab ecclesia.

Et quia de episcopo ei non
processit, compulsus est eum
facere xenodochum. Et reti-
net chartam magicarum incan-
tationum reuerendissimus epi-
scopus noster, qui debuit ad
iudicem prouinciae * hunc, qui
ita execrabilis est, offerre se-
cundum consuetudinem le-
gum.

* Balleum nomine quemdam
virum (de quo omnes qui in eo-
dem vico habitant, * clamaue-
runt & in scriptis, & sine scri-
ptura, tamquam adulterum &
mafculorum concubitorem)
ordinauit presbyterum & pro-
curatorem; in custodiam re-
trudens, & iudici tradens hos
qui * clamauerunt; & hæc in-
notescantibus ei literis Deo a-
mantissimi archiepiscopi Dom-
ni.

Quia ordinauit Danielem
filium sui fratris episcopum *
Paganorum ciuitatis; cui oport-
eret sanctum Spiritum adef-
se, cuius possent opera addu-
cere & persuadere, vt vel nunc
ad cognitionem veritatis acce-
derent; iste illic ordinauit in-
quietum, & iuuenem existen-

* sermonē
qui in ciui-
tate iacta-
batur, indi-
cauerat, ac
dixerat iu-
stum

* crimen
deferre se-
cundum

V.
* Valentii
quemdam
infamem
hominem,
quem om-
nes
* criminati
sunt

* criminati
fuerant,
quamuis
ei ostendit
literas

VI.
* f. Helle-
nopolis,

perloca diuersa, & in deliciis cum ea deditus.

VII. Quia omnes ecclesiasticos redditus multos existentes, & in infinitam tendentes quantitatem, confert suo fratri, vel consobrino. Et rogamus vt rationem faciat coram vestra sanctitate.

VIII. Quia hereditates & munera, & quæ vndecumque offeruntur, & cruces * positas aureas & argenteas, collecta * dirigit fratri suo, vel consobrino.

IX. Quia quæ ex definita * mensura in expensas * captiuorum eroganda fuerant, in domos suorum erogatur cognatorum.

X. Quia dum memoria fieret sanctorum martyrum, non est datum vinum * ad sacrificium altaris, ad sanctificationem & populi distributionem, nisi admodum exiguum, & vitiosum, ac lutosum, & quasi eo tempore vindemiatum: vt ex hoc cogерentur, qui deputati fuerant ministrare, de tabernis omnino vitiosi comparare sex sextarios, qui nec sufficerent: ita vt his qui sanctum corpus distribuiebant, innuere vt ingrederentur, quia sanguis non inueniretur; illis bibentibus, & tunc ac semper habentibus * diuersum & mirabile vinum. Et hæc acta sunt conscio & admonito eo, qui potestatem ministeriorum habebat: cui & dictum est, vt & ipse admoneret episcopum cum fiducia. Et cum nihil fecisset, illo tempore coacti sumus nos & ipsum reuerendissimum episcopum rursus admonere. Et cum didicisset, permotus non est, sed

κὼ ἀνελεστων τὸ πῶν ἐκ τοῦ ποῦ, κὼ εἰς βουλην ἑαυτὸν μὲν πάντῃς ἐκδικεῖ.

Ὅτι πάντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ προσηρίδια, πολλὰ ὄντα, κὼ εἰς ἀπειρω ποσότητα συγκεντρωτὰ καταβάλλεται τῷ θεῷ ἡμῶν ἀδελφόν, καὶ ὅδον ἡμῶν ἀδελφίδου. & ἀξιοδύμη λόγον αὐτὸν δοῦναι τῷ τῆς ἡμετέρας ἰσότητος.

Ὅτι τὰς κληρονομίας, & τὰς καρποφορίας, καὶ τὰ ὄνειδησι συσσοφροῦντα, καὶ ἀσπυθάρια, σαρκελαγυρὰ καὶ ξυροσφασαργάρια, κατὰβάλλεται ἐπὶ θεῷ ἡμῶν ἀδελφόν, καὶ ὅδον αὐτῶν ἀδελφίδου.

Ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἀφωροσμένου * μέριστοι εἰς ἀλάτωμα τῶν φυλακῶν, εἰς τὰς οἰκίας τῶν αὐτῶν συστεινῶν ἀναλίσκεται.

Ὅτι μετέας οὐσίας τῶν ἀγίων μερῶν, ἐκ ἐδδθη ὄντων προσηνεχθῆναι τῷ ἀγίῳ συσασφείῳ, καὶ ἀγιασθῆναι, & τῷ λαῷ διαδοθῆναι, εἰ μὴ ὁλόγος πάνυ, & ὄσσει φαῦλος, & πηλῶδης, καὶ ἐν ἀμῶν τῷ καιροσφί τρυγηθεὶς ὡς ἀνάκαθλίωαι ὅδον ἀφωροδύντας ὑσσορεπῶσαι, ὁδοσφ καπηλείου φαῦλον πάνυ ἀγροσφῶσαι ἐξ ἕξιας, ὅδον μηδὲ ἑπαρῆσσαντας.

* ὅτι τοῖς τῶν ἀγιῶν σῶμα διανεμοῖσιν ἐν βουσει, εἰσελεθῆν αὐτοῖς, ὡς τῶ ἀἠμασφος μηδὲ βυροσκορῶν αὐτῶν πινόντων, καὶ ἐγκηκῶν, καὶ αἰετῶν ἐξότων διάφορῶν, καὶ συμμασειν οἶνον. & πάντῃ ἐπαρῆσθη τῶ ἐχόντος τῶ ἕξοσειαν τῆς ὑσσορεσίας ἰδδης, & διδαχθῆντος ἐπὶ τῷ κὼ αὐτὸν διδάξαι τῶ ἐπισκοπον μὲν παρρησίας. & μηδὲν αὐτῶν ποιῆσαντος κατὰ ἐμείνο καιροσφ, ὡς ἀνάκαθλίωαι ἡμας, καὶ αὐτὸν τῶ βυροσφῆσσαν τῶ ἐπισκοπον ἀναδιδάξαι. μαδῶντα δὲ, μηδὲ κινηθῆναι, δὴλα

* dicatur

* erogat

* parte
* quæ
videtur le-
gisse hic in-
terpres, &
alius qui
veritit, car-
cerum. at
Græcus co-
dex habet,
quædam, cu-
stodum.

X.
* vt offerretur sancto
alrari, &
sanctificaretur,
&
populo dis-
tribuetur,

* excellens

LEO CAL
PL
ANNO CHRISTI
451
ANNO
CHRISTI
451
ANNO
CHRISTI
451

ANNO CHRISTI 451.

καὶ φρονήσαι, ὡς σκωδαλιδιῶν ἐντεδεν πολλοὺς τῶν ἡμετέρων πύλεως.

Οπι Νεσοριανός ἐστὶ, καὶ ὁ μακρίμης Κύριλλος ὁ ἐπίσκοπος ἀριπικόν δόπκαλει.

Οπι ὁ ἐπίσκοπος Δανιήλος πνας τῆ μάλισα τῆς ἀσελγείας αὐτῶν ἐχρηστίσθησε κληρικοί.

Πειροζου τῆς πρεσβυτέρου καλῶς διαδεμίου, καὶ πᾶ κατ' αὐτὸν τυπώσαντος, καὶ κατέλειψαντος ἀπὸ ἐχρηστίσθησε τῆς πρεσβυτέρου μὴ ἐχρηστίσθησε ἐκκλησίας, ἀχρηστίσθησε ὁ ἡμετέρου ἐπίσκοπος Ἰβας, εἶπε γραμματεῖον αὐτῶν ἐχρηστίσθησε νομισμάτων τετραγλίων διακοσίων καὶ τρεῖς ἐδήλωσεν αὐτῶν, ἐτῶν ἀναστρέψαι αὐτῶν πύλοῦλκον, καὶ αὐτὸν δόπλοσσαι δόπ λύπης.

Δανιήλου τῆς ἐπίσκοπου διαδεμίου, ἐ κατέλειψαντος ἀπὸ ἐχρηστίσθησε πλούσια πρεσβυτέρου ἐ κτήματα ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τοῖς ἐχρηστίσθησε τῆς αὐτῶν Φίλης, καὶ αὐτῆ Χαλλώα, οὐτε ἠανάκτισεν, οὐτε ἐνεκάλυσεν.

Οπι Χαλλώα ἡ Φίλη Δανιήλου τῆς ἐπίσκοπου, τῆ πρεσβυτέρου μὴδὲν ἐχρηστίσθησε, δόπκαλει τῶν ἐκκλησιαστικῶν τοῖς παρ' αὐτῆ οὐσι πολλοῖς πρεσβυτέρου, δανείζει δόπ νομισμάτων διακοσίων καὶ τετρακοσίων ὡς ἐδήλωσεν ἐντεδεν γυμνάσαι, πόθεν ἡ συναγωγὴ τῶν πρεσβυτέρων.

Αβραμίου τῆς τῶν δακόνος ἐστὶ ἀπ' αὐτῆς ἐπύχεσε τῆ ἡμετέρων ἐκκλησίας, διαφύρεσε πρεσβυτέρου πύλοσ, ὡς πρεσβυτέρου πέντης, καὶ μὴδὲν, ὡς ἐδήλωσεν, ἐχρηστίσθησε τῆ ἡμετέρων ἐκκλησίας πολλὰ καὶ ἀμύθητα πρεσβυτέρου ἐχρηστίσθησε πνα καὶ δόπ δόπ τῆ ἡμετέρων ἐκκλησίας. ἡσπερὶ τῆτον Δανιήλου

contempfit, ita vt multi nostrae ciuitatis hinc scandalizarentur.

Quia Nestorianus est, & beatum Cyrillum episcopum appellat haeticum.

Quia episcopus Daniel quodam suae maximae intemperantiae clericos ordinauit.

Pirozo presbytero bene stante, & sua propria disponente, & res quas habuit, relinquente ecclesiis redditus nullos habentibus, accensus noster episcopus Ibas cautionem eius se habere dixit * mille ducentorum solidorum: & id significauit ei, volens eius infringere voluntatem, & eum per tristitiam perimere.

Daniele autem episcopo stante, & relinquente quam habuit locupletem facultatem & praedia ex ecclesiasticis rebus, nepotibus suae amicae, & ipsi Challosae, neque indignatus est, neque increpauit eum.

Quia Challosa amica Danielis episcopi, quae prius nihil habuit, multis rebus ecclesiasticis abutens, quae apud ipsam sunt, ducentos & trecentos solidos feneratur: vt ex hoc manifestum fiat, vnde sit harum rerum collectio.

Abraamius fuit quidam diaconus. Hic * apantita erat nostrae ecclesiae, diuersis negotiabat temporibus: primitus pauper & nihil fere habens, ex nostra ecclesia multas & innumeras res habuit, quae * pro veritate erant nostrae ecclesiae. Suadet huic Daniel

x1.

xii.

xiii.

xiv.

xv.

xvi.

* reuera

* trium milium ducentorum

* ex ipsa vel in ipsa nostra ecclesia erat. & diuersis modis negotiabat:

* ἐκ αὐτῆς καὶ ἡ ἀμύθητα

episcopus, vt sub scripto testamento in eum suam transmitteret hereditatem, iurans ei, hæc se post eius mortem pauperibus erogare. hoc enim & testamento continetur. Et postquam hæc Daniel est adeptus, non solum (sicut oportebat, & sicut iurauerat) non disposuit, sed luxuriæ suæ

*mancipio, Challoe mulieri dedit.

XVII. Quia a paganis * incidentibus in peccatum sacrificiorum, accipiens Daniel episcopus sportulam, remittit crimen, negotians & hinc sibimet lucrum.

XVIII. Quia & ecclesiæ Edessæ e prædio Lafargaritha siluas cadentes, portauerunt ad prædia Challoe amicæ Danielis episcopi, & ædificauerunt quæ voluerunt.

Deo amantissimi episcopi dixerunt: Quando redargutio capituli sequitur, animæ periculum ferens, superfluam iudicamus inquisitionem fieri ceterorum. Quæ igitur manifeste interdicta sunt & Canonibus & legibus, & sunt aperte odiosa Deum timentibus, hæc eligite primum, & his instate. Videntur autem nobis hæc esse principalia. Primum quidem, rectæ esse oportere fidei, qui sacerdotio fungitur. Deinde, esse eum totius luxuriæ liberum: sed nec prodere pietatem, maxime pecuniarum causa. Ex quibus si alicuius probare potestis præuarcationem, proprio ore deponite. Samuel dixit: Sicut iam postulauimus, rogamus fieri inquisitionem capituli vniuscuiusque per ordinem.

ὁ Ἐπίσκοπος, εἰς αὐτὸν παραπέμψαι κληρὸν κατ' ἐπιστοφῶν διαθήκας, ὁμοσας αὐτῷ, τοῖς πτωχοῖς αὐτὰ δίδοναι μετὰ τὴν ἐκείνου ἀποβίωσιν. τὸτο γὰρ καὶ αἱ διαθήκαι πετέλεθον. τούτων ἐν καθέξει γυμνῶν ὁ Δανιήλος, οὐ μόνον, ὡς ἐξελεύη ἡ ὠμότης, ἢ δίκαιον, ἀλλὰ τῆ δουλεύουσι τῆ ἀσελγείᾳ αὐτῶν Καλλώᾳ τῆ γυναικὶ δίδωκεν αὐτὰ.

Ὅτι παρὰ τῶν ἐμπόρωντων Ἑλλήνων ἀμφοτέρωθεν εὐσεβῶν λαμβάνων Δανιήλῳ Ἐπίσκοπος σπορτοῦλα, ἀφίησι τὴν ἐκκλησίαν, πωροματευόμενῳ ἑαυτῷ κἀντέδεν κέρδος.

Ὅτι τῆς ἐκκλησίας Ἐδῆσσης τὴν κτήμαλος Λαφαργαρίθας ὕλας πεμόντες, ἀπώλεσαν εἰς τὰ κτήματα Καλλώας τῆς φίλης Δανιήλου τῆ Ἐπισκόπου, καὶ ἔκτισαν ἀ ἡβουλήθησαν.

Οἱ ἀλαβέτες τοι ἐπίσκοποι εἶπον ὅταν ἔλεγχος ἐπὶ κεφαλαιῶν παρὰ κληρῶν, ψυχῆ κινδύων φέρον, περὶ πλεονηγοῦντα ἢ λοιπῶν ἢ ὀξέτασιν. Ἐπειὸν οὐ μόνον γυμνῶν ἀπὸ γυμνῶν ἐστὶν καὶ τοῖς κανόσι καὶ τοῖς νόμοις, ἔπερὶ θύλας μισθῶ τοῖς ἑτέρον φοβουμένοις, ταῦτα ἐκλέξατε πρότερον, καὶ τούτοις ἐνεστη. δοκεῖ ἡμῖν ταῦτα εἶναι καίρια. περὶ τὸν μὲν τὸ ὀρθῆς εἶναι πίστεως χρηναὶ τὸ ἱερατεῖον ἀσχετόν. εἶπει τὸ καθίσταται πάσης ἀσελγείας ἐλάττωρον. ἀλλὰ μὲν ἔτι μὴ περὶ δίδοναι ἢ ἀσέβειν, μάστιγα χρημάτων ἐνεκέν. ὡς εἶπεν ὁδοδείξαι διδάσκει τὴν παράβασιν, οἰκείῳ κατέδεσθαι σωματι. Σαμουὴλ εἶπεν ὡς ἡξίασται ἡδὴ, παρακαλοῦμεν ἕκαστον κεφαλαιὸν καὶ ἄξιον ἢ ὀξέτασιν γυμνῶν καὶ

Leo CA... P.I... Anno Christi 451... Concil. Tom.

ANNO CHRISTI 451.

Εἰ μὲν τὸ πρῶτον κεφάλαιον ἐπι-
 ῆμιον τοιοῦτον ἔχῃ, ὡς αὐτὰ δὲ κεαθῆ-
 ναί μόνω, καὶ μήτε ἔτρα κινήσειαι,
 καλῶς ἐδικαίωσεν ἡ ἡμετέρα ὁσιότης, ἔ-
 ἡμεῖς τούτω δουλοῦσμεν. οἱ θεοφιλέ-
 σατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἐκ τῆς ἐπιδο-
 δέντων παρ' ὑμῶν κεφαλαίων τρεῖς
 μάλιστα ἔστι τὰ παύσινα, καὶ τῆς ἄλλων
 δικολώσθον ἐξελίχεται πεφυκότα.
 Τούτοις τίνω ἐι συζητῆαι διώσασθαι, κα-
 ταὰ τὴν εἰρηκίαν, οἰκεία γλώττη κα-
 τὰ τὴν ἑστέ. Μαρὰς εἶπε· ἔπει τῆς πῆ-
 σεως κινουμένου πρῶτον, καὶ τὰ ἄλλα
 κεφάλαια κινουμένου. Θεοπροπέσει-
 ποι ἐπίσκοποι εἶπον· πρῶτον ἡμῶν
 τὸ ποιήσασθαι τούτων τῆς τριῶν κε-
 φαλαίων πῶ ἐσασθαι, ἐκ ἧδη ἡρη-
 σάμεθα τ' λοιπῶν πῶ ἐξέπεισιν. Μά-
 ρας εἶπε· τὸ πρῶτον πῆσεως κινου-
 μένῳ πρῶτον. Θεοφιλέσατοι ἐπί-
 σκοποι εἶπον· ἢ κινεῖν ἔχῃ πρῶτον
 πῆσεως; Μαρὰς εἶπε· πρῶτον μὲν εἶ-
 πον· οὐ φθονῶ τῷ Χριστῷ ἡρμομῶ
 θεῷ· ἐφ' ὅσον τῆς αὐτῆς ἐξήμετο, κα-
 γὰρ ἐξήμετο. Θεοφιλέσατοι ἐπί-
 σκοποι εἶπον· ὁμολογήσας πρῶτον ὁ
 θεοσεβέσατος ἐπίσκοπος Ιβας, εἰ αὐ-
 τῶ πάντα εἰρηται. ὁ θεοσεβέσατος ἐπί-
 σκοπος Ιβας εἶπεν διὰ τῆμα τῶ εἰπόν-
 τι, ἔπει τῶ συκοφαντήσαντι· ἐγὼ τῆς ἐκ
 εἶπον μὴ γῆνοίτο. Σαμουῆλος εἶπε·
 μδρπτες ἡμῶν εἰσι τούτων, ἐξ ὧν ἐν-
 ταῦτα περσει. παρακαλομένου τού-
 τως καλομῶν παρ' ὑμῶν δεχθῆναι,
 καὶ οἰκεία φωνῆ κατὰ τὴν ἑστέ, εἰ μὴ ἡκου-
 σαι αὐτῶν εἰρηκίως τῆτο. ὁ θεοσεβέσα-
 τος ἐπίσκοπος Ιβας εἶπε· μυελάκις
 ἐγὼ δόποτην δέωαι καταδεχομαι, ἢ
 εἰπεῖν τὸ ρῆμα τῆτο· καὶ μὴ γῆνοίτο,
 μηδὲ ἐννοηθῆναι με τῆτο. διὰ οἶδα ἐγὼ, ὅτι ἕκαστος δόπο τ' ὁμολογίας σὺ τῆτο.

Et si quidem primum capitulum * increpationem talem ha-
 beat, vt id solum sufficiat, & ni-
 hil aliud sit mouendum, bene id
 iudicabit vestra sanctitas, & nos
 * his seruiemus. Deo amantissi-
 mi episcopi dixerunt: Ex capi-
 tulis a vobis oblati, tria sane
 sunt * pessima, cū soleant talia
 obiurgari facillime. Hæc igitur
 si probare potestis, vt diximus,
 propria lingua testamini. Maras
 dixit: De fide mouemus prius,
 & alia capitula post mouemus.
 Deo amantissimi episcopi dixe-
 runt: Si proposuimus vobis, vt
 horum trium capitulorum pro-
 bationi instetis, non ex hoc in-
 quisitionē negauimus reliquo-
 rum. Maras dixit: Capitulum de
 fide mouemus prius. Deo a-
 mantissimi episcopi dixerunt:
 Quid habes de fide mouere?
 Maras dixit: Alloquens dixit:
 Nō in iudeo Christo factus Deo:
 in quantum enim ipse factus est,
 & ego factus sum. Deo aman-
 tissimi episcopi dixerunt: Con-
 fiteatur prius religiosissimus e-
 piscopus Ibas, si hæc * ita dicta
 sunt. Religiosissimus episcopus
 Ibas dixit: Anathema ei qui di-
 xit, & ei qui calumniatur. Ego
 enim non dixi: absit. Samuel
 dixit: Testes nobis existunt hu-
 ius rei, ex iis qui hic sunt. roga-
 mus hos a vobis vocatos susci-
 pi, & propria voce testari, si
 cum non audierunt hæc dicen-
 tem. Religiosissimus episcopus
 Ibas dixit: Decies millies ego
 fecari patior, quam dicere hoc
 verbum. absit a me, hoc vel co-
 gitare. Sed scio ego, quia vnus-
 quisque ex confessione saluatur.

* censuram

* huic

* grauissi-
ma, & faci-
lius quam
alia coar-
gui possunt.

* at. ab eo

* 1. 2.

Deo amantissimi episcopi dixerunt : In ecclesia dicis religiosissimum Ibam episcopum hæc dixisse: Samuel dixit: Confectudo est in ecclesia in die sancto Paschæ, aut ante diem, dare eum de manu clericis quædam pro festiuitate. Hæc daturus, alloquitur primitus, & sic dat. Allocutus est autem hoc, & dixit coram omnibus presentibus clericis, vt acciperent ea quæ pro festiuitate dantur. Et conuincitur ab aliquibus ex his clericis hic stantibus, qui hoc ab isto audierunt dictum. Deo amantissimi episcopi dixerunt: Ante quantum tempus hæc dixisse reuerendissimum Ibam episcopum profiteris? Samuel dixit: Sunt tres anni, * plus minus. Dicta sunt autem & alia. Sed interim hæc, si videtur, comprobamus. Si autem & alia nos coniungere iu- betis, & alia quoque deponimus. Deo amantissimi episcopi dixerunt: Qui sunt, qui hoc possint interim attestari? Samuel dixit: Sunt quidem multi: coram omni enim clero dixit. Ex his autem sunt hic tres: & * tres, quos Canones legesq. suscipiunt. Si autem pluribus opus est, & videtur, etiam aliorum dabimus nomina, & secundum vestram aderunt iussionem. Religiosissimus episcopus Ibas dixit: Est clerus noster paulo maior numero nominum ducentorum, plus minus, aut etiam plurium, (neque enim retineo numerum:) omnes clerici testati sunt, siue orthodoxus siue hæreticus sum, & per confessiones scriptas, quæ directæ sunt sanctissimo archiepiscopo Domino :

* & paulo plus.

* tres a Canonibus & legibus admittuntur.

Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι εἶπον· ἐπ' ἐκκλησίας φησὶ ταῦτα εἰρηδῶν τῷ Θεοφιλέστατῳ Ἐπισκόπῳ Ἰβᾶ; Σαμουὴλ εἶπεν· ἔτος ὅστιν ἐν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ ἡμέρες τὰ πάρα, ἢ πρὸς τῆς ἡμέρας, δίδοναι αὐτὸν ἐκ χροῦς τοῖς κληρικαίοις φανερά πνα ἑορταστικά. ταῦτα μόνον δίδοναι, ὁμιλεῖ πρὸς τὸν Θεόν· καὶ οὕτως δίδωσιν. ὁμιλοῦσε ἢ τῶτο, καὶ εἶπεν Ἰπὶ πάντων κληρικῶν παρόντων διὰ τὸ λαθεῖν τὰ ἑορταστικά ταῦτα· καὶ ἐλέχθη, ἡνὼν δὲ αὐτῶν ἐν ταῦτα κληρικῶν παρόντων, τ' ἀκουσάντων τυτου εἰρημῆρου παρ' αὐτῶν. Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι εἶπον· πρὸς πόσου χρόνου ταῦτα εἰρηδῶν λέγεις τῷ Θεοσεβέστατῳ Ἐπισκόπῳ Ἰβᾶ; Σαμουὴλος εἶπεν· ἐστὶ χρονία ἐστὶ, μικρὰ πρὸς εἰρηται δὲ ἢ ἔτη. τίως ἢ ταῦτα, εἰ παρίσταται, δοποδὲκκύνουμρ. εἰ ἢ κ' ἔα ἄλλα συνάξαι ἡμᾶς κελεύετε, καὶ τὰ ἄλλα καὶ ἀπαπέμειθα. οἱ Θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἴνες εἰσὶ τίως Θεῶτο μδρτυρεῖν δυναμένοι; Σαμουὴλος εἶπεν· εἰσὶ μὲν πολλοί· Ἰπὶ πάντες ἢ τ' κλήρου εἶπε· ἐκ τυτων δὲ εἰσιν ἐν ταῦτα τρεῖς· καὶ Θεοῖς δέκτοι καὶ τοῖς κανόσι καὶ τοῖς νόμοις. εἰ ἢ πλείονων χρεία, καὶ παρίσταται, καὶ ἄλλων ἐκ διδομῶν ὀνόματα· καὶ παραγίνονται κατὰ κέλευσιν ἡμετέραν. ὁ Θεοσεβέστατος Ἐπίσκοπος Ἰβᾶς εἶπεν· ἐστὶν ὁ κλήρος ἡμῶν διακοσίων ὀνομάτων, μικρὰ πρὸς, ἢ καὶ πλείονων· οὐδὲ γὰρ σὺ τῶ Θεῷ δευβμόν. πάντες Θεοκληρικὸι ἐμδρτύρησαν, εἴτε αἰρετικός εἴμι, εἴτε ὀρθόδοξός εἴμι, καὶ δὲ ἐφ' ἑαφῶν ὁμολογιῶν δοποσαλῶσιν τῷ ἀγιωτάτῳ δεχρητοκόπῳ Δόμῳ·

Leo P.I. C. 451. Anno Christi 451. ...

ANNO CHRISTI 451.

ἔγραψαν ὃ καὶ παρὸς τὴν ἡμετέραν
 θεοσεβείαν · εἰ σωθήσεται ἡ μάρτυρία
 τῆς ὁσιότητος κληρικῶν τῆς, ὡς λέγει,
 τρεῶν μάρτυρων τῆς συνοδικῶν τῶν
 αὐτοῖς ἐκ καταγραφῆς ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει, καὶ νῦν ὃ αὐτοῖς ἀμα οὐ-
 σιν, ἡμετέρον ὅτι δοκιμάσαι. Σα-
 μουὴλ[Ⓞ] εἶπεν · ἡμετέρον ὅτι τῆς
 παρτερόντων τὸ κεφάλαιον[Ⓞ], ἢ κα-
 τηγοριῶν, ἀποδείξεις δοῦναι ἂν
 εἴποιμι, οὐ τῆς θεοσεβείας τοῦ Ἐπισκό-
 που Ἰβᾶ μάρτυρῶσαι ἐαυτῶν, ἢ δὲ ἄλ-
 λων · ἀγνοῶντες γὰρ λόγον οὐδεὶς ἀ-
 παιτεῖται. εἶπον, ὅτι γέγονεν ἐμὸν ἐ-
 σιν ἀποδείξαι. [Ⓞ] θεοσεβέστατοι Ἐπι-
 σκοποι εἶπον · εἰπέ [Ⓞ] παραγε-
 νομένοις ὑπὸ σοῦ μάρτυρες ὀνομα-
 σί, ὡς ἀκηκόσας τῆς θεοσεβείας τοῦ
 Ἐπισκόπου Ἰβᾶ ταῦτα ἐρηκότος. Σα-
 μουὴλ[Ⓞ] εἶπεν · ἐστὶ Δαυὶδ διάκο-
 ν[Ⓞ] τὸ καμηνιοφυλάκων, ἔ Μά-
 ρας διάκον[Ⓞ], καὶ Σάββας ὁ διάκο-
 ν[Ⓞ], ὁ τὰ σωτήρια κατὰ [Ⓞ] τό-
 πον τῆς μακαρίου Εφραὴμ λέγων,
 ἀνὴρ ἐν τοῖς Σύροις σοφώτατος. ὁ
 θεοσεβέστατος Ἐπίσκοπος Ἰβᾶς εἶπε ·
 καὶ Μάρας ἐπέτυχεν ἐν Ἀντιοχείᾳ
 μετ' αὐτῶν, καὶ λέλλοις ἔπειθε δὲ
 κε μετ' αὐτῶν, καὶ ἀνῆλθεν ἐν Κωνσταν-
 τινουπόλει ἀμα αὐτοῖς. Μάρας ὃ καὶ
 τὸ ἀλλοτὸς ἀκοινωνητὸς ὅτι τῶ ἰδίῳ
 ἀρχidiacono οὐδὲ γὰρ ἐμοὶ ὅτι ἀκοι-
 νῶντος · Ἐπί[Ⓞ] ἔβρισε πρεσβυτέρ[Ⓞ].
 δια τὸ ἀκοινωνητὸν αὐτὸν ἐποίησεν.
 εἶτα βίβ[Ⓞ] αὐτὸν λυπούμεν[Ⓞ], καὶ
 παροσεδέξατο αὐτὸν ἐκ καταγραφῆς.
 ἐκείνοισι [Ⓞ] ἀνελάθοντας καὶ ἐμοῦ, πῶς
 δύνανται αὐτοὶ παρὰ τὴν εἰς μάρτυριαν;
 οὐ ὅτι εἶπας · ἢ [Ⓞ] ἀπέθανεν · ἐκ

& ad vestram reuerentiam scri-
 pserunt : si consonat tantorum
 testimonium clericorum tri-
 bus (sicut ipse dicit) testibus,
 qui cum ipsis venerunt ad accu-
 sandum in Constantinopolim,
 & nunc vero cum ipsis existunt,
 vestrum est iudicare. Samuel
 dixit : Nostrum est, qui * in-
 tendimus de hoc capitulo, &
 accusantium, eorum quæ dixi-
 mus, probationes ostendere,
 non religiosissimi episcopi no-
 stri Iba aut per semetipsum aut
 per alios sibi testari. Nega-
 tionis enim rationem nullus
 exigit. Dixi quia factum est:
 meum est probare. Deo aman-
 tissimi episcopi dixerunt : Eos
 qui testes a te adducti sunt, de-
 clara nominatim, vt qui audie-
 rint Ibam religiosissimum epi-
 scopum hoc dixisse. Samuel di-
 xit: Est Dauid diaconus * ex
 Maras diaconus, & Sabbas dia-
 conus, qui * constituta beati
 Ephraem per loca singula pro-
 fert, vir inter Syros sapientissi-
 mus. Religiosissimus episcopus
 Ibas dixit: Et * Maras cum ipsis
 in Antiochia adiit, & libellos
 cum ipsis porrexit, & ascendit
 Constantinopolim cum eis.
 Maras autem secundum veri-
 tatem excommunicatus est a
 proprio archidiacono, (non enim
 a me excommunicatus est)
 quoniam iniuriam fecit presby-
 tero, ob hoc eum a communio-
 ne suspendit. Deinde inuene-
 runt eum ad accusationem. Illos
 qui ascenderunt aduersus me,
 [& contra me adierunt princi-
 pem] quomodo isti ad testimo-
 nium producere poterunt? Tu quando dixisti: Vita mortua est; non

* proposui-
 mus hoc ca-
 pitulum, &
 accusamus,
 eorum

* ex custo-
 dibus

* scripta

* f. alter ex
 his Sabbas
 dicendus
 est. nam
 duarū per-
 sonarum
 distinctio
 in Græco
 spectatur.

* ἡμετέρον

Concil. Tom.9.

F ij

ANNO CHRISTI 451

* in. 451. 2. 1. 1.

ὅλλ' ὑποβία μάρτηρον, ὡς αὐτοὶ κατέδειξε· ἐπαναλαβὴς ὅστι, μὴ μόνον τῶν ὑφ' ἡμῶν νῦν * παραγχομένων, ἐπειπὶ ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας ὡς συγκατηγόρους ἡμῶν αὐτοῖς διέβαλε, ψευδίως, ἀλλὰ γὰρ καὶ χάριον πάντας ἐροσηθῶναι τῶν καὶ ἐκείνῳ * καιρὸν τὰς διλογίας παρ' αὐτῶν δεξαμένων, ὡς ἐδιδάξατε. Μαρὰς εἶπε· πολλὰ κίς εἰσι πνὲς μηδὲ εἰδότες ἀκοδοῦναι· ὅλλ' * ἀκριβῶς εἰδότες τὰ ἑαυτῶν, φανεροὶ εἰσι· καὶ τῶν τοῖς ἐκιδδαμένων. * θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· πόσοι παρήσαν ἑσπινικαῦτα ἐκείσε πρεσβυτέρῳ; Μαρὰς εἶπεν· ἐκ οἰδαμένων. * θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· διλογίαν παρεχομένων, εἰκὸς ἰὼ ἀπαντὸρ σύστημα τῶν ἀλαβεστάτων κληρικῶν παρέναι. Εὐλόγιος * εἶπε· μάστιγα μὲν· καὶ εἰ ἡβούλοντο πνὲς ἐλθεῖν, ἔειπεν, τὰς συσκαίας αὐτῶν φερούμενοι, ἐκ ἀνῆλθον. πολλοὶ γὰρ αἰρουῶνται μὴ προσκοδοῦναι αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀποθανῶσι. πνὰ γὰρ μὴ βουληθέντα τῶν πρεσβυτέρων καθυπογράψαι τῶν αὐτῶν ἐπάνοις, ἰὼκα πλὴν κατηγορείαν ἐν Ἀντιοχείᾳ κατ' αὐτῶν ἐνεσησάμεθα, μετὰ τὸ κατελθεῖν αὐτῶν ἐκεῖθεν, σίμωσκαδάσατο· ἔδιδρα δὲ πνὲς πενήκοντα ἐπὶν ὀρθόδοξον ὄντα, μηδέποτε μηδὲ λουσαμένον εἰς οὐ τῶν βίβων τούτων ἀπετάξατο, ὡς πῦσαι ἡ πόλις μάρτυρεῖ, κατηγορείαν ἐνεσησάμενος κατ' αὐτῶν. * ἰὼ, εἰδὲ διὰ τῶν ἰδίων οἰκονόμων, * ἰὼ οὐδὲ ὑπεξελθεῖν ἐδωμήθη, ὡς * ἀρχοντα πρεσβαριζόμενον αὐτῶν μὴ βουληθῶναι, * ὅπως κείνου ἐνεσησάμενον, ἔλεγον τῶν διχρήθη ἡ κατ' ἐμὸν συσκαία· ἀπολύσαι αὐτῶν, ἔπεισαν πλὴν πόλιν

sed abundantia magis, sicut ipsi testamini: necessarium est, non solum his qui a vobis nunc adducti sunt, credi, quoniam illos reuerendissimus episcopus Ibas tamquam * accusatores vobiscum hic asserit existentes; sed pene omnes interrogari, qui illo tempore benedictiones ab eo, sicut narratis, acceperunt. Maras dixit: * Forte sunt quidam neque scientes se audire: sed qui integre nouerunt talia, manifesti sunt, & hos nominaturi sumus. Deo amantissimi episcopi dixerunt: Quanti aderant ibi tunc presbyteri? Maras dixit: Nescimus. Deo amantissimi episcopi dixerunt: Dum benedictiones praeberentur, verisimile est omne reuerendissimorum clericorum concilium adfuisse. Eulogius dixit: Maxime quidem, & si venire & dicere aliqui voluissent, eius * concinnationes pauescentes non venerunt. Multi enim eligunt hunc non offendere, ne moriantur. Quaedam enim presbyterum nolentem subscribere in eius laudibus, cum accusationem in Antiochia aduersus eum instituissemus, postquam exinde est reuerfus, insidiosè peremit: & viro ante annos quinquaginta catholico, nec lauanti aliquando ex quo conuersus est, cui tota ciuitas testabatur, accusationem intulit contra ipsum per proprios dispensatores, quam nec ad exitum perducere valuit, * quamuis iudex in eius gratia ageret, illo stante & clamante: Ostendatur quae aduersus me calumnia instituta est, aut absoluar. Et omnis

* accusatio- nis vestrae socios reicit.

* Pterum- que sunt nonnulli, qui ne au- dire quide sciunt:

* machina- tiones

* f. ita vt iudex qui illi gratificaba- tur, vltra nollet, illo instante & dicente: Demon-

fitur ea
quae in me
structa est
calumniam:
& ipsam
abolueret,
& universa
ciuitas cum
cerere &
lampadi-
bus cum
exciperet.
* f. habeu-
tom,

ciuitas suscepit cum cum cereis
& lucernis. Et ob hoc omnes
clerici metuentes, aduersus
eum testari non volunt. Deo
amantissimi episcopi dixerunt:
Non arbitramur, timorem Dei
ante oculos * habentes, & fidei
causa proposita, pro gratia ho-
minum salutem propriam ali-
quem posse contemnere. Un-
de quoniam ipse narrauit colle-
ctam reuerendissimorum cle-
ricorum multitudinem, quan-
do haec religiosissimus Ibas edo-
cuit, non suscepimus trium tes-
tium, qui a vobis deducti sunt,
voces, & maxime cum susce-
pti sint eidem religiosissimo e-
piscopo Ibae, sicut deposuit. Sa-
muel dixit: Quomodo possibile
est, totum clerum ad testimo-
nium euocari? Eulogius dixit:
Dum essemus in Antiochia, fe-
cerunt dictationem laudum, &
hanc circumferebant clericis vt
subscriberent. quidam clericorum,
aut quindecim, aut decem
& octo subscribere noluerunt,
dicentes: * Forte interroga-
mur aliquid, & nescimus quid
dicere, & mentiri non possumus.
Hos deducens in eccle-
siam violenter, in clamari fecit,
quasi qui deberent foras mitti,
quoniam minime subscripsis-
sent: & excommunicauit eos
coram omni ecclesia, & misit
eos foras; & ex hoc venerunt
in Antiochiam. Ex quo autem
viderunt, quia oppressi sumus,
& non sunt nostrae allegationes
susceptae, & quia * descendit
homo ille, * qui quasi contra
nos praualuerat, timuerunt
* descendere in ciuitatem, &
necesse habuimus vsque hodie
eos pro testimonio pascere.

* Saepc

* f. rediit
* vt qui
contra nos
praualuif-
set,
* redire

δέξαται αὐτὸν ἀπὸ Φυλακῆς μὲν κη-
ρῶν καὶ λυχνῶν, καὶ διὰ τὸ τοῦ πάντες
κληρικῶν ἀλαβημένοι, ἐχ' αἰρουῦται
καταμάρτυρησαι αὐτῷ. οἱ θεοφιλέστατοι
ἐπίσκοποι εἶπον ἐχ' ἡγορήθη, τὸ φόβου
ἐ' θεοῦ πρὸ ὀφθαλμῶν ὄντος, καὶ τὸ πί-
στεως περὶ καμῆνης, αἰρεῖται πρὸς χά-
ριν αὐθροπῶν τῆς ἰδίας καὶ ἀφροειν
σωτηρίας. ὅθεν, ἐπειδή τ' αὐτὸς ἐδί-
δαξας, ὡς τ' πλῆθος συνήξευσε τ' δι-
λαβείστων κληρικῶν, ὅτι ταῦτα ὀδο-
σεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας ἐδίδασκεν,
οὐ δὲ χερίδα τιλὸν τῆν παραγνωμέ-
ναν παρ' ἡμῶν τελῶν μάρτυρον φω-
νῶν, καὶ μάλιστα ἰσότητων ἰσφαρ-
ζήτων αὐτῶν τῷ θεοφιλέστῳ ἐπι-
σκοπῷ Ἰβα, κατὰ τῆρ κατέδοτο. Σα-
μουήλος εἶπε· πῶς οἶόν τ' ὅτιν, ὅλον
τὸ κληρῶν ἐνεβλήθη εἰς μάρτυραν;
Εὐλόγιος εἶπεν· ὅτι ἡμεῖς ἐν Ἀπο-
χίᾳ, ἐποίησαν ἰσφαρξείν ἐπαύων·
πετέφερον αὐτῶν τοῖς κληρικῶν,
ἵνα ἰσφαρξάσων. πνὲς τῆρ κληρι-
κῶν, ἢ δεκαπέτε, ἢ δεκαοκτώ, ἐκ τῆ
βουλήθησαν ἰσφαρξάσων, λέγοντες·
ὅτι πολλὰς ἐροτώμεθα π' ποτε, καὶ
ἐκ οἰδαμῶν π' εἶπῆν, ἐ' οὐ δυναμῆδα
ψεύσειδα. πύτοις ἀγαθῶν βιαιῶς
εἰς τιλὸν ἐκκλησίᾳ, ἐποίησε κατακρα-
γῶν, ὡς ὀφείλοντας βληθῆναι ἐξ-
ἔω, ὅππ' μὴ ἰσφάρασαν. καὶ ἐ-
ποίησαν αὐτοῖς ἀμωναῖτοις ἐπὶ ὅλης
τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἔβαλεν αὐτοῖς ἐξ-
ἔω καὶ διὰ τὸ τοῦ ἤλθον ἐν Ἀποχίᾳ. ἐξ οὗ
τ' εἶδον, ὅτι καταπονήθημεν, καὶ ἐκ
ἐδύθη ἡμῶν τὰ δίκαια, καὶ ὅτι κατ-
ἤλθεν ὁ αὐθροπος, ὡς περὶ γούδρους
ἡμῶν, ἐφοβήθησαν καταλθεῖν εἰς τ' πό-
λιν· ἐ' αἰδῆτην ἐχόμεν πρέφιν αὐτοῖς
ἔως τῆς σήμερον διὰ τιλὸν μάρτυραν.

LEO CAL
P.L
ANNO
CHRIST
451.
ἐπισημειωσας
ἐξ ἡμετέρας ἐ
ἐπισημειωσας
τὸν θεοφιλέστου
μῦν πῆρ τῶν
ἀπὸ τῶν, καὶ
ἐπέμνη, ἐ' τῆ
μῦν ἐπὶ Σαμου
ἵππ' τ' κατὰ τῶν
κατὰ τῶν
μῦν τῶν
μῦν, καὶ ἐπὶ τῶ
λος ἐ' Κόστος
ρεῖται ἡμῶν. ἵνα
ἐπὶ τῶν αὐτῶν
λέγειται, ὡς
κατὰ τῶν τ' α
π. ἀφῆρται
ρεπῶν ἡμῶν ἰ
φιλέστου ἐπὶ
τῶν τ' ἀφῆρ
φιλέστου τῶ
π' ὡς ἀφῆρ
ἀφῆρται ἐ
ἀφῆρται αὐτῶν
ἀφῆρται ὡς ἐ
καὶ ὁ πρὸ τῶν
ἡμῶν μῦν
αὐτῶν, τὸ κατὰ
Σαμουήλος τῶ
τὸ ἡμῶν λέγει
λεγειται, ὅτι
ἐπαύων, ἐ' κατὰ
κατὰ τῶν τῶν
ἐπὶ τῶν σαρῆτα, κα
σα, ἐπὶ Κόστος κα
κατὰ τῶν κατὰ τῶ
εἶσα, πῆρ τῶν τῶ
hora communion

ANNO
CHRISTII
431.

ὁ θεοσεβέστατος ἡπίσκοπος Ἰβας εἶπεν·
ὁ ἀγιώτατος & ὁσιώτατος ἡμῶν δεχ-
ἐπίσκοπος παρέχμετο εἰς Ἱεραπολιν εἰς
ἐμῶν ἐνθρονισμὸν τῷ κυρίου Στεφάνου
θεοσεβεστάτου ἡπίσκοπου. ἡβουλήθη-
μεν πληροῦσαι τὰ νενομισμένα, καὶ
ἀπελθεῖν, καὶ ἀσπασάσθαι αὐτοὺς εἰς Ἱε-
ραπολιν. ὡς ἐπ' ἐξεργήμῃ, ἀκούο-
μεν ὅτι Σαμουὴλος & Κόρος ὠδενῶν
ἐπὶ τῷ κληρονομῶν ἡμῶν ἦλθον, ὑπο-
γραφὰς πῶν κληρικῶν λαβόντες. ὁ-
μολογῶ τῷ π. σινεκέλευσα (ϕ) κλη-
ρ(ϕ), καὶ εἶπον, ὡς ἠκούσα, ὅτι Σαμουή-
λος καὶ Κόρος ἦλθον ἐπὶ τῷ κληρο-
νομῶν ἡμῶν. ἀλλὰ καὶ ὑμῖν λέγω, εἰ τις
ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐκωνώησεν εἰς τῶν
λιβέλλοις, ἕως ἀν' εἰδῆ ποι(ϕ) πῶν
λαμβανῆν τὸ παρῆμα, μὴ κοινωνή-
σῃ. ἀφώρουν ἑαυτοὺς οἱ λοιποὶ, π-
νευματικοὶ ὑπὸ τῷ σινεκέλευσιν. οἱ θεο-
φιλέστατοι ἡπίσκοποι ἐβόησαν· πόσοι
ἦσαν (ϕ) ἀφωρευμένοι αὐτοῖς; ὁ θεο-
φιλέστατος ἡπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· εἰ-
σὶν ὡς δεκαπέντε, μικρῶν παρῆς, (ϕ)
ἀφωρευμένοι ἑαυτοῖς· καὶ ἐγὼ ἐπὶ
ἀφώρουν αὐτοῖς. Μάρας εἶπεν· εἰ
ἀφώρουν ἑαυτοῖς, εἰ μὴ ἐγὼ μόν-
ος καὶ ὁ πρεσβύτερος Σαμουὴλος· ἐπὶ
ἡμεῖς ἡμεῖς λιβέλλοις ποιήσαντες κατ'
αὐτῶν, (ϕ) πέντε, ἐγὼ καὶ Κόρος καὶ
Σαμουὴλος καὶ Εὐλόγιος· ἕλαβ(ϕ)
(ϕ) δύο τῶν λιβέλλοις, (ϕ) ἀπῆλθον εἰς
Ἱεραπολιν, ἐπὶ τῷ μείναι (ϕ) δεχ-
ἐπίσκοπον. ὁ κυριεὶς ἡ Σαμουὴλος ἐ-
κακοδοτοῦσιν· σινεκέλευσε πάντας
ἐν τῷ σινεκέλευσιν, καὶ εἶπεν· ἐπὶ ἠκού-
σα, ὅτι Κόρος καὶ Εὐλόγιος ἀπῆλθον
κατ' ἐμὸν κληρονομῶν, τούτοις ἀφώ-
ρουν, ἵνα γινώσκῃ, ὅτι ἀκωνώητοί εἰσιν.
hos a communione suspendi, vt cognoscatis quia excōmunicati sunt.

Religiosissimus episcopus Ibas dixit: Sanctissimus & beatissimus archiepiscopus noster aduenit in Hierapolim, vt dominum Stephanum inthronizaret religiosissimum episcopum. Nos volumus quae consuetudinibus sunt implere, & ire & salutare eos in Hierapolim. Dum egredimur, audio quia Samuel & Cyrus iam huc venerunt ad accusandum nos, subscriptiones nonnullorum clericorum accipientes. Confiteor quia conuocaui clerum, & dixi me audisse, quia Samuel & Cyrus venerunt ad accusandum nos. Sed & vobis dico, si quis in scriptis * communicauerit eis in libellis, donec videat quem finem causa suscipiet, non comunicet. * Excommunicauerunt semetipsos reliqui sua conscientia vulnerati. Religiosissimi episcopi dixerunt: Quot erant, qui semetipsos * excommunicauerunt? Religiosissimus episcopus Ibas dixit: Sunt * plus minus quindecim, qui semetipsos a communione suspenderunt. Nam ego eos non excommunicauit. Maras dixit: Nullus * excommunicauit semetipsum, nisi ego solus, & presbyter Samuel: Quoniam nos quatuor libellos * dederamus aduersus eum, ego & Cyrus & Samuel & Eulogius: duo tulerunt libellos, & profecti sunt Hierapolim, vt * sustinerent archiepiscopum: dominus autem Samuel iam male habebat. Deinde conuocauit omnes in secretario, & dixit: Quoniam audiui, quia Cyrus & Eulogius profecti sunt vt me accusarent,

* ἡμεῖς

* οὐκ ἀφώρουν Lat.

* communicauit

* Segregauerunt

* segregauerunt

* circiter quindecim, paulo plures, qui

* segregauit

* confeceramus

* expectarent

Si quis autem eis in libellis cooperatus est, vel conscius est (quoniam audio quod triginta sunt clerici qui eis confererunt) eorum dimitto sententia. Nullusque egressus est, nisi ego solus & ipse; quia non nobis confererant, sed remanserunt communicantes ei. Deo amantissimi episcopi dixerunt: Dicit religiosissimus episcopus Ibas, si vere ab eo dicta sunt, quae isti dixerunt. Religiosissimus episcopus Ibas dixit: Ego nec dixi, & anathematizo qui dixit. ego enim nec a demone audiui hoc verbum. Maras dixit: Sunt testes, qui testantur nobis, hic tres, quorum nomina damus. Sunt autem & alii nobis in Edessa. Deo amantissimi episcopi dixerunt: Necessarium est adici & horum quoque * vocabula, quoniam non est de re modica quaestio. Eulogius dixit: Dabimus. Maras dixit: Beatum Cyrillum non vocasti haereticum? Religiosissimus episcopus Ibas dixit: Cum veritate dico, non sum memor. Et si vocavi eum, quando orientale Concilium eum quasi haereticum anathematizavit, secutus sum primatem meum. Maras dixit: Non dixisti, quia nisi anathematizasset capitula sua, non reciperemus eum? Religiosissimus episcopus Ibas dixit: Dixi quia nisi semetipsum interpretatus fuisset, & suscepisset eum orientale Concilium, & ego eum cum meo principe & orientali Concilio abnegabam. Maras dixit: * An non dixisti, quando agitur est in secreto: Bonae memoriae Cyrillum tamquam haereticum habui,

* accusa-tiones,

* Anno superiore dixisti,

ει δε τις συνεραξεν αυτοις εν τρις λελλοις, η συνιδεν, οτι ακουω, οτι τειλοντα εισ κληρικουσι ο σωθεντοι αυτοις, δίδωμι τη γνώμη αιδη. ουδεις ελεθη, ει μη εγω μονος και αυτοι. οτι εκ ησαν σωθεντοι ημιν, δλλ' εμειναι κοινωνουυτες αυτω. Ο θεοφιλεστατοι επσκοποι ειπον λεγατω ο θεοφιλεστατος επσκοπος Ιβασ, ει δηλητως λελεκτηι αυτω απ' ουτοι ειρηκασιν. ο θεοσεβεστατος επσκοπος Ιβασ ειπεν. εγω ουτε ειπον, και αναθεματιζω ο ειποντα. εγω γαρ ουτε παρα δαμων ηκουσα ο ρημα τωτο. Μαρσ ειπεν. εισι μαρτυρες ο μαρτυρουυτες ημιν, επι αυτα τρεις,ων τα ονοματια εμεδιδωμεν εισι ο ημιν και εηφοι εν Εδessa. Ο θεοφιλεστατοι επσκοποι ειπον. επι αυτα εισι και τυτων προσειναι τας καταπρωτας, οτι ουδεν μικρων οδεν η εηποισι. Ευλογιος ειπεν. εμεδιδωμεν. Μαρσ ειπε. Ο μακαριον Κυριλλου εκ μαλασας αιρετικον; ο θεοσεβεστατος επσκοπος Ιβασ ειπεν. επι δηλητας λεγω, ου μεμημαι. ει ο η μαλασας αυτων, οτε η ανατολικη συνωδος ως αιρετικον αναθεματισαν, εχολουησασα τω εξαρχου μου. Μαρσ ειπεν. εκ εηπας. οτι ει μη αναθεματισε τα κεφαλαια αυτου, εκ εδεξαμεθα αυτον; ο θεοσεβεστατος επσκοπος Ιβασ ειπεν. ειπον, οτι ει μη αυτος εαυτον ημελυθασε, και εδεξατο αυτον η ανατολικη συνωδος, και ερω μετα τω εξαρχου μου, και της ανατολικης συνωδου, απηρωυμεν αυτον. Μαρσ ειπε. ηρισιν εηπας, οτε η κληρικους εημετο εν τω σεκρετω. Ο μακαριον Κυριλλον ως αιρετικον εηρον, και

ANNO CHRISTI 451

LEO P.I. C. I. P.I. ANNO CHRISTI 451. CONCI. T...

ANNO CHRISTI 451.

καὶ ἕως οὗ ἀνεδημάσθη τὰ κεφάλαια, ἐκ ἐδεξάμην αὐτὸν. ὁ Θεοσεβέστατος Πάπκος Ιβας εἶπεν· ὄντως οὐ μέμνημαι. εἰ δὲ καὶ εἶπον, * εἶπον· ὅτι δληθῶς, εἰ μὴ ἡ διάπολική συνόδος ἐδέξατο αὐτὸν ἐρμηνεύσαντα τὰ ἐκεῖ κεφάλαια αὐτῶν, ἀρεπικὸν εἶχον αὐτὸν. **Θ** Θεοφιλέστατοι Πάπκοι εἶπον· εἰ δὴ αὖτε ἀποδείξαι, ὅτι μὴ τὴν ἐνωσιν τῆς ἐκκλησίας, τὴν ἡνωμένην πρὸς τὸ μακαριώτατον καὶ ὁσιώτατον τὴν μητέρα πατέρα ἡμῶν καὶ Πάπκον Ἰωάννην, καὶ τὸ Θεοσεβέστατον καὶ ἀγιώτατον τὴν μητέρα Πάπκον Κύριλλον, ἀρεπικὸν ὠνόμασεν αὐτὸν ὁ Θεοσεβέστατος Ιβας, ὠμολογήσατε. Μάρας εἶπε· ἴστω εἶπεν· ὅτι εἰχόμεν αὐτὸν ἀρεπικόν, ἕως οὗ ἀνεδημάσθη τὰ κεφάλαια. ὁ Θεοσεβέστατος Πάπκος Ιβας εἶπεν· ἐγὼ τσοδοπὸν ἀπέχω τῶ μὴ τὸ ἐρμηνεύσθαι αὐτῶν τὰ κεφάλαια ἀναδημάσθαι **Θ** ἀδελφοί, ὅτι καὶ τὰ γραμματα παρ' αὐτῶν ἐδέξαμην, καὶ γραμματα αὐτῶν ἐπέμψα, καὶ κοινωνικὸν με ἔχε, καὶ κοινωνικὸν αὐτὸν ἔχον. **Θ** Θεοφιλέστατοι Πάπκοι εἶπον· μὴ τὸ γράσθαι ἡμᾶς κοινωνικὸς, ἢ ποτε εἶπας; Μάρας εἶπε· ἴστω εἶπεν· ὅτι ἀρεπικὸς εἶμι, ἕως ὅτε ἀνεδημάσθην. ὁ Θεοσεβέστατος Πάπκος Ιβας εἶπεν· ἕως ὅτε ἠρμηνεύσεν αὐτὸν, ἢ ἡ ἀνατολική συνόδος ἀρεπικὸν αὐτὸν ἐκάλεσεν, καὶ οἷς ἀρεπικὸν κατέειλεν, ἀρεπικὸν αὐτὸν καὶ ὠνόμαζεν. **Θ** μὴ τὸ ἐνωθῆναι τὰς ἐκκλησίας, καὶ τὸ μακαριῶτατον Παῦλον ἀπελθεῖν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἀπενεχθῆναι τὴν πίσιν τῆς ἀνατολικῶν, καὶ δεξασθαι παρ' αὐτῶν τὴν ἐρμηνείαν τῆς κεφαλαίων, πάντες

& donec anathematizasset sua capitula, non recepi * eum? Religiosissimus episcopus Ibas dixit: Vere non sum memor. Si autem dixi, dixi quia vere, nisi orientale Concilium recepisset eum sua illic capitula retractantem, haereticum eum haberem. Religiosissimi episcopi dixerunt: Si probare potestis, quia post factam ecclesiarum vnitionem (quae facta est cum beatissimae & sanctissimae memoriae Iohanne, & religiosissimae & sanctissimae memoriae Cyrillo episcopo) * eum sua confessione haereticum nominavit religiosissimus [episcopus] Ibas? Maras dixit: Hoc dixit, quia habuimus eum haereticum, donec sua anathematizasset capitula. Religiosissimus episcopus Ibas dixit: Ego, postquam sua capitula interpretatus est, tantum abest ut eum virum anathematizarim, ut etiam literas ab eo acceperim, & literas ei miserim; & communicatorem me habuit, & communicatorem eum habui. Deo amantissimi episcopi dixerunt: Postquam communicastis adinuicem, dixisti aliquid? Maras dixit: Anno superiore dixit, quia haereticus fuit, donec anathematizasset. Religiosissimus episcopus Ibas dixit: Donec semetipsum interpretatus fuisset, (quia orientale Concilium eum vocabat haereticum, & ut haereticum eum condemnauit) haereticum eum & ego putabam. Postquam vero adunatae sunt ecclesiae, & beatus Paulus perrexit Alexandriam, orientalium fide portata, & suscepta ab eo capitulorum interpretationem, omnes

* eum Religiosissimus

* eum haereticum nominavit religiosissimus episcopus Ibas, fatemini.

* ἴστω εἶπεν

ANNO CHRISTI 451.

ἢ ἀβελιῶν αὐτὸν ἔχων, ὁποδῆξατε. Μάρας εἶπεν· ὁποδῆκνυμι. ὁ αὐτὸς καὶ ὁποδῆκνυμι στικρηταεὶ ὁμοίως ἀνέγνω*.

& cum hæreticum habuisse, monstrate. Maras dixit: Probamus. Idem vir deuotissimus secretarius similiter relegit*.

* Latine, legi, legimus, legit.

* Ἐπιτομή, ἀπόκρυφ, ἀπόκρυφ, ἀπόκρυφ.

Από τῆς ἑπιστολῆς γραφείσης παρά τῆ βλαβεράτου ἑπισκόπου Ἰβᾶ τῆς Ἐδουσιανῶν πόλεως, Μαρῆ Γέροση, μὲτ' αἰσεσίμου.

Ex epistola, quæ scripta est a reuerendissimo Iba episcopo Edessenorum, Mari Persea, post præmium.

ΕΝ σιωπῆν δὲ τῆ σιωπῆς σου τῆ φωτῆν, τῆ δὲ ὀλίγων τῶ πολλὰ ἑπιγνωσκουσι, οἷα παρὸ πύτου καὶ νυῖ ἐνταῦθα ἐγγύετο, γνωρίσαι σοὶ ἑπισκοπῆσάμεν, εἰδότες, ὡς ταῦτα τῆ σὴ θεοσεβείᾳ γραφέντες, πᾶσι διὰ τῆς σὴς ἀποδοῆς τοῖς ἐκείσε γνώριμα γίνεται τῶ παρ' ἡμῶν, ὡς οὐδεμίαν ἐναλλαχῶν αἰ παρά τῆ θεοῦ δοθέντων γραφῆν ἔλαβον. ποιοῦμαι δὲ πῶν ἑγγύε τῆς ἑπισκοπῆσας ἐν τῆ δόξαν, ὡν καὶ αὐτὸς ἑπιστάται. ἐγγύετο φιλονεκία, ἧ οὐδ' ἦν ἡ σὴ θεοσεβεία ἐνταῦθα ἰδῶ, τοῖς δύο ἀνθρώποις τούτοις, Νεστορίῳ καὶ Κυρίλλῳ· καὶ σιωπῆσαν κατ' ἀλλήλων λόγους βλαβεράς, οἱ ἄνευ σκαιδαλον ἦσαν τοῖς ἀκούουσι. Νεστορεὶ ἧ εἶρηκεν ἐν τοῖς αὐτῆς λόγους, καθὼς καὶ ἡ σὴ θεοσεβεία ἑπιστάται, ὅτι ἡ μακαρία Μαρία θεοτόκος ἐν ἑστίν· ὡς νομιθεῖναι τοῖς πολλοῖς ἐν τῆς ἀρέσεως Παύλου τῆ Σαμοσατίας αὐτῶν εἶναι, τῆς φάσκοντες, ἀνθρώπων ψελὸν εἶναι τῶ Χριστῶν. Κυρίλλῳ δὲ δέλων ἑστὶν λόγους Νεστορέου διατρέλαι, ὡς ἰδῶ, καὶ διέστη ἐμπήσιον εἰς τὸ δόγμα Ἀπολλινάριου. σιωπῆσαν ἧ καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἐκένω, ὅτι αὐτὸς ὁ θεὸς λόγος γέγονεν ἀνθρώπος· ὡς μὴ εἶναι διαφορὰ μετὰ τῆ ναοῦ καὶ τῆ ἐνοικοῦντος ἐν αὐτῶ.

IN breui autem claræ tuæ prudentiæ, quæ in paucis multa cognoscit, indicare quæ pridem & nunc hic acta sunt, festinauimus, scientes quia quæ vestræ sanctitati a nobis scripta sunt, vestro studio illic omnibus innotescant, & quia nullam permutationem scripturæ a Deo traditæ susceperunt. Facio autem huius argumenti principium ex sermonibus, quos & ipse edoctus es. Contentio facta est, ex quo hic tua religiositas fuit, his duobus hominibus Nestorio & Cyrillo: & conscripserunt aduersum se nociuos & perniciosos libros, qui audientibus fuerunt scandalum. Nestorius enim dixit in suis libris, sicut & religiositas tua nouit, quia beata Maria Dei genitrix non est: ita ut multi putarent, ex hæresi Pauli Samosatani hunc esse, qui dixit hominem purum esse Christum. Cyrillus autem libros Nestorii uolens destruere, lapsus est, & inuentus est in Apollinari dogma incidens. Conscripsit enim & iste illi similiter, quia ipse Deus Verbum homo factus est, ut non esset differentia inter templum & inhabitantē in eo.

* Ἰστορία, ἀπόκρυφ, ἀπόκρυφ, ἀπόκρυφ.

ANNO CHRISTI 451.

Τούτου καταρτέσεως ἡλθομεν εἰς Εφεσον· καὶ μαθητῶν ἡμῶν, ὅτι ἐν τῇ καταρτέσει Νεστορίου τῆ ἡγομένη παρ' αὐτῶν, τὰ δώδεκα κεφάλαια τὰ συγγραφήντα παρὰ Κυρίλλου, ἐναντία ὄντα τῇ πίστι τῆ Ἀληθινῆ, ἀνέθηκαν ἔπι βεβαίωσαν, καὶ σωζέοντο αὐτοῖς, ὡς τῆ Ἀληθινῆ πίστεως συμφωνοῦσι, πάντες ὁ δὲ ἀσιατικοὶ ἐπίσκοποι αὐτῶν Κυρίλλον καθεῖλον, ἔκ τ' ἄλλων ἐπισκόπων τῆς συνδικλιῶν τῶν κεφαλαίων, ἀκωνωητοῖσι ὤρισαν. καὶ μὴ πάντων τ' ἀπασίαν, ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν πλεῖστα ὑποέσχεσαν. Νεστωριος δὲ, ὁ δὲ ἐμισείη παρὰ τὴν πόλιν, ἔκ τ' ἐμεγάλων τ' ὄντων ἐν αὐτῇ, ἐκεῖ ὑποέσχεσαν ἐκ ἡδυνήθη. ἔμεινεν ἡ συνόδος ἡ ἀσιατικὴ μὴ κοινωνοῦσα τοῖς ἐπισκόποις τοῖς κοινωνήσασιν Κυρίλλου. ἔδιδαντα ἅπαντα λύπη πολλὴ μετὰ τὴν ἐξουσίαν ἐν Φιλαδέλφειᾳ ἐπίσκοποι πρὸς ἐπίσκοποις ἐξήκουον, καὶ λαοὶ πρὸς λαοῖς. ἔτα γαλαμαμένα ἔργα ἐπληροῦθη· ὅτι ἔσωσαν ἐχθροὶ οἱ οἰκειακοὶ αὐτῶν. καὶ ἐν τούτῳ λοιδορεῖται πολλὰ κατὰ ἡμῶν ἐξήκουον Ἑλλήνων τε ἔπι αἰρετικῶν. οὐ γὰρ ἐπόλεμα πρὸς πόλιν εἰς πόλιν, ἢ δὲ πόλιν εἰς πόλιν ἀπέρχομαι· ἀλλ' ἕκαστος ὁ πῶς ὡς ἐχθρὸν, ἐδίωκε. πολλοὶ δὲ μὴ ἔχοντες φόβον Θεοῦ πρὸς ὀφθαλμοῖς, πρὸς φάσιν ἡλοῦ τῶν ὑπερ τῆς ἐκκλησιῶν, ἢν εἶχον ἐχθρὸν κεκρυμμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, εἰς ἔργον ἀγαγεῖν ἐσπούδασαν. ὡς εἰς αὐτῶν πυχρῶν οὐ πῶς ἡμετέρας πόλιν τυραννός, ὃν καὶ αὐτὸς ἐκ ἀγνοεῖς ὅτις πρὸς φάσιν τὴν πῶς οὐ μόνον ἔδιδαν ζῶντας ἀμυύεται,

damnationis eius venimus in Ephesum : & cognoscentibus nobis, quia in damnatione Nestorii quæ ab eis facta est, duodecim capitula quæ a Cyrillo conscripta sunt, cum essent contraria veræ fidei, posuerunt & firmaverunt, & consenserunt eis tamquam veræ fidei consonis, omnes orientales episcopi eundem Cyrillum damnauerunt, & excommunicationem aduersus alios episcopos qui consenserant eius capitulis, protulerunt. Et post hanc perturbationem vnusquisque in suam ciuitatem reuersus est: Nestorius autem, quia suæ erat odio ciuitati, & viris qui in ea sunt, maximis, in eam reuerti non potuit. Et remansit orientale Concilium non communicans episcopis, qui communicauerunt Cyrillo. Et ob hoc multa tristitia inter eos facta est, & in contentione erant episcopi aduersus episcopos, & populi aduersus populos : & completum est opere, quod scriptum est: *Quia erunt inimici hominis domestici eius.* Ex hoc detractiones multe aduersus nos factæ sunt paganorum & hæreticorum. Non enim audebat aliquis de ciuitate ad ciuitatem, aut ad prouinciam de prouincia proficisci : sed tamquam inimicum suum, vnusquisque proximum suum persequabatur. Multi autem ante oculos non habentes Dei timorem, occasione ecclesiastici zeli, inimicitiam, quam occultam in cordibus suis habuerant, ad effectum perducere festinabant. Ex quibus vnus existit nostræ tyrannus ciuitatis, quem & ipse non ignoras : qui occasione fidei non solum viuentes punit,

ANNO CHRISTI 451.

ANNO CHRISTI 451.

ANNO CHRISTI 451.

γραφας δι αυτων πτω δληθινω πειν, και παραγραφας αυτω, οπ ει ταυτη τη πειν σωθηται Κυριλλο, και αναθεματισαδ εν λεγοντας, οπ η θεοτης επαθε και εν λεγοντας, οπ μια φύσις εν θεοτητι και ανθρωποτητι· να αυτω κοινωνησι. ηβουληθη δε ο θεος ο παντοτε φρονιζων της ιδιαις εκκλησιας της τω ιδιω αματη αυτω λυτρωθεις, και πτω καρδιω τω Αιγυπτίου μαλαξα, και εκτος σκύλευσι τη πειν σωθεται, και ταυτην δεξαται, και παντας εν εκτος ταυτης πισθοντας διαθεματισαι. και κοινωνησαντων δληθινοις, η φιλονεικία εν μέσω ηρη, η ειρήνη εν τη εκκλησια γερονε· και εκ επι λοιπων εν αυτη ησσια, ηλλα ειρήνη, ως τω παρθενω, εν ταυτην τα ρήματα τα παρα τω αγιωτίπου και θεοφιλεσιτου θεροσκοπου Ιωαννου γραφεται, και ποία ανηγραφα εδεξατο παρα Κυριλλου, αυτας τις επιστολας ταυτη τη παρος πτω σω θεοσεβειω συζυξας, απεσταλα τη ση οσιοτητι· να αιαγνοις γνωρις, και πασιν διαγραφισι, οπ η φιλονεικία λοιπον πέπτωται, η τω μεσοτοιχον ηρη της εχθρας, η απάκτως κτω ζωντων και νεκρων επελθοντες, εν αιχμη εισιν, δυτολογουμθροι παρ τω ιδιω πιασματων, εν δυπία τη παρση αυτων διδαχη διδασκοτες. ου γαρ πολμα τις ειπειν, οπ μια εν φύσις θεοτητι και ανθρωποτητι· δλλα ομολογουσιν εις τω ναον, η εις τω εν αυτω ενοικουωτε, οπτα ένα υον Ιησου Χριστον. ταυτα δε εγραφα τη ση θεοσεβεια εν πολλης διαδιστας, ης έχω παρος σε, πεπεισμενος ως η ση αγιωπην νυκτος η ημέρας

per eum veram fidem scribens, & denuntians ei, quia si huic fidei Cyrillus consentiret, & anathematizaret eos qui dicunt: Quia diuinitas passa est; & qui dicunt: Quia vna natura est diuinitatis & humanitatis; vt ei communicaret. Voluit autem Dominus, qui semper suae curam gerit ecclesiae, quam sanguine suo proprio redemit, vt & cor Aegyptii* subigeret, & sine fatigatione consentiret fidei, eamque suscipere, & omnes qui absque hac crederent, anathematizaret. Et communicantibus inuicem, contentio de medio est ablata, & pax in ecclesia facta est; & non est in ea iam schisma, sed pax, sicut pridem fuit. Quae autem verba sunt, quae a sanctissimo & Deo amantissimo archiepiscopo Ioanne scripta sunt, & quae a Cyrillo rescripta suscepit, ipsas epistolas huic, quam ad tuam direxi religiositatem, coniunxi: vt relegendis tua sanctitas agnoscat, & omnibus amantibus pacem denuntiet, quia contentio iam quieuit, & medius inimicitiae paries est ablatas, & qui seditiose aduersus viuos & mortuos irruerant, in confusione sunt, satisfacientes pro suis excessibus, & contraria docentes suae prioris doctrinae. Non enim quisquam audeat dicere: Quia vna est natura diuinitatis & humanitatis; sed confitentur in templum, & in eum qui in hoc habitat, qui est vnus filius Iesus Christus. Haec autem scripsi tuae religiositati ex magno affectu, quem circa te habeo, sciens quia tua sanctitas nocte & die

*molliret.

in doctrina Dei semetipsum exercet, ut multis sit utilis.

Ibas reuerendissimus episcopus dixit: lubeat vestra clementia relegendi & literas clericorum Edessenorum, vt cognoscatis, quia & ab his quae mihi illata sunt, alienus existo, & violentiam percipissus. Magnificentissimi & gloriosissimi iudices dixerunt: Relegantur ea quae scripta sunt a venerabilibus clericis Edessenis. Et oblati his, Veronicianus deuotus secretarius sacri consistorii legit.

Instructio & deprecatio Dei amantissimis atque sanctissimis episcopis Photio & Eustathio, ab omni clero Edessena ciuitatis.

*metropolit.

A MVLTVS atque diuersis de Phoenice aduenientibus ad nos cognouimus ea quae ab his, qui insurrexerunt in Deo amantissimum & sanctissimum episcopum nostrum Ibas, gesta sunt, & perterriti in eo quod dictum est, (transcendent enim & illorum qui sine Deo sunt, & infidelium, & haereticorum, & Iudaorum, & paganorum auditum, ea quae nobis dicta sunt: quia nobis presentibus dixisset idem Deo amantissimus episcopus noster: Non inuideo Christo factio Deo, quoniam & ego, si volo, possum fieri secundum illum: & omnes nos, quos dicunt audiuisse ea verba) manifestum facimus vestrae Deo amabilitati, tamquam coram Dei clementia, quia neque ab eo, neque ab alio villo tale dictum aliquando audiuius, ne-

*nos (vt dicunt) audiuisse

en ti didaskaalia tis theou sau-ton ymnalies, ina pollous aphilias.

Ibas o dialaxiatos Episcopos eipe kalosis h imetera Philantherpa aiazinwadiwai ta zedimata tis kherikion Edessas, ina maizhte, opu kheri epaxhentwn mi dilotelos emi, kheri bidu epadon. Omegaloprepesatopi arxontes eipon diazinwskedaw ta zedimata ta zepenta para tis dialaxiaton kherikion Edessas. kheri Epodontion, Veronikianos o kataswaridm skhritales tis theou konswleou anergo.

Didaskaalia kheri parakhosis tois theofilaxiatois kheri oiwotepois Epikopois, Photio kheri Eustathio, para pantos tis kheru tis Edessianwn mh zhoplous.

PAPA pollwn kheri diaforon tis doto Phoinikes parazhromenwn swros hmas maizhtes hmer ta swl tis epawasantion tw theofilaxiatopu kheri oiwotepo Epikopo Ibas, kheri phelaxantes dhti tw rhentw uphsan zheri kheri twu tis pantu adian kheri apison, airetikon, kheri Ioudaian, kheri Ellinwn akolw ta rhenta hmin. dhtw dhti pantwn hmer eipen o awtos theofilaxiatos kheri hmer Epikopos opu ou phona tw Xelaw zeronop swl, dhta kazw, ei boulomai, ginomai kat awton. kheri pantis hmas, ws lergison, akhkolonai tis rhention. katadhlon piodidm th imetera theofilaxia, opu, ws dhti theou tis Philantherpou, oute par awtis, oute par allou oudenos akhkolw pioditon pote eirdai, oudi eisil-

ANNO CHRISTI 451.

LEO CA P.I. ... en doto Phoinikes ...

Kal ... Oiwotepois ...

ANNO
CHRISTI
451.

είσηλθεν εἰς τὰ ὡτα τῶν ἡμετέρων οὐδὲν
 τιοδοτον οὐδέποτε· αἰαδεμαίζοντες ἐ-
 αυτῶν, καὶ τῆ φρενὸς γέννη τῶν βού-
 νοις ποιούντες, εἰ οἰδαμὲν τὸ τιοδοτον εἰ-
 ρῆσαι παρ' αὐτῶν, ἢ ἐφ' ὅσον τὸ ἐναπο-
 μνημον τῆ ὁρθοδόξου πίστεως. εἰ γὰρ τοιοῦτου
 τινὸς ῥηδόντες, ἡμερομῆδα, ἢ κοινω-
 σαι τῶ ἐπίοντι, ἢ συλλειτουργῆσαι αὐτῶν,
 τῆ ἐξουσίᾳ τῶν βούλων ἡμῶν ἡμετέρας,
 ὡς κοινωήσαντες τιοδοτῶν * μύσας. πα-
 ρεκαλοῦμεν δὲ, καὶ δεόμεθα τῆς ἡμε-
 τέρων θείας, ὡς μὲν τῶν χειρῶν συμπε-
 σαι τῶ αὐτῶν τιοφιλῆσαι τον ἡμῶν τῶ
 σκοπον, καὶ λαβεῖν τὴν αὐτῶν ποιμνίαν
 κινδυνώουσαν διασσωθῆναι παρὰ
 πάντων, μηδενὸς ὄντος τῶ ταύτης πρε-
 σβυτέρων διωκτῶν καὶ μάστιγα τῆς
 σωτηρίου ἐορτῆς τῶ ἀγίου πάρα πρεσ-
 ελαιουσίως, ἐν ἧ καὶ δια τῶν κατη-
 χήσεως, καὶ τῶν ἀξιωματῶν τῶ ἀγίου
 βαπτίσματος, χρεία τῆς αὐτῶν παρου-
 σίας, καὶ ἀξιοδοτῶν τῶν ἡμῶν τῶν δι-
 δασκαλίαν ἐν ταῖς αὐτῶν πῶς πρεσβυ-
 τῶν τῶ τῆς ἡμετέρας θείας, ὡς
 μηδὲνα ταύτων διαλαθεῖν.

Καὶ αἱ ὑπογραφαί.

* Θεοφίλος * Θεοφίλος πρεσβύτερος τῶ πεποιήμα
 τῶν διδασκαλίαν ταύτων ἀμα ἐφ' ὅσον
 * ἐπιτομή *
 Lat. Οὐρσικὸν τῶ πρεσβύτερος πεποιήμα τῶ
 διδασκαλίαν ταύτων ἀμα ἐφ' ὅσον.
 Εὐλόγιος πρεσβύτερος τῶ πεποιήμα τῶ
 διδασκαλίαν ταύτων ἀμα ἐφ' ὅσον.
 καὶ ἡ ὑπογραφή Συριακή.
 Λιβανίου τῶ πρεσβύτερος πεποιήμα τῶ
 διδασκαλίαν ταύτων ἀμα ἐφ' ὅσον.
 καὶ ἡ ὑπογραφή Συριακή.
 Λεόντιος πρεσβύτερος τῶ πεποιήμα τῶ
 διδασκαλίαν ταύτων ἀμα ἐφ' ὅσον.
 Concil. Tom. 9.

que in aures nostras ingressū est
 tale aliquid aliquando : anathe-
 matizantes nosmetipsos, & ter-
 ribili gehennæ nosmetipsos ob-
 noxios facientes, si nouimus ali-
 quid tale dictum ab eo, aut aliud
 aliquid contrarium catholicæ
 fidei. Si enim aliquo tali dicto
 acquiesceremus, aut communi-
 care ei qui dixit, aut communi-
 strare in sacrificio; vltimo sup-
 plicio fuisset obnoxii, tam-
 quam communicantes tali exe-
 crationi. Rogamus autem & de-
 precamur vestram sapientiam,
 vt eidem religiosissimo episco-
 po suadeatis, quatenus veloci-
 ter ad suum gregem reuerti fe-
 stinet, qui periclitatur ab omni-
 bus lacerari, cum nullus sit qui
 ei adesse præualeat; & maxime
 festiuitate salutifera sancti diei
 paschalis imminente, in qua &
 propter catechismos, & propter
 eos qui digni sunt sancto bap-
 tismate, opus est eius præsentia.
 Et petimus hanc instructionem
 nostram coram vestra sapientia
 gestis innecti, vt nullum hæc
 lateant.

Et subscriptiones.

Facidas presbyter feci hanc fug-
 gestionem cum focis.
 Vrsicinus presbyter feci hanc
 suggestionem cum focis.
 Eulogius presbyter feci hanc
 suggestionem cum focis. Et
 subscriptio Syra.
 Libanius presbyter feci hanc in-
 structionem cum focis. Et
 subscriptio Syriaca.
 [Rhodon presbyter similiter. Et
 subscriptio Syra.]
 Leontius presbyter feci hanc in-
 structionem cum focis.

H

ANNO CHRISTI 451. * Marcianus

Micallus presbyter, similitur.

* Μίκαλλος πρεσβύτερος πεποιήματι τῆν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἐτέροις.

Eusebius presbyter, similitur.

Εὐσέβιος πρεσβύτερος πεποιήματι τῆν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἐτέροις.

Basilus presbyter, similitur. Et subscriptio Syra.

Βασίλειος πρεσβύτερος πεποιήματι τῆν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἐτέροις. ἢ ἡ ὑπογραφή Συριακή.

Abraamius presbyter feci hanc instructionem cum sociis.

Ἀβραάμιος πρεσβύτερος πεποιήματι τῆν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἐτέροις.

Patroinus presbyter, similitur. [Atticus presbyter, similitur.]

Πατροῖνιος πρεσβύτερος πεποιήματι τῆν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἐτέροις.

Bassus presbyter, similitur.

Βάσσος πρεσβύτερος πεποιήματι τῆν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἐτέροις.

Strategius presbyter, similitur. Et subscriptio Syra.

Στρατηγιος πρεσβύτερος πεποιήματι τῆν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἐτέροις. ἢ ἡ ὑπογραφή Συριακή.

Sabbatius diaconus feci hanc suggestionem simul cum ceteris.

Σαββατιος διάκονος πεποιήματι τῆν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἐτέροις.

*Nicias

* Nicæas diaconus, similitur.

Νικίας διάκονος πεποιήματι τῆν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἐτέροις.

Martyrius diaconus, similitur.

Μαρτίριος διάκονος πεποιήματι τῆν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἐτέροις.

Eulogius diaconus, similitur.

Εὐλόγιος διάκονος πεποιήματι τῆν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἐτέροις.

Sabbas diaconus, similitur.

Σάββας διάκονος πεποιήματι τῆν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἐτέροις.

Iacobus diaconus, similitur. [Cyrus Leontii diaconus, similitur.]

Ἰάκωβος διάκονος πεποιήματι τῆν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἐτέροις.

Aphremius diaconus, similitur.

* Ἀφρήμιος διάκονος πεποιήματι τῆν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἐτέροις.

* Epiphanius

Patricius diaconus, similitur.

Πατρικίος διάκονος πεποιήματι τῆν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἐτέροις.

Acacius diaconus, similitur.

Ἀκάκιος διάκονος πεποιήματι τῆν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἐτέροις.

*Iaacius

* Sanctius diaconus, similitur.

Ἰσακίος διάκονος πεποιήματι τῆν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἐτέροις.

Sabbas diaconus, qui dicor me-

Σάββας διάκονος, λεγόμενος ἰσακίος, πε-

Leo P.I. Concilium... Anno Christi 451... Marcianus... Eusebius... Basilus... Abraamius... Patroinus... Bassus... Strategius... Sabbatius... Iacobus... Aphremius... Patricius... Acacius... Sanctius... Sabbas...

ANNO CHRISTI 451.

ποίημα ἢ διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐφ' ἑσῶν. καὶ ἡ ὑπογραφή Συριακή.
 Εὐσεβίος διάκονος πεποίημα ἢ διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐφ' ἑσῶν.
 Κύριλλος διάκονος πεποίημα ἢ διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐφ' ἑσῶν.
 Ἀβραάμιος διάκονος πεποίημα ἢ διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐφ' ἑσῶν. καὶ ἡ ὑπογραφή Συριακή.
 Ἀνυσίος διάκονος πεποίημα ἢ διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐφ' ἑσῶν. καὶ ἡ ὑπογραφή Συριακή.
 Ἀβίβος διάκονος πεποίημα ἢ διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐφ' ἑσῶν. καὶ ἡ ὑπογραφή Συριακή.
 Ἀνδρέας διάκονος πεποίημα ἢ διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐφ' ἑσῶν.
 Ἀρβίος διάκονος ἀξιωματικὸς ἐγραψα ὑπὸ τῷ βλαβεράτου διακόνου Υπατίου, ὁμολογουμένως πεποιημένα τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐφ' ἑσῶν.
 Δαδοὺς διάκονος πεποίημα ἢ διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐφ' ἑσῶν.
 Ἀβίβος διάκονος ἀξιωματικὸς ἐγραψα ὑπὸ τῷ βλαβεράτου διακόνου Οὐαλεντίνου, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτόν. καὶ ἡ ὑπογραφή Συριακή.
 Εὐσεβίος διάκονος πεποίημα ἢ διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐφ' ἑσῶν. καὶ ἡ ὑπογραφή Συριακή.
 Εὐλόγιος διάκονος πεποίημα ἢ διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐφ' ἑσῶν, ἐπιστάμνος ὑπὸ αὐτῆς ἀρχιεπισκόπου.
 Ἀβραάμιος διάκονος πεποίημα ἢ διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐφ' ἑσῶν.
 Ρωμανὸς διάκονος πεποίημα ἢ διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐφ' ἑσῶν.
 Παῦλος διάκονος πεποίημα ἢ διδασκαλίαν ταύτην ἄμα ἐφ' ἑσῶν.
 Παῦλος διάκονος ἀξιωματικὸς ἐγράψα
 Concil. Tom. 9.

dicus, feci hanc suggestio-
 nem cum ceteris. Et subscri-
 ptio Syra.
 Eusebius diaconus, similiter.
 *Cyrus diaconus, similiter. *Cyrillus
 Abraamius diaconus, similiter.
 Et subscriptio Syra.
 [Lucianus diaconus, similiter.]
 Anysius diaconus, similiter. Et
 subscriptio Syra.
 Abibus diaconus, similiter. Et
 subscriptio Syra.
 Andreas diaconus, similiter.
 Arbibus diaconus rogatus sub-
 scripti pro reuerendissimo
 Hypatio diacono, qui con-
 fessus est se fecisse hanc in-
 structionem cum sociis.
 Dadoes diaconus feci hanc in-
 structionem cum sociis, [stans
 pro ea usque ad mortem.]
 Abibus diaconus rogatus sub-
 scripti pro reuerendissimo
 Valentino diacono, ob hoc
 quod non poterat. Et sub-
 scriptio Syra.
 Eusebius diaconus feci hanc in-
 structionem cum sociis. Et
 subscriptio Syra.
 Eulogius diaconus feci hanc
 *petitionem cum sociis, & in-
 stitit pro ea usque ad mortem. *instructio-
 nem
 Abraamius diaconus feci hanc
 petitionem cum ceteris.
 Romanus diaconus, similiter.
 Paulus diaconus, similiter.
 Item Paulus diaconus rogatus
 H ij

ANNO CHRISSI 451

* Mara
 subscripti pro* Mareā diacōno, qui hanc fecit petitionem cum fociiis.
 Cyrillus diaconus feci hanc instructionem cum fociiis.
 Cæfarius diaconus, fimiliter.
 Apeneus diaconus, fimiliter.
 Maronius diaconus, fimiliter.
 Fæcidas diaconus, fimiliter. Et subscriptio Syra.
 Ioannes diaconus, fimiliter.
 Gerontius diaconus, fimiliter.
 Agapius diaconus, fimiliter.
 Adelpius diaconus, fimiliter.
 Sabbas diaconus, fimiliter. Et subscriptio Syra.
 Bassus subdiaconus feci hanc petitionem cum fociiis. Et subscriptio Syra.
 Restitutus subdiaconus feci hanc instructionem cum fociiis, instans pro ea vsque ad mortem.
 Cyrus subdiaconus feci hanc instructionem cum fociiis.
 Restitutus subdiaconus rogatus subscripti pro Abibo subdiacono, qui hanc petitionem fecit cum fociiis.
 Thomas subdiaconus feci hanc petitionem cum ceteris. Et subscriptio Syra.
 Bassus subdiaconus rogatus sub-

Ἰα ὑπὲρ Μαρῆ διακόνου, τὴν δὲ πεποιτικὸς διδασκαλίαν ἅμα ἐήφοι.
 Κυρίλλος διακόνος πεποίημαι ἡ διδασκαλίαν τῶν τῶν ἅμα ἐήφοι.
 Καισαρίῳ διακόνου πεποίημαι ἡ διδασκαλίαν τῶν τῶν ἅμα ἐήφοι.
 Ἀπένεος διακόνου πεποίημαι ἡ διδασκαλίαν τῶν τῶν ἅμα ἐήφοι.
 Μαρόνιος διακόνος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν τῶν τῶν ἅμα ἐήφοι.
 * Φερίδης διακόνος πεποίημαι ἡ διδασκαλίαν τῶν τῶν ἅμα ἐήφοι. καὶ ἡ ὑπογραφή Συριακή.
 Ἰωάννης διακόνου πεποίημαι ἡ διδασκαλίαν τῶν τῶν ἅμα ἐήφοι.
 Γερόντιος διακόνος πεποίημαι ἡ διδασκαλίαν τῶν τῶν ἅμα ἐήφοι.
 Ἀγάπιος διακόνος πεποίημαι ἡ διδασκαλίαν τῶν τῶν ἅμα ἐήφοι.
 Ἀδέλφιος* ὑποδιακόνος πεποίημαι ἡ διδασκαλίαν τῶν τῶν ἅμα ἐήφοι.
 Σάββας διακόνος πεποίημαι ἡ διδασκαλίαν τῶν τῶν ἅμα ἐήφοι. καὶ ἡ ὑπογραφή Συριακή.
 Βάσσος ὑποδιακόνος πεποίημαι ἡ διδασκαλίαν τῶν τῶν ἅμα ἐήφοι. καὶ ἡ ὑπογραφή Συριακή.
 Ρεστὶτουτος ὑποδιακόνος πεποίημαι ἡ διδασκαλίαν τῶν τῶν ἅμα ἐήφοι, ἐνίσταμενος ὑπὲρ αὐτῆς ἕως θανάτου.
 Κύρου ὑποδιακόνος πεποίημαι ἡ διδασκαλίαν τῶν τῶν ἅμα ἐήφοι.
 Ρεστὶτουτος ὑποδιακόνος ἀξιωθεὶς ὑπέγραψα ὑπὲρ Ἀβίβου ὑποδιακόνου, πεποιτικὸς τὴν δὲ διδασκαλίαν ἅμα ἐήφοι.
 Θωμάς ὑποδιακόνος πεποίημαι ἡ διδασκαλίαν τῶν τῶν ἅμα ἐήφοι. καὶ ἡ ὑπογραφή Συριακή.
 Βάσσος ὑποδιακόνος ἀξιωθεὶς ὑπέγρα-

LEO P.I.
 ANNO CHRISSI 451
 subscripti pro
 Mareā diacōno
 qui hanc fecit
 petitionem cum
 fociiis.
 Cyrillus diaconus
 feci hanc
 instructionem cum
 fociiis.
 Cæfarius diaconus,
 fimiliter.
 Apeneus diaconus,
 fimiliter.
 Maronius diaconus,
 fimiliter.
 Fæcidas diaconus,
 fimiliter. Et
 subscriptio Syra.
 Ioannes diaconus,
 fimiliter.
 Gerontius diaconus,
 fimiliter.
 Agapius diaconus,
 fimiliter.
 Adelpius diaconus,
 fimiliter.
 Sabbas diaconus,
 fimiliter. Et
 subscriptio Syra.
 Bassus subdiaconus
 feci hanc
 petitionem cum
 fociiis. Et
 subscriptio Syra.
 Restitutus
 subdiaconus
 feci hanc
 instructionem
 cum fociiis,
 instans pro ea
 vsque ad
 mortem.
 Cyrus
 subdiaconus
 feci hanc
 instructionem
 cum fociiis.
 Restitutus
 subdiaconus
 rogatus
 subscripti pro
 Abibo
 subdiacono,
 qui hanc
 petitionem
 fecit cum
 fociiis.
 Thomas
 subdiaconus
 feci hanc
 petitionem
 cum ceteris.
 Et
 subscriptio
 Syra.
 Bassus
 subdiaconus
 rogatus sub-

ANNO CHRISTI 451

Ἰαὺ ἱπὸ Ἀβίβου ἀναγνώστου, ὁμολο-
γῶντος πεποικηνέναι τὴν διδασκα-
λίαν ταύτην ἅμα ἐφ' οἷς.

Ἀδελφίος ὑποδιάκονος πεποίημαι ἔ
διδασκαλίῳ ταύτῃ ἅμα ἐφ' οἷς.

Εὐφράσιος ὑποδιάκονος πεποίημαι ἔ
διδασκαλίαν ταύτῃ ἅμα ἐφ' οἷς.
καὶ ἡ ὑπογραφή Συριακή.

Ρωμύλος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν
διδασκαλίαν ταύτῃ ἅμα ἐφ' οἷς.
καὶ ἡ ὑπογραφή Συριακή.

Εὐσέβιος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν
διδασκαλίαν ταύτῃ ἅμα ἐφ' οἷς.
καὶ ἡ ὑπογραφή Συριακή.

Ποιμένιος ὑποδιάκονος πεποίημαι ἔ
διδασκαλίαν ταύτῃ ἅμα ἐφ' οἷς.
καὶ ἡ ὑπογραφή Συριακή.

Θεόφιλος ἀναγνώστης πεποίημαι ἔ δι-
δασκαλίαν ταύτῃ ἅμα ἐφ' οἷς. καὶ
ἡ ὑπογραφή Συριακή.

Θεόφιλος διάκονος εἶπε δεόμεναι
ἐμὴν, ὁ ἐνέκας ταύτῃ αὐτῶν· ἐκ οὖ-
δα πῶς λέγεται ὁ διάκονος, ὁ ἐνέκων
αὐτῶν μὲν ἢ ἐκκλησιῶν αὐτῶν ἐκεί-
θεν, εἰ μὴ ὁμολόγησεν ὅτι ὅλων τῶν
κληρικῶν, ὅτι ἐγὼ ἠλλαξά τὴν λέ-
ξιν ἐκείνῃ, ἵνα ᾄξω τῶ ὀπισθό-
πῳ. καὶ μὲν ταῦτα ἐγγέτο ἡ ἀναφορὰ
ἀπὸ πόσεως τῆς πόλεως· καὶ κείτῃ ἐκεί-
νη ἡ λέξις εἰς τὴν ἀναφορὰν κελύσα-
τε ζητησιῶναι, εἰ μὴ ὁμολόγησεν ὁ δια-
κονος, ὅτι ἐγὼ ἠλλαξά ἔ λέξιν ἐπεμ-
ψεν αὐτὸν ἀπὸ Βηρυτοῦ. Ὁ μεγαλο-
πρεπέστατοι ἀρχόντες εἶπον τὰ μὲν ἀνα-
γνωσθέντα, φανερά· ἵνα δὲ μηδὲν ἐλ-
λέγη τοῖς δικαίως κριτιῶναι ὀφείλου-
σιν, ἀναγνωσκέσθω τὰ ἐν Ἐφέσῳ ἐν
τελευταίοις παρὰ Ἰβὰ τῆς βλαβεράτου
ὀπισθοπότου παραθέντα.

Παρχαίνος, καὶ Λουκλιῶσιος, καὶ

scripsi pro Abibo lectore,
qui se confessus est hanc pe-
titionem fecisse cum sociis.

Adelphius * lector feci hanc
petitionem cum sociis.

Euphrasius subdiaconus, simi-
liter. Et subscriptio Syra.

Romulus subdiaconus, simili-
ter. Et subscriptio Syra.

Eusebius subdiaconus, simili-
ter. Et subscriptio Syra.

Poemenius subdiaconus, simili-
ter. Et subscriptio Syra.

Theophilus lector, similiter. Et
subscriptio Syra.

Theophilus diaconus dixit:
Deprecor vos, qui detulit hanc
ipsam (nescio quomodo dici-
tur diaconus, qui eam deporta-
uit) postquam inde proiectus
est, si non confessus est coram
omnibus clericis, quia ego mu-
taui verbum illud, ut placerem
episcopo. Et post hæc relatio
facta est ab omni ciuitate, & est
illud verbum in relatione posi-
tum. Iubete quæri, si non con-
fessus est diaconus, quia ego
mutaui verbum: misit enim
eum a Beryto. Magnificentissi-
mi & gloriosissimi iudices dixe-
runt: Ea quidem quæ relecta
sunt, clarent: ut autem nihil de-
sit iuste iudicare debentibus, re-
legantur quæ in Epheso in vlti-
mum de Iba reuerendissimo e-
piscopo gesta sunt.*

Paschafinus & Lucentius &

*subdiaconus

*Latine, legi, legitimus, legit.

* Roma, auctoritate, auctoritate

ANNO CHRISTI 451.

Iulianus reuerendissimi episcopi, & Bonifacius reuerendissimus presbyter, vicarii sedis apostolicæ, per Paschasinum dixerunt: Synodus proferri non potest, in qua illa nefaria delicta relecta sunt, & ob hoc adlectionem videntur esse superflua ea quæ ibi sunt acta. Si ergo & a beatissimo & apostolico Romanæ vrbis episcopo omnia quæ ibi gesta sunt, vana sunt habita, claret, quia & sanctissimus episcopus Antiochenæ ciuitatis extra hæc est, [quem post hæc beatissimus episcopus in propria communione suscepit. Necessarium est enim,] vt rursus eundem tranquillissimum & Christianissimum principem adeamus, quatenus illud Concilium sacræ * & pia lege neque nominari præcipiat.

*propria lege

Anatolius reuerendissimus archiepiscopus Constantinopolis nouæ Romæ dixit: * Hinc destructionem ea quæ in Epheso nuper gesta sunt, habuerunt, ex quo maxime post hæc optime sunt & Deo anabiliter emendata. Igitur definimus, nihil horum valere, quæ in illa (quæ Synodus dicitur) sunt confecta, nisi illud circa sanctissimum Maximum magnæ Antiochenæ ciuitatis episcopum: quoniam & sanctissimus Leo Romanus archiepiscopus in communionem eum recipiens, præesse eum Antiochenium iudicauit ecclesiæ: quam formam sequens & ipse approbauit, & præfens omne sanctum Concilium. Deprecamur autem piissimum & Christi amantissimum nostrum imperatorem, quatenus & pia lege fanciat, neque Synodum illam, quæ post primam in Epheso facta est, nominari, neque

* Ex ipfis destruct.

Ιουλιανός, & Βονιφάσιος πρεσβύτερος τῆς ἀποστολικῆς θρόνου, διὰ Πασχασίνου εἰπόντες συνόδος οὐ δύναται ἐμφερεῖσθαι, ἐν ἧ τὰ ἀδελφικά πλάσματά ἐκείνα ἀνεγνώσθων· καὶ διὰ τὸ τοῦ ἀεὶ ἡμετέρας πρεσβυτέρων ἀδελφῶν ἐκείνων περὶ αὐτῶν ἐκείνων ἡμῶν καὶ ἀποστολικῆς ἀποστολῆς τῆς πόλεως Ῥώμης πάντα τὰ ἐκείνων περὶ αὐτῶν ἐκείνων ἀποστολῆς ἐξουσίαν ἔχειν· ἵνα ἡμετεῖς τῆς καθολικῆς καὶ χριστιανικῆς βασιλείας ἐπιτηδεύωμεν· ὡς ἐκείνῳ τῆς συνόδου ἐξουσίαν ἰδίῳ νόμῳ μήτε ὀνομάζεσθαι περὶ αὐτῶν.

Ἀνατόλιος ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, εἶπεν· αὐτὸν τῶν διὰ Σελῶν ἐχόντων κατ' Ἐφέσον περὶ τῆς πρεσβυτερίου, ἀφ' οὗ μάλιστα μὲν ταῦτα κατελέλυται καὶ τῶν ἐκείνων ἐχόντων τῶν διόρθωσιν· Ἰωαννοῦ κατισφίξεμαι, μηδὲν ἔστι ἐν ἐκείνῃ τῇ λεγομένῃ συνόδῳ περὶ αὐτῶν κερταῖν, πλὴν τῆς κατὰ τὴν μέγιστον Ἀντιόχειαν ὁσώτατου Ἐπισκόπου Μαξίμου· ἐπειδὴ καὶ ὁ ἀγιώτατος Ἐπίσκοπος Ῥωμαίων Λέων εἰς κανονίαν αὐτὸν δεξάμενος, ἀρχὴν τῆς Ἀντιόχειαν ἐκκλησίας ἐδικαίωσεν· ὧν ἡμετεῖς ἀκολουθοῦμεν, αὐτὸς τε συνήνεσεν, καὶ πάντα ἢ παραδοσὶ ἀγία συνόδος, δεόμεθα ἵνα ἀλαβείσθων καὶ Φιλοχρίστου ἡμετέρου βασιλέως, ὡς ἐκείνῳ νόμῳ διατάσσεται, μήτε συνόδον ἐκείνην, τῶν μὲν περὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἐν Ἐφέσῳ, ὀνομάζεσθαι,

* in. ex. te. quædam

Leo P.I. C. ANNO... 451. Iulianus presbyter Bonifacius... Concilium... Synodus... Antiochenæ... Constantinopolis... Romanæ... Epheso... Maximum... Leo... Imperator... Concilium... Synodus... Concilium... Synodus... Concilium... Synodus...

ANNO CHRISTI 451.

μήτε ἡ τῆς ἐν αὐτῇ πεποιημένων
χερσίν.

Ιουβενάδιος ὁ ἀλαβέστατος ἐπίσκοπος
Ἱεροσολύμων εἶπεν· ὁ παρὶς αὐτῷ πε-
ρὶ τοῦτου τῷ εὐσεβείῳ ἡμῶν βασιλεῖ,
θεασαίτω τὸ θεοφιλὲς αὐτῶν κράτος.

Θαλασσιος ὁ ἀλαβέστατος ἐπίσκοπος
Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε·
τὰ αὐτὰ καὶ γὰρ φρονῶ τῷ θεοφιλεστά-
τῳ καὶ ὁσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰουβεναδίου.

Εὐσεβίου ὁ ἀλαβέστατος ἐπίσκοπος
Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπε·* συμφω-
νῶ καὶ γὰρ τῷ ὁσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰου-
βεναδίου πρὸς τὴν τῆς ἐκκοδόσεως,
καὶ φρονῶ, καὶ λέγω.

Στέφανος ὁ ἀλαβέστατος ἐπί-
σκοπος Ἐφέσου εἶπε· καὶ γὰρ δοκιμάζω,
τὰ παρὰ κανόνας ἡρμοῦντα ἐν τῇ Ἐφε-
σίῳ μητροπόλει αἰατηραπύλαι, ἐκ τῆς
τῆς ἀναρχίας καὶ Δομίου τῆς τῆς
Ἀντιόχειας ἐπισκόπου, διὰ τὸ δεχθῆ-
ναι τὴν χροτονίαν τῆς ἡρμοῦντος κανο-
νικῶς θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Μαξι-
μου ἀντὶ αὐτῶν ἐν τῇ Ἀντιόχειᾳ μητρο-
πόλει παρὰ τῆς ἀγιωτάτου δερχεπι-
σκοπού Λέοντος, ἧς τῆς παρούσης ἀγίας
καὶ οἰκουμένης συνόδου.

Πέτρος ὁ ἀλαβέστατος ἐπίσκοπος
Κορινθίου εἶπεν· οὐτε ἀφειδήμην ἀ-
πὸ τῆς ἱεροσύνης, ἐπεὶ μήτε ἐκινώ-
νησα τῇ συνόδῳ τῇ κατ' Ἐφεσον καὶ
ἐπομαί τῇ κατὰ τὴν τῆς ἐπιπέχοντων
τόπον τῆς ἀποστολικῆς καθεδρας, καὶ
τῆς ἀγιωτάτου δερχεπισκόπου Ἀνα-
τολίου.

Διογένης ὁ ἀλαβέστατος ἐπίσκοπος
Κυζίου εἶπε· σωμαίνω καὶ γὰρ τοῖς ὁσιω-
τάτοις δερχεπισκόποις.

Ἰωάννης ὁ ἀλαβέστατος ἐπίσκοπος
Σεβαστείας εἶπεν· ὁμογνωμότως

quidquam, quod in ea actum est, tenere.

Iuuenalis reuerendissimus e-
piscopus Hierosolymorum di-
xit: Quod placet de hac re piis-
simo & Dei amantissimo impe-
ratori nostro, eius imperium
Deo amicum sancire dignetur.

Thalassius reuerendissimus
episcopus Caesareae Cappado-
ciae dixit: Hac eadem & ego
sapio, quae Dei amantissimus
& sanctissimus Iuuenalis epi-
scopus.

Eusebius reuerendissimus e-
piscopus Ancyrae Galatiae di-
xit: Consona & ego sanctissimo
episcopo Iuuenali de hoc nego-
tio & sapio & dico.

Stephanus reuerendissimus
episcopus Ephesi dixit: Et ego
iudico, ut quae contra Canones
in Ephesina metropoli facta
sunt, infringantur, exceptis his
quae gesta sunt aduersus Dom-
num Antiochena civitatis epi-
scopum, ob hoc, quia ordina-
tio Dei amantissimi episcopi
Maximi facta pro eo canonice
in Antiochena metropoli, a san-
ctissimo archiepiscopo Leone
& hoc praesente sancto & vni-
uersali Concilio est suscepta.

Petrus reuerendissimus epi-
scopus Corinthi dixit: Neque
abstuli ipsi Ibae sacerdotium,
quia nec communicavi Ephesi-
no Concilio: & sequor exposi-
tionem horum qui sedis apo-
stolicae locum habent, & sanctif-
simi archiepiscopi Anatolii.

Diogenes reuerendissimus
episcopus Cyzici dixit: Et ego
consentio sanctissimis archiepi-
scopis.

Ioannes reuerendissimus epi-
scopus Sebastiae dixit: Simili

sententia, qua Dei amantissimus & sanctissimus episcopus Iuuenalis, & ego decerno, omnia auctoritati imperatoris nostri piissimi & Christianissimi permittens.

Constantinus reuerendissimus episcopus Bostræ dixit: Et ego consentio his quæ interlocuti sunt patres.

Theodorus reuerendissimus episcopus Damasci dixit: Et ego consentio omnibus quæ a sanctis patribus iuste & sancte formata sunt.

*statuta:

Critonianus reuerendissimus episcopus Aphrodisiadiis dixit: Et ego consentio his quæ a sanctis patribus sunt formata.

Romanus reuerendissimus episcopus Myrorum Lyciæ dixit: Omnia quæ a piissimis & Christi amatoribus imperatoribus nostris formata sunt de Synodo quæ dicitur esse, cum non sit, & nos prone suscipimus.

*formantur de Syn.

Eunomius reuerendissimus episcopus Nicomediæ dixit: Quod placuit sancto Concilio de his quæ in Epheso gesta sunt, hoc & mihi placet.

Cecropius reuerendissimus episcopus Sebastopolitanus dixit: Illud Concilium dicere non debemus.

Reuerendissimi episcopi clamauerunt: Omnes hæc eadem dicimus.

Igitur non amplius relectis iis quæ in Epheso gesta sunt, magnificentissimi & gloriosissimi iudices dixerunt: Quid placet ei de Iba reuerendissimo episcopo, sancta Synodus doceat.

*Latine, legimus, legit.

Paschasinus & Lucentius reuerendissimi episcopi, & Bonifacius presbyter, tenentes locum

πρωτοφιλιστατου και αγαποτατου επισκοπου Ιουβενάλιω Ιμφισομαι καζω, ην αυθεντια η παν επιδαις ης βιλαβιστατου και φιλοχριστου βασιλευς ημω.

Κωνσταντίνος ο βιλαβιστατος επσκοπος Βοστρων ειπε· καζω συνηδεμα τοις παρα ης πατρων λαλησει.

Θεόδωρος ο βιλαβιστατος επσκοπος Δαμασκου ειπε· καζω συναγω πασι τοις παρα ης πατερον δικαιως ε οσιως τυπωθει.

Κριτωνιανος ο βιλαβιστατος επσκοπος Αφροδισιαδος ειπε καζω συνηδεμα τοις παρα ης αγίων πατερον τυπωθει.

Ρωμανος ο βιλαβιστατος επσκοπος Μυρων της Λυκίας ειπε· παντα τα παρα ης βιλαβιστατων και φιλοχριστων ημω βασιλέων τυπωθημα θελει ης λεγομενης συνόδου, εκ ουσης δε, η ημεις προσθύνωμεν δεχόμεθα.

Ευνόμιος ο βιλαβιστατος επσκοπος Νικομηδειας ειπεν· οση δδξ η αγία συνόδω θελει προσθεντων εν Εφείσω, ης το καμωι δεξισει.

Κεκρόπιος ο βιλαβιστατος επσκοπος Σεβαστουπόλεως ειπε· συνόδον εκαινίω εκ οφείλομεν λέγειν.

Πάντες ο βιλαβιστατοι επσκοποι εβόησαν· παντες τα αυτα λέγομεν.

Μηκέπ τίνω αναγνωθέντων ης εν Εφείσω η προσθεντων, μεγαλοπρεπέστατοι και ενδξότατοι αρχοντες ειπον· η παρεσθήμεν περ Ιβα ης βιλαβιστατου η αγία συνόδος διδάξαι.

Πασχάσινος και Λουκινίος ο βιλαβιστατοι επσκοποι, και Βονιφάσιος πρεσβυτηρ, επεχογτες

τόπον

LEO P.I. CA. ANNO CHRISTI 451. ππαι ης δδξ... Concil. Tom.

ANNO CHRISTI 451.

τόπον τῆς ὑποσημομένης ἐξουσίας, διὰ Πα-
χάσιου εἶπον ἀναγνωσθέντων τῆς γαρ-
πίων, ἐγνωσθὲν διὰ μὲν ὑποσημομένης τῆς
ἐπιτομῆς τῶν ἐπισκόπων, Ἰβαν ὁ ὑ-
λαβέσας τὸν ἀντίθωπον ὑποσημομένης
ἀναγνωσθείσης τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς, ἐπέ-
γνωσθὲν αὐτὸν ὑπαρξάν ὀρθόδοξον. καὶ
διὰ τὸ τοιοῦτον ἀποδοξῆσθαι, ὡς τὸν ἰμελῆ τῆς
ἐπισκοπῆς, καὶ τὸν ἐκκλησίαν, ἀφ' ἧς
ἀδικῶς ἔσπευτο ἐξελθῆναι, ἀναγνω-
σθέντων. καὶ τῶν ἀναγνωσθέντων τῶν ἐπι-
σκοπῶν, καὶ τῶν βραχυῶν ἀπὸ αὐτῶν γε-
νησθέντων, τῶν δοκιμασθέντων ἐστὶ τῶν ὑλαβέσας
τοῦ ἐπισκόπου τῆς Αντιοχείας ἐκκλησίας,
ὡς καὶ τούτου χρεὶ *

* τῆς ἐπιτομῆς.

Ἀνατόλιος ὁ ὑλαβέσας τῶν ἐπισκο-
πῶν Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ρώμης,
εἶπεν ἢ τῆς δικαστικῆς ἐπιτομῆς τῶν
ἐπισκόπων πίστεως, καὶ ἀναγνωσθέντων
τῆς παρακολούθησεν, ἀντίθωπον ὁ
δείκνυσιν Ἰβαν τῶν ὑλαβέσας τῆς ἐπι-
νεχθέντων αὐτῶν κατηγορημάτων. ὁ-
δὸν πᾶσαι τῆς τῶν πατρῶν ὑποσημομένης
καὶ αὐτῶν ὑποσημομένης, ὅτι ἡ συνήθεια
καὶ ὑποσημομένης τῶν νεῦν δὲ δὲ τῶν καὶ
τῆς πίστεως ὅσον πρὸς τῆς ἀγίας συνό-
δου, καὶ τῆς ἐπιστολῆς τῶν ὁσίων τῶν δε-
ξιοῦ ἐπισκόπου τῆς Ρωμαίων Λέοντος καὶ
ἀξίον αὐτὸν κρίνω τῶν ἐπισκοπῆς, καὶ ἐχ-
θεῖ τῶν φρονήσεως τῆς ἐν τῶν καὶ τῶν ἐπι-
χρῶν ἐκκλησίας. καὶ δὲ Νόννου τῶν ὑ-
λαβέσας τῶν ἐπισκόπου τῶν δὲ ὁ ὑ-
λαβέσας τῶν ἐπισκόπος τῆς Αντιοχείας
Μάξιμου.

Μάξιμος ὁ ὑλαβέσας τῶν ἐπισκόπος
τῆς Αντιοχείας πόλεως εἶπεν ὅτι τῶν
δεξιῶν ἀναγνωσθέντων δὴλον κατέστη,
ὡς ὁ ὑλαβέσας τῶν ἐπισκόπος Ἰβαν ἀ-
δικῶς ἐστὶ πάντων τῶν ἐπιτομῶν αὐτῶν
καὶ ἐν τῶν ἀναγνωσθέντων δὲ ἀναγνωσ-
θέντων.

Concil. Tom. 9.

fedis apostolicæ, per Paschafium
dixerunt: Relectis char-
tis, agnouimus ex sententia re-
uerendissimorum episcoporum,
Ibam reuerendissimum inno-
cium approbari. Relecta enim
eius epistola agnouimus eum ef-
se orthodoxum. Et ob hoc de-
cernimus, & honorem episco-
patus, & ecclesiam, a qua iniuste
& absens expulsus est, ei resti-
tuendam. De sanctissimo igitur
episcopo [Nonno] qui pro eo
paulo ante factus est, existima-
tionis erit venerabilis episcopi
Antiochenæ ecclesiæ, quid o-
porteat de eo formari.

* iudicii

* statui.

Anatolius reuerendissimus
archiepiscopus Constantino-
polis nouæ Romæ dixit: Dei aman-
tissimorum episcoporum qui
causam iudicauerunt, fides, ac
lectio omnium horum quæ sunt
subsecuta, demonstrant inno-
cium Ibam reuerendissimum
ab accusationibus, quæ illatæ
sunt in eum. Vnde omnem in
presenti de eo suspensionem ab-
iicio, quoniam consentit & sub-
scribit ei quæ nunc de fide sen-
tentia data est a sancto Conci-
lio, & epistolæ sanctissimi archi-
episcopi Romæ Leonis: & di-
gnum eum iudico episcopatu,
& habere curam eius ecclesiæ,
in qua pridem existerat. De
Nonno autem reuerendissimo
episcopo formam dabit Maxi-
mus reuerendissimus Antioche-
nus episcopus.

* a crimini-
bus, quæ il-
lata

Maximus reuerendissimus e-
piscopus Antiochenus dixit:
Ex iis quæ modo relecta sunt,
manifestum est, quia ab omni-
bus ei illatis reuerendissimus
Ibas innocens est repertus, & ex
relecto quoque rescripto epi-
I

ANNO CHRISTI 451.

ANNO CHRISTI 451.

ANNO CHRISTI 451.

stola, quæ prolata est ab eo qui aduertarius eius existit, orthodoxa eius declarata est dictatio. Vnde & ego decerno, eum & episcopatus recipere dignitatem, & ciuitatem propriam, sicut visum est & sanctissimis archiepiscopis, qui locum sanctissimi archiepiscopi Leonis retinent, & qui regia ciuitatis est, sanctissimo archiepiscopo Anatolio: Nonno nimirum Dei amantissimo episcopo, qui pro eo factus est, manente in eadem episcopatus dignitate, quo ad simul cum Dei amantissimis episcopis eiusdem dicecesis meæ de illius ordinatione delibere.

* ipso delibere.

Iuuenalis reuerendissimus Hierosolymorum episcopus dixit: Qui conuertuntur, hos scriptura diuina suscipi iubet. Quapropter & eos qui ab hæreticis reuertuntur, suscipimus. Vnde * peruideo reuerendissimum Ibam impetrare clementiam, quia & senex est, vt habeat episcopatus gradum, orthodoxus existens.

* equum esse censeo, vt reuerendissimus Ibas clementiam impetret, quia

Thalassius reuerendissimus episcopus Cæsareæ Cappadociæ dixit: Cum reuerendissimi episcopi Photius & Eustathius causam Ibas inquisierint, & eum non condemnauerint; horum sententiæ inherens, volo permanere eum in sacerdotio, sicut & sanctissimis præfulibus visum est, maxime quia in gestis promisit, se anathematizaturum illa, quæ accusatores aduersus eum deposuerant ex scripto.

Eusebius episcopus Ancyra Galatiæ dixit: Lectio sententiæ quæ in Tyro prolata est a san-

φου τῆς Ἰπσολίας, τὴν παροικουμένην περὰ τῆς αἰπῆκου αὐτῆς, ὀρθόδοξον ὡφθῆναι αὐτῆ ἢ ὑπαρχεῖν. ὅθεν καὶ ὡφθῆναι αὐτῆ, ἀπολαβεῖν αὐτὸν τῆν τε ἀξίαν τῆς ἐπίσκοπῆς, καὶ τῆν οἰκίαν πόλιν, καὶ τὴν τοῖς ἀγιωτάτοις δερμοσκοποῖς συνεδόξε, τοῖς ἐπιγροσι τοῦτον τῆς ἀγιωτάτου δερμοσκοποῦ Λέοντος, καὶ τῶν τῆς βασιλευούσης ὁσιωτάτων δερμοσκοπῶν Ανατολίου δηλαδὴ τῆς Θεοφιλεστάτου ἐπίσκοπου Νόννου, τῶ ἀπὸ αὐτῶ ἡγουμένου, μετὰ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ ἀξίᾳ τῆς ἐπίσκοπῆς, ἐπὶ τῶ παρὲς αὐτῶ δοκιμάσει με μὴ ἔξῃ τῆς διοικήσεως Θεοφιλεστάτων ἐπίσκοπων.

Ιουβενάλιος ὁ βλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· ὅτι ἐπιτρέφοντας ἢ εἰς γραφῆ κελβίει δεχθεῖναι, διὰ καὶ ὅτι διὰ αἰρετικῶν δεχθεῖναι. ὅθεν σωροφ, τὸ βλαβέστατον Ἰβαν Φιλανθρωπίας τυχῆν, τὸ καὶ γέροντα ἔῃ, ἐπὶ τῶ ἐχθρῶ αὐτῶ τῆς ἐπίσκοπικῆς ἀξιώματι, ὀρθόδοξον ὄντα.

Θαλασσιος ὁ βλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε· ἔξῃ Θεοφιλεστάτων ἐπίσκοπων Φωτίου ἔΕύσταθίου δοκιμασάντων τὸ καὶ ἢ βλαβέστατον Ἰβαν, ἔ μη κατακρινάμεν αὐτὸν, τῇ αὐτῶν ὑπολήψει ὡς ἀπὸ κληροκαζῶν, βούλομαι αὐτὸν ἐχθρῶ τῆς ἱερωσύνης καὶ ἢ δόξαι τοῖς ἀγιωτάτοις πατέροις, διὰ τὸ μάστιγα ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ὑπογράψαι αὐτῶ ἡ δαδικασίᾳ ἐκένην, ἀπὸ τῶ κατήγοροι κατὰ αὐτῶ ἐγράφωσιν κατέδειτο.

Εὐσεβιος ὁ βλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· ἢ ἀνάγκης τῆ ὄρου τῆς ἐκφωνήσεν τῶ ἐν Τύρῳ περὰ τῆς ἀγιωτάτων

LEO P.I.
ANNO CHRISTI 431.
ὁ ἀπὸ αὐτῶ ἡγουμένου, μετὰ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ ἀξίᾳ τῆς ἐπίσκοπῆς, ἐπὶ τῶ παρὲς αὐτῶ δοκιμάσει με μὴ ἔξῃ τῆς διοικήσεως Θεοφιλεστάτων ἐπίσκοπων.
καὶ ἀνάγκης τῆ ὄρου τῆς ἐκφωνήσεν τῶ ἐν Τύρῳ περὰ τῆς ἀγιωτάτων

ANNO
CHRISTI
451.

Ἐπισκόπων Φωτίου καὶ Εὐσταθίου, ἐδίδασκεν, ὡς ὁ ἀλαβέστατος Ἰβας ἐν κείνῳ τῷ κελτηλίῳ ἀνεθιμάτισε Νεστόρειον καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτοῦ δόγματα, καὶ τοῖς ὀρθοῖς συνέθετο δόγμασι. διὸ καὶ ὁ πατριάρχης ἀλαβέστατος Ἐπισκοποῦ τῷ πληροφροεῖαν ταύτῃ διεξάμφοι, τὸ δεῖν ἔχειν αὐτῷ τῷ Ἐπισκοπῷ ἐδοκίμασαν. καὶ ἔπειτα παρόντος Ἰβανος αὐτὸν δευσεβέστατον Ἰβαν ἀναθεματίοντα Νεστόρειον καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτοῦ δόγματα, ἐχεῖται βουλομαι τῆς δευχεροσύνης.

Στέφανος ὁ ἀλαβέστατος Ἐπισκοπος Ἐφέσου εἶπε. ὁ ἀλαβέστατος Ἰβαν ἀναθεματίοντα Νεστόρειον καὶ Εὐτυχία, καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτῶν δόγματα, καὶ ἄλλων ἰνφίλομαι, κατὰ καὶ ἄλλοι πατέρες, εἶναι ἐν τῇ τάξει τῆς Ἐπισκοπῆς.

Διογένης ὁ ἀλαβέστατος Ἐπισκοπος Κυζίκου εἶπε. ὁ ἄνθρωπος ἐκ Φωνιτικῆ παρὰ τὸ θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Φωτίου καὶ Εὐσταθίου καὶ τῶν θεοφιλεστάτων Ἰβας, κρατεῖν ἐδικαίωσα, τῷ μάλα καὶ τῶν κατηγόρων τῶν ἐκμετένοισι συναγέσθαι διὰ τῆς οἰκείας ὑπογραφῆς τῶν αὐτῶν ἐκπεδέχθη ὄρα, καὶ νῦν διαγνωσθέντι ἔπειτα τῆς ἀγίας ταύτης καὶ οἰκουμένης συνόδου.

Κωνσταντῖνος ὁ ἀλαβέστατος Ἐπισκοπος Βοστανῶν εἶπε. συναγέσθαι καὶ ἄλλοις καλῶς δόξασι τῇ ἀγία συνόδῳ καὶ Ἰβαν τῷ θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου.

Θεόδωρος ὁ ἀλαβέστατος Ἐπισκοπος Δαμασκοῦ εἶπε. τοῖς ἀκολουθῶσι ἐκ κανονικῶς παρὰ τὸ ἀγίων πατέρων ὀρθοῦσιν ἔπειτα τῶν πατρῶν τῶν θεοφιλεστάτων Ἰβαν, καὶ ἄλλων συναγέσθαι.

Μελέτιος ὁ ἀλαβέστατος Ἐπισκοπος Τόμ. 9.

atissimis episcopis Photio & Eustathio, docuit quia reuerendissimus Ibas in illo iudicio anathematizauit Nestorium & eius impia dogmata, & consensit rectis dogmatibus. Quapropter & praefati reuerendissimi episcopi hanc satisfactionem recipientes, cum episcopatum retinere debere censuerunt. Et in praesenti igitur eundem religiosissimum Ibam anathematizantem Nestorium & eius impia dogmata, permanere in sacerdotio volo.

Stephanus reuerendissimus episcopus Ephesi dixit: Reuerendissimum Ibam anathematizantem Nestorium & Eutychem, & eorum impia dogmata, & ego decerno, sicut & sancti patres, in ordine episcopatus existere.

Diogenes reuerendissimus episcopus Cyzici dixit: Sententiam quae prolata est a sanctissimis episcopis Photio & Eustathio de reuerendissimo episcopo Iba, tenere oportere iudico, maxime quia & eius accusatores * ibi positi, subscriptione propria expositae illi definitioni consentiunt, quae nunc relecta est in sancto hoc & vniuersali Concilio.

Constantinus reuerendissimus episcopus Bostrorum dixit: Et ego consentio iis quae bene visa sunt sancto Concilio de Iba Dei amantissimo episcopo.

Theodorus reuerendissimus episcopus Damasci dixit: His quae consequenter & canonicè a sanctis patribus definita sunt super persona religiosissimi Ibae, & ego consentio.

Meletius reuerendissimus episcopus

* qui vrgebant.

scopus Larissæ, tenens locum Domni reuerendissimi episcopi Apameæ Syriae, dixit: Et ego consentio iis quæ bene definita sunt a sanctissimis patribus de reuerendissimo episcopo Iba.

Romanus reuerendissimus episcopus Myrorum Lyciæ dixit: Sicut relectorum nobis fides suavit, & ego decerno eundem reuerendissimum episcopum Ibam permanere in sacerdotio, sicuti est & a sanctissimis patribus & archiepiscopis definitum: utique eo anathematizante Nestorium & Eutychem, & ea quæ impie sapuerunt.

Eunomius reuerendissimus episcopus Nicomediæ [dixit: Iam quidem ex iis quæ relecta sunt, innoxius approbatus est reuerendissimus Ibas. In quibus etenim dicendo male, culpæ visus est beatissimum Cyrillum, in postremis recte confessus, illa, in quibus culpauerat, refutaui. Vnde & ego anathematizantem eum Nestorium & Eutychem, & impia eorum dogmata, & consentientem iis quæ a sanctissimo episcopo Leone scripta sunt, & huic vniuersali Concilio, dignum esse episcopatu decerno.]

Ioannes reuerendissimus episcopus Sebastie, & Seleucus reuerendissimus [episcopus] Amasie, & Constantinus reuerendissimus episcopus Melitenus, & Patricius reuerendissimus episcopus Tyanorum, & Petrus reuerendissimus episcopus Gangrorum, & Atarbius reuerendissimus episcopus Trapezuntis, habens locum reuerendissimi episcopi * Dorothei Neocæsareæ, dixerunt: Defi-

* Theodori

scopus Λαρίσσης, ἐπέγνω τὸν τόπον Δόμου τοῦ ἀλαβείτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας, εἶπε· σιωπῆσαι καὶ γὰρ τοῖς ὁμοδοῦσι καλῶς παρὰ τῆς ἀγίας καὶ ὁσίων πατέρων περὶ τοῦ ἀλαβείτου ἐπισκόπου Ἰβᾶ.

Ῥωμαῖος ὁ ἀλαβείτος ἐπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας εἶπεν· ὡς ἡ τῆς ἀγνωστῶν ἐπίσημη ἡμᾶς πίστις, ἐκρίνω καὶ τὸν ἀλαβείτον ἐπίσκοπον Ἰβᾶν ἐχόντων ἰεροσωμῶν, καὶ ἀγιώτατοι δὲ χριστεπισκοποι ἐψηφίσαντο· διλονότι ἀναθεματίζοντα Νεστόρον καὶ Εὐτύχηα, καὶ τὰ ἀσεβῆ αἰμάτων φρονήματα.

Εὐνόμιος ὁ ἀλαβείτου ἐπίσκοπος Νικομηδείας,

καὶ Ἰωάννης ὁ ἀλαβείτος ἐπίσκοπος Σεβαστίας, καὶ Σέλευκος ὁ ἀλαβείτου Ἀμασίας, καὶ Κωνσταντῖνος ὁ ἀλαβείτος ἐπίσκοπος Μελιτινῆς, καὶ Πατρικίου ὁ ἀλαβείτος ἐπίσκοπος Τυανῶν, καὶ Πέτρος ὁ ἀλαβείτος ἐπίσκοπος Γανγκρῶν, καὶ Ἀταρβίου ὁ ἀλαβείτος ἐπίσκοπος Τραπεζούντης, ἐπέγνω καὶ τὸν τόπον τοῦ ἀλαβείτου ἐπισκόπου Θεοδοίου Νεοκαισαρείας, εἶπον· ὁ ὁ-

LEO P.I. C. ANNO CHRISTI 451. ...

ANNO
 CHRISTI
 451.

ρος τῆς ὁμοιωτικῆς ἐπιτομῆς τῶν
 πέντε ἐπιστολῶν αὐτοῦ ἐξέτε
 ὁμοίως δὲ καὶ ἡ αὐτὴ ἀρνησις περὶ τῶν
 ἡμῶν ἀπὸ τῆς δευτέρας κατέστη
 φίλον τῆς αἰετῆς δευτέρας καὶ τῆς
 φιλαρέτων. ὅθεν καὶ πῶς κρίσιν τῆς
 ὁμοιωτικῆς περὶ τῶν καὶ πάσης τῆς
 ἁγίας συνόδου, δίκαιον κρινόντων
 καὶ ἡμεῖς ἀπολαβεῖν τὴν βαθμὴν
 τῆς ἐπιτομῆς, ἀναθεματίζοντα αὐ-
 τὸν δηλονότι Νεστόριον καὶ Εὐτυχέα,
 καὶ τὰ ἀσεβῆ ἁπάντων δόγματα, καὶ συν-
 ἑκείνων καὶ πάντα τῆ ἁγίας ταύτης
 συνόδου.

Φραγκίων ὁ ὁμοιωτικὸς ἐπιτομῆς
 Φιλίππου πόλεως, καὶ Βασίλειος ὁ
 ὁμοιωτικὸς ἐπιτομῆς Τραιανοπό-
 λεως, εἶπον τῶ ἐν τῇ κρίσει μὴ παρόντα,
 ἀλλὰ μὴτε παρεστηκότα, καὶ μηδένα
 ἔσπον βλασφημίας ὑπὸ τῆς ἁγίας
 συνόδου κατ' αὐτὴν ἰσχυροῦς.

Νεφέλιος ὁ ὁμοιωτικὸς ἐπιτομῆς
 Λαοδικείας Φρυγίας εἶπε· συναγαγὼ τοῖς
 ὁμοιωτικῶν πατρῶν τῆς ἁγίας περὶ τῶν
 ἁγίων τῶν ὁμοιωτικῶν ἐπιτομῶν.

Φλωρέντιος ὁ ὁμοιωτικὸς ἐπιτομῆς
 Σαρδίων Λυδίας εἶπε· σύμφημι
 καὶ τὸ πᾶσι τοῖς ὁμοιωτικῶν ἐπιτομῶν
 ἁγίων τῶν ὁμοιωτικῶν ἐπιτομῶν.

Εὐσέβιος ὁ ὁμοιωτικὸς ἐπιτομῆς
 Δορυλαίου εἶπε· ἴσονται ὅσων
 πατέρων ἀποδοκίμων ἁγίων τῶν ὁμο-
 ἰωτικῶν πῶς ἐπιτομῶν, καὶ τὸ
 συναγαγῶ.

Πάντες ὁμοιωτικῶν ἐπιτομῶν
 ἐβόησαν· πάντες τὰ αὐτὰ λέγο-
 μιν. Νεστόριον καὶ Εὐτυχέα ἀρ-
 ἀναθεματίζοντες.

Ἰβας ὁ ὁμοιωτικὸς ἐπιτομῆς

nitio reuerendissimorum epi-
 scoporum Photii & Eustathii
 demonstrat innoxium reueren-
 dissimum episcopum Ibam: si-
 militer autem & Ibae abnega-
 tio facit nos ad eum recipien-
 dum proniores. Amica etenim
 semper est Domino Christo cle-
 mentia. Vnde secundum iudi-
 cium sacrorum praesulum &
 totius sancti Concilii, iustum
 decernimus & nos, eum recipere
 gradum episcopatus, quippe
 cum anathematizet Nestorium
 & Eutychem, & impia eorum
 dogmata, & per omnia huic
 sanctae Synodo consentiat.

Francion reuerendissimus e-
 piscopus Philippopolitanus, &
 Basilius episcopus Traianopoli-
 tanus, dixerunt: Qui in iudicio
 neque praesens fuit, sed neque
 aduocatus est, eum nullo modo
 laedi per sententiam, quae aduer-
 sus eum prolata est, iudicamus.

Nuncchius reuerendissimus
 episcopus Laodiceae Phrygiae
 dixit: Consentio iis quae defi-
 nita sunt a sanctis patribus de
 Iba reuerendissimo episcopo.

Florentius reuerendissimus
 episcopus Sardinum Lydiae di-
 xit: Et ego * eadem colloquor
 iis quae iam dicta sunt de Iba re-
 uerendissimo episcopo.

Eusebius reuerendissimus e-
 piscopus Dorylaei dixit: * Tan-
 tis patribus sanctis episcopa-
 tum reuerendissimo Ibae red-
 dentibus & ego consentio.

Omnes reuerendissimi epi-
 scopi clamauerunt: Omnes ea-
 dem dicimus. Nestorium modo
 anathematizet, Eutychem [&
 eius dogmata] modo anathe-
 matizet.

Ibas reuerendissimus episco-

pus dixit: Et iam in scripto anathematizavi Nestorium, eiusq; dogma, & nunc anathematizo eum decies millies. Quod enim semel * cum satisfactione fit, si fiat decies millies, non contristat. Anathema & ipsi Nestorio & Eutychi, & vnam dicenti naturam. Et omnem eum qui non sapit sicut hæc sancta Synodus, anathematizo.

*ex animo

Magnificentissimi & gloriosissimi iudices dixerunt: Quæ iudicata sunt a sancto Concilio de Iba reuerendissimo episcopo, propriam vim retinebunt.*

*Latine, legi, legit.

ἐπεὶ καὶ ἡδη ἐξεδέχθη ἀναθεματισθῆναι Νεστορίου καὶ τὸ δόγμα αὐτοῦ, καὶ νῦν ἀναθεματίζω αὐτὸν ἑκατόκις. ὃ δὲ ἅπασι μὲν πληροφροσύνης ἡρώδη, καὶ μωραίας ἡρώτηται, οὐ λυπεῖ. καὶ διὰ δόγμα καὶ αὐτῶν Νεστορίου, ἔστι Εὐτυχίου, καὶ τῶν λέγοντι μίαν φύσιν καὶ πάντα εἶναι τὸ μὴ φρονουῦντα ὡς φρονεῖ ἡ ἀγία συνόδος αὐτῆς, ἀναθεματίζω.

Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἀρχιερεῖς εἶπον τὰ δικαιώματα παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου τοῦ Ἰβᾶ ἔδιδρασαν τοῦ Ἰπποκρίτου, τὴν ἰδίαν ἰσχὺν ἔχει.*

*Dum sit, legitur, legitur.

ACTIO DE DOMNO ANTIOCHENO.

CONSVLATV domini Marciani perpetui Augusti, & qui fuerit nuntiatus, sexto Kalendarum Nouembrii, Calchedone secundum præceptum diuinissimi & clementissimi domini nostri imperatoris, conuenientibus in sancta ecclesia sanctæ martyris Euphemix, magnificentissimo & gloriosissimo magistro militum & exconsule ordinario & patricio Anatolio, & magnificentissimo & gloriosissimo præfecto sacri consistorii Palladio, & magnificentissimo & gloriosissimo sacrorum officiorum magistro Vincomalo: conuenientibus etiam Paschasino & Lucentio reuerendissimis episcopis, & Bonifacio reuerendissimo presbytero, vicariis sanctissimi archiepiscopi senioris Romæ Leonis, & Anatolio reuerendissimo archiepiscopo maximi nominis Constantinopolis, & Maximo reuerendissimo archiepiscopo Antiochiæ Syriæ, & Iuuenale reuerendissimo episcopo Hierosolymitano, & cetera sancta Synodo, quæ ex sanctione diuinissimi & clementissimi domini nostri Marciani imperatoris in Calchedonenfi ciuitate congregata est, quorum nomina infra sunt scripta. Et residentibus vniuersis ante cancellos sancti altaris, Maximus reuerendissimus episcopus Antiochiæ dixit: Deprecor magnificentissimos & gloriosissimos iudices, & sanctam hanc & vniuersalem Synodum, vt humanitatem exercere in Domnum, qui fuit Antio-

LEO P.I. CA
chiz episc
de ecclesi
Pasc
Bonifacio
sinum reu
beatissim
Maximie
stofatis in
dem men
suo arbit
ei de sua
rit, largia
rum. Q
uotissim
Anatolia
tannus dix
scopi Ant
iple tales
no, qui fuit
ter hoc præ
Iuena
ctor & es
mi. Vni
merito su
tum eius la
manus cog
xerunt: A
viri religio
probaunt,
linguentes
manu eda
ΠΡΑΞΙ
ΤΗ ΤΗΣ
ἀγία
ΥΠΑΤΕ
Μαρκιαν
καὶ τὸ δόγμα
ἐστὶ καὶ αὐτῶν
ἡρώτηται καὶ δὲ

ANNO
CHRISTI
451.

chia episcopus, dignemini, & statuere ei certos sumptus de ecclesia qua sub me est.

Paschasinus & Lucentius reuerendissimi episcopi, & Bonifacius presbyter, vicarii sedis apostolicae, per Paschasinum reuerendissimum episcopum dixerunt: Sanctus & beatissimus papa, qui episcopatum sancti ac venerabilis Maximi episcopi Antiochenae ecclesiae confirmavit, iusto satis iudicio eius meritum approbasse videtur; si quidem memoratus reuerendissimus episcopus Maximus suo arbitrio Domino voluerit esse consultum, ut sumptus ei de sua ecclesia, miserationis intuitu, prout aestimaerit, largiatur; ut contentus alimoniis, quiescat in posterum. Quae confessio Graece per Beronicianum virum deuotissimum, secretarium sacri consistorii, tradita est. Anatolius reuerendissimus episcopus Constantinopolitanus dixit: Laudo & ego condolentiam beatissimi episcopi Antiochiae Maximi, in quibus spontanea voluntate ipse tales precatórias obtulit, ut sumptus praestaret Domino, qui fuit episcopus ecclesiae sanctae quae sub eo est, praeter hoc praedicto nihil requirente.

Iuuenalis episcopus Hierosolymitanus dixit: Amplector & ego consilium sancti episcopi Antiochiae Maximi. Vniuersa sancta Synodus vociferata est: Laudabiles merito sunt benevolentiae archiepiscopi. Omnes cogitatum eius laudamus. Hic decet eius existimationem humanus cogitatus pontificis. Magnificentissimi iudices dixerunt: Amplectente sancta Synodo arbitrium Maximi viri religiosi episcopi Antiochenis, quod de Domino probauit, & nos eidem consentimus, eius arbitrio derelinqentes quae sunt de Domni honorificentia. Et alia manu edantur.

ΠΡΑΞΙΣ ΕΝΔΕΚΑ-
ΤΗ ΤΗΣ ΕΝ ΚΑΛΧΗΔΟΝΙ
ἀγίας συνόδου.

ACTIO VNDECIMA
CALCHEDONENSIS
CONCILII.

ΥΠΑΤΕΙΑΣ τῆς δευτέρας ἡμῶν
Μαρκιανῶς αἰωνίᾳ Αὐγούστου,
καὶ τῆς δευτέρας ἡμέρας τοῦ
ἔτους καλῶν δὲν Νοεμβρίου, ἐν Καλ-
χηδόνι καὶ κέλευσιν αἰσιματάτου ἡμῶν &

CONSVLATV domini no-
stri Marciani perpetui Au-
gusti, & qui fuerit nuntiatus,
quarto Kalendas Nouembris,
in Calchedone secundum iul-
sionem diuinissimi & piissimi